

DOBROWOLNA UMOWA O PARTNERSTWIE **pomiędzy Unią Europejską i Republiką Indonezji dotycząca egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej**

UNIA EUROPEJSKA

zwana dalej „Unią”

oraz

REPUBLIKA INDONEZJI

zwana dalej „Indonezją”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

PRZYWOŁUJĄC Umowę ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Republiką Indonezji a Wspólnotą Europejską, podpisaną dnia 9 listopada 2009 r. w Dżakarcie;

MAJĄC NA UWADZE ścisłą współpracę pomiędzy Unią a Indonezją, w szczególności w kontekście Umowy o współpracy z 1980 r. pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malesją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej,

PRZYWOŁUJĄC zobowiązanie podjęte w deklaracji z Bali w sprawie egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (Forest Law Enforcement and Governance – FLEG) z dnia 13 września 2001 r. przez państwa z Azji Wschodniej i innych regionów do natychmiastowego przedsięwzięcia działań mających na celu wzmożenie wysiłków na poziomie krajowym i zacieśnienie współpracy dwustronnej, regionalnej i wielostronnej w celu przeciwdziałania przypadkom naruszania prawa i przestępstwom związanym z leśnictwem, w szczególności nielegalnemu pozyskiwaniu drewna i związanemu z tym nielegalnemu handlowi oraz korupcji, jak również negatywnemu wpływowi tych czynników na rządy prawa,

UZNAJĄC komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczący planu działania Unii Europejskiej w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (Forest Law Enforcement, Governance and Trade – FLEGT) za pierwszy krok na drodze do uregulowania pilnej kwestii nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z tym handlu,

ODWOŁUJĄC SIĘ do wspólnego oświadczenia Ministra Leśnictwa Republiki Indonezji oraz komisarzy Unii Europejskiej ds. rozwoju i ds. środowiska, podpisanego dnia 8 stycznia 2007 r. w Brukseli,

UWZGLĘDNIAJĄC niewiążące prawnie oficjalne stanowisko z 1992 r. dotyczące zasad dla globalnego porozumienia w sprawie zagospodarowania, ochrony i zrównoważonego rozwoju wszystkich typów lasów oraz przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych niewiążące prawnie instrumenty dotyczące wszystkich typów lasów,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ znaczenia zasad ustanowionych w deklaracji z Rio de Janeiro z 1992 r. w sprawie środowiska i rozwoju w kontekście zrównoważonej gospodarki leśnej, w szczególności zasady 10 dotyczącej znaczenia świadomości i udziału społeczeństwa w zakresie zagadnień środowiskowych i zasady 22 dotyczącej istotnej roli odgrywanej przez ludność tubylczą i inne społeczności lokalne w zakresie zarządzania środowiskiem i rozwoju,

UZNAJĄC starania rządu Republiki Indonezji na rzecz promowania dobrego zarządzania i egzekwowania prawa w dziedzinie leśnictwa oraz legalnego handlu drewnem, m.in. poprzez Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK) – indonezyjski system zapewniania legalności drewna (Timber Legality Assurance System – TLAS), opracowany przy udziale wielu zainteresowanych stron w toku procesu zgodnego z zasadami dobrego zarządzania, wiarygodności i reprezentatywności,

UZNAJĄC, że funkcjonujący w Indonezji TLAS ma na celu zapewnienie legalności wszystkich produktów z drewna,

UZNAJĄC, że wdrożenie dobrowolnej umowy o partnerstwie FLEGT wzmocni zrównoważoną gospodarkę leśną i przyczyni się do walki ze zmianą klimatu poprzez redukcję emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów oraz rolę, jaką odgrywa ochrona lasów, zrównoważona gospodarka leśna i zwiększenie zasobów węgla w ekosystemach leśnych (REDD+),

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), a w szczególności wymóg, zgodnie z którym zezwolenie eksportowe wydane przez strony CITES w odniesieniu do okazów należących do gatunków wymienionych w jej załącznikach I, II i III będzie można uzyskać jedynie po spełnieniu określonych warunków, w tym warunku, aby takie okazy nie zostały pozyskane z naruszeniem przepisów tej strony o ochronie zwierząt i roślin,

POSTANAWIAJĄC, że Strony dołożą starań, aby zminimalizować negatywny wpływ na społeczności tubylcze i lokalne i ludność ubogą, który może być bezpośrednią konsekwencją wdrażania niniejszej Umowy,

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie przypisywane przez Strony celom rozwoju przyjętym na szczeblu międzynarodowym i mileijnym celom rozwoju Narodów Zjednoczonych,

UWZGLĘDNIAJĄC wagę, jaką Strony przywiązują do zasad i przepisów regulujących wielostronne systemy handlowe, w szczególności praw i obowiązków określonych w Układzie ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. i w innych umowach wielostronnych ustanawiających Światową Organizację Handlu (WTO), oraz do potrzeby stosowania ich w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna,

POTWIERDZAJĄC zasady wzajemnego poszanowania, suwerenności, równości i niedyskryminacji oraz uznając korzyści, jakie Strony odniosą z niniejszej Umowy,

ZGODNIE z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Stron,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej Umowy, zgodnym ze wspólnym zaangażowaniem Stron na rzecz zrównoważonego zarządzania wszelkimi rodzajami lasów, jest określenie ram prawnych służących zapewnieniu, aby wszystkie objęte niniejszą Umową produkty z drewna przywożone do Unii z Indonezji zostały wyprodukowane legalnie, i tym samym promowanie handlu produktami z drewna.
2. Niniejsza Umowa stanowi ponadto podstawę dla dialogu i współpracy Stron w celu ułatwienia i promowania pełnego wdrożenia niniejszej Umowy i usprawnienia egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

- a) „przywóz do Unii” oznacza dopuszczenie produktów z drewna do swobodnego obrotu w Unii w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, które to produkty nie mogą być zakwalifikowane jako „towary pozbawione charakteru handlowego”, zdefiniowane w art. 1 pkt 6 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;

- b) „wywóz” oznacza fizyczne opuszczenie przez produkty z drewna jakiegokolwiek części geograficznego terytorium Indonezji lub odebranie ich z jakiegokolwiek części tego terytorium;
- c) „produkty z drewna” oznaczają produkty wymienione w załącznikach IA oraz IB;
- d) „kod HS” oznacza cztero- lub sześciocyfrowy kod towaru zgodny ze zharmonizowanym systemem oznaczania i kodowania towarów, ustanowionym w Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej;
- e) „zezwolenie FLEGT” oznacza indonezyjski dokument weryfikacji legalności („V-Legal”) potwierdzający, że dostawa produktów z drewna przeznaczonych na wywóz do Unii została wyprodukowana w sposób legalny. Zezwolenie FLEGT może mieć formę papierową lub elektroniczną;
- f) „organ wydający zezwolenia” organ wyznaczony przez Indonezję do wydawania i zatwierdzania zezwoleń FLEGT;
- g) „właściwe organy” oznaczają organy wyznaczone przez państwa członkowskie Unii do przyjmowania, uznawania i weryfikacji zezwoleń FLEGT;
- h) „dostawa” oznacza pewną ilość produktów z drewna objętych zezwoleniem FLEGT, która jest wysyłana z Indonezji przez wysyłającego lub przewoźnika i która jest zgłaszana w urzędzie celnym w Unii w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu;
- i) „drewno wyprodukowane legalnie” oznacza produkty z drewna, które pozyskano lub przywieziono i wyprodukowano zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.

Artykuł 3

System zezwoleń FLEGT

1. Niniejszym ustanawia się pomiędzy Stronami niniejszej Umowy „system zezwoleń w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa” (zwany dalej „systemem zezwoleń FLEGT”). Obejmuje on zestaw procedur i wymogów mających na celu zweryfikowanie i potwierdzenie za pomocą zezwoleń FLEGT, że produkty z drewna dostarczone do Unii zostały wyprodukowane legalnie. Zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. Unia przyjmuje z Indonezji takie dostawy przywożone do Unii, wyłącznie jeżeli są one objęte zezwoleniami FLEGT.
2. System zezwoleń FLEGT ma zastosowanie do produktów z drewna wymienionych w załączniku IA.
3. Produkty z drewna wymienione w załączniku IB nie mogą być wywożone z Indonezji ani objęte zezwoleniem FLEGT.
4. Strony uzgadniają, że podejmą wszelkie środki niezbędne do wdrożenia systemu zezwoleń FLEGT zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Organy wydające zezwolenia

1. Organ wydający zezwolenia będzie weryfikował, czy produkty z drewna zostały wyprodukowane legalnie zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II. Organ wydający zezwolenia będzie wydawał zezwolenia FLEGT na wywóz do Unii obejmujące dostawy produktów z drewna wyprodukowanych legalnie.
2. Organ wydający zezwolenia nie wydaje zezwolenia FLEGT na żadne produkty z drewna, na które składają się produkty z drewna lub które obejmują produkty z drewna przywiezione do Indonezji z kraju trzeciego w formie, co do której przepisy danego kraju trzeciego zabraniają wywozu lub co do której istnieją dowody, że te produkty z drewna zostały wyprodukowane z naruszeniem przepisów kraju, w którym drzewa zostały pozyskane.

3. Organ wydający zezwolenia będzie utrzymywał i publikował stosowane procedury wydawania zezwoleń FLEGT. Organ wydający zezwolenia będzie także prowadził ewidencję wszystkich dostaw objętych zezwoleniami FLEGT i będzie udostępniał, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony danych, tę ewidencję w celu przeprowadzenia niezależnego monitorowania z poszanowaniem poufności informacji zastrzeżonych przez eksporterów.
4. Indonezja utworzy jednostkę ds. informacji o zezwoleniach, która posłuży jako punkt kontaktowy do komunikacji pomiędzy właściwymi organami a organami wydającymi zezwolenia zgodnie z zapisami w załącznikach III i V.
5. Indonezja podaje dane kontaktowe organu wydającego zezwolenia oraz jednostki ds. informacji o zezwoleniach do wiadomości Komisji Europejskiej. Strony podają te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 5

Właściwe organy

1. Przed dopuszczeniem dostawy do swobodnego obrotu w Unii właściwe organy sprawdzają, czy każda taka dostawa jest objęta ważnym zezwoleniem FLEGT. Dopuszczenie dostawy można zawiesić, a dostawę zatrzymać, jeżeli istnieją wątpliwości co do ważności zezwolenia FLEGT.
2. Właściwe organy prowadzą i co roku publikują rejestr otrzymanych zezwoleń FLEGT.
3. Zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych właściwe organy zapewniają dostęp do stosownych dokumentów i danych osobom lub podmiotom wyznaczonym jako niezależne podmioty monitorujące rynek.
4. Właściwe organy nie podejmują działań opisanych w art. 5 ust. 1 w odniesieniu do dostaw produktów z drewna pozyskanego z gatunków wymienionych w załącznikach do CITES, ponieważ są one objęte przepisami dotyczącymi weryfikacji określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi.
5. Komisja Europejska podaje dane kontaktowe właściwych organów do wiadomości Indonezji. Strony podają te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 6

Zezwolenia FLEGT

1. Organ wydający zezwolenia wydaje zezwolenia FLEGT w celu potwierdzenia, że produkty z drewna zostały wyprodukowane legalnie.
2. Zezwolenie FLEGT sporządza się i wypełnia w języku angielskim.
3. W drodze porozumienia Strony mogą ustanowić systemy elektroniczne służące do wydawania, wysyłania i przyjmowania zezwoleń FLEGT.
4. Specyfikacje techniczne zezwoleń są określone w załączniku IV. Procedura wydawania zezwoleń FLEGT podana jest w załączniku V.

Artykuł 7

Weryfikacja drewna wyprodukowanego legalnie

1. Indonezja wdraża system TLAS w celu weryfikacji, czy produkty z drewna przeznaczone do dostawy zostały wyprodukowane legalnie, oraz zapewnienia, aby tylko zweryfikowane w ten sposób dostawy były wywożone do Unii.
2. System weryfikacji, czy dostawy produktów z drewna zostały wyprodukowane legalnie, jest określony w załączniku V.

*Artykuł 8***Dopuszczanie dostaw objętych zezwoleniem FLEGT**

1. Procedury regulujące dopuszczenie dostaw objętych zezwoleniem FLEGT do swobodnego obrotu w Unii są opisane w załączniku III.
2. Jeżeli właściwe organy mają podstawy przypuszczać, że zezwolenie jest nieważne, nieautentyczne lub też nie odpowiada dostawie, którą ma obejmować, można zastosować procedury określone w załączniku III.
3. Jeżeli podczas konsultacji dotyczących zezwoleń FLEGT pojawiają się stałe rozbieżności lub trudności, kwestia ta może zostać skierowana do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy.

*Artykuł 9***Nieprawidłowości**

Strony informują się wzajemnie o podejrzeniach lub dowodach dotyczących wszelkich przypadków obejścia systemu zezwoleń FLEGT lub nieprawidłowości w tym systemie, w tym związanych z:

- a) obejściem dotyczącym handlu, na przykład przekierowaniem handlu z Indonezji do Unii przez kraj trzeci;
- b) zezwoleniami FLEGT obejmującymi produkty z drewna zawierającymi drewno z krajów trzecich, co do którego istnieje podejrzenie, że zostało ono nielegalnie wyprodukowane; lub
- c) oszustwem związanym z uzyskaniem lub korzystaniem z zezwoleń FLEGT.

*Artykuł 10***Stosowanie indonezyjskiego systemu TLAS i innych środków**

1. Indonezja przy użyciu swojego systemu TLAS weryfikuje legalność drewna wywożonego na rynki poza Unią oraz drewna sprzedawanego na rynkach krajowych i podejmuje starania zmierzające do weryfikacji legalności przywożonych produktów z drewna, stosując w miarę możliwości system utworzony w celu wdrażania niniejszej Umowy.
2. Unia, wspierając takie starania, zachęca do stosowania wyżej wymienionego systemu w odniesieniu do handlu na innych rynkach międzynarodowych i z krajami trzecimi.
3. Unia wdraża środki mające na celu zapobieganie wprowadzaniu do obrotu na rynku unijnym nielegalnie pozyskanego drewna i produktów z takiego drewna.

*Artykuł 11***Udział zainteresowanych stron we wdrażaniu niniejszej Umowy**

1. Indonezja będzie przeprowadzać regularne konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie wdrażania niniejszej Umowy i w związku z tym będzie promować odpowiednie strategie, warunki i programy konsultacji.
2. Uwzględniając swoje zobowiązania wynikające z Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z 1998 r. (konwencji z Aarhus), Unia będzie przeprowadzać z zainteresowanymi stronami regularne konsultacje dotyczące wdrażania niniejszej Umowy.

*Artykuł 12***Zabezpieczenia społeczne**

1. W celu zminimalizowania ewentualnych negatywnych skutków niniejszej Umowy Strony zobowiązują się dążyć do lepszego zrozumienia skutków dla przemysłu drzewnego oraz dla sposobu życia społeczności tubylczych i lokalnych mogących odczuwać te negatywne skutki, jak opisano w odpowiednich krajowych przepisach ustawowych i wykonawczych.

2. Strony będą monitorować wpływ niniejszej Umowy na te społeczności i inne podmioty wskazane w ust. 1 i będą podejmowały uzasadnione działania w celu łagodzenia wszelkich negatywnych skutków. Strony mogą podjąć dodatkowe działania w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom.

Artykuł 13

Zachęty rynkowe

Uwzględniając zobowiązania międzynarodowe, Unia promuje korzystną pozycję na rynku unijnym produktów z drewna objętych niniejszą Umową. Takie dążenia będą obejmować w szczególności działania mające na celu wsparcie:

- a) polityki udzielania zamówień publicznych i prywatnych uwzględniającej podaż legalnie pozyskanych produktów z drewna i zapewnianie rynku na te produkty; oraz
- b) bardziej korzystne postrzeganie na rynku unijnym produktów posiadających zezwolenia FLEGT.

Artykuł 14

Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy

1. Strony powołują wspólny mechanizm (zwany dalej „wspólnym komitetem odpowiedzialnym za wdrażanie Umowy”) w celu rozpatrywania kwestii związanych z wdrażaniem i przeglądem niniejszej Umowy.

2. Każda ze Stron wyznacza swojego przedstawiciela do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy. Komitet podejmuje decyzje na zasadzie konsensusu. Komitetowi przewodniczą wspólnie wyżsi urzędnicy – przedstawiciel Unii i przedstawiciel Indonezji.

3. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy opracowuje własny regulamin.

4. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy zbiera się co najmniej raz w roku w terminie i zgodnie z porządkiem dziennym ustalonym z wyprzedzeniem przez Strony. Na wniosek każdej ze Stron można zwoływać dodatkowe spotkania.

5. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy:

- a) rozpatruje i przyjmuje wspólne działania mające na celu wdrożenie niniejszej Umowy;
- b) przegląda i monitoruje ogólne postępy w dziedzinie wdrażania niniejszej Umowy, w tym funkcjonowanie TLAS i działań związanych z rynkiem, na podstawie ustaleń i sprawozdań dotyczących mechanizmów ustanowionych na mocy art. 15;
- c) ocenia korzyści i ograniczenia będące wynikiem wdrażania niniejszej Umowy i decyduje o zastosowaniu działań naprawczych;
- d) bada sprawozdania i skargi dotyczące stosowania systemu zezwoleń FLEGT na terytorium każdej ze Stron;
- e) uzgadnia termin, w którym system zezwoleń FLEGT rozpocznie działanie po dokonaniu oceny funkcjonowania TLAS na podstawie kryteriów podanych w załączniku VIII;
- f) wskazuje obszary współpracy w celu wsparcia wdrażania niniejszej Umowy;
- g) powołuje w razie potrzeby organy pomocnicze do zadań wymagających wiedzy specjalistycznej;
- h) przygotowuje, zatwierdza, rozprowadza i publikuje sprawozdania roczne, sprawozdania z posiedzeń i inne dokumenty powstałe w wyniku jego pracy;
- i) wykonuje wszelkie pozostałe uzgodnione zadania.

*Artykuł 15***Monitorowanie i ocena**

Strony zgadzają się na wykorzystywanie do oceny wdrażania i efektywności niniejszej Umowy sprawozdań i ustaleń powstałych w drodze stosowania dwóch następujących mechanizmów:

- a) Indonezja, w porozumieniu z Unią, korzysta z usług osoby przeprowadzającej ocenę okresową w celu realizacji zadań wymienionych w załączniku VI;
- b) Unia, w porozumieniu z Indonezją, korzysta z usług niezależnego podmiotu monitorującego rynek w celu realizacji zadań wymienionych w załączniku VII.

*Artykuł 16***Środki wspierające**

1. Tryb zapewniania zasobów potrzebnych na środki wspierające wdrażanie niniejszej Umowy, wskazanych zgodnie z art. 14 ust. 5 lit. f) powyżej, jest określany w kontekście działań w zakresie programowania podejmowanych przez Unię i jej państwa członkowskie w odniesieniu do współpracy z Indonezją.
2. Strony zapewniają, aby działania związane z wdrażaniem niniejszej Umowy były skoordynowane z odpowiednimi obecnymi i przyszłymi programami i inicjatywami na rzecz rozwoju.

*Artykuł 17***Sprawozdawczość i publiczne ujawnianie informacji**

1. Strony zapewniają, aby prace wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy były w jak największym stopniu przejrzyste. Sprawozdania z jego prac opracowywane są wspólnie i udostępniane do wiadomości publicznej.
2. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy publikuje sprawozdanie roczne, które zawiera między innymi szczegółowe dane dotyczące:
 - a) ilości produktów z drewna wywiezionych do Unii w ramach systemu zezwoleń FLEGT uszeregowane według odpowiednich pozycji HS;
 - b) liczba zezwoleń FLEGT wydanych przez Indonezję;
 - c) postępy w osiągnięciu celów niniejszej Umowy i kwestie dotyczące jej wdrażania;
 - d) działania mające na celu zapobiegania wywożeniu, przywożeniu, wprowadzaniu na rynek krajowy nielegalnie wyprodukowanych produktów z drewna oraz ich obrotowi;
 - e) ilość drewna i produktów z drewna przywożonych do Indonezji i działania podjęte w celu zapobiegania przywozowi nielegalnie wyprodukowanych produktów z drewna i zachowania integralności systemu zezwoleń FLEGT;
 - f) przypadki niezgodności z systemem zezwoleń FLEGT i podjęte działania zaradcze;
 - g) ilość produktów z drewna, uszeregowanych według odpowiednich pozycji HS, przywiezionych do Unii w ramach systemu zezwoleń FLEGT oraz państwo członkowskie Unii, w którym miał miejsce przywóz do Unii;
 - h) liczby zezwoleń FLEGT otrzymanych przez Unię;
 - i) liczby przypadków i ilości produktów z drewna, o które chodziło przy konsultacjach przeprowadzanych w trybie art. 8 ust. 2.

3. Aby osiągnąć cele w zakresie lepszego zarządzania i przejrzystości w sektorze leśnictwa oraz monitorować wdrażanie i skutki niniejszej Umowy, zarówno w Indonezji, jak i w Unii, Strony zgadzają się na podanie do wiadomości publicznej informacji wymienionych w załączniku IX.

4. Strony zgadzają się na nieujawnianie informacji poufnych wymienianych w ramach niniejszej Umowy, zgodnie z prawodawstwem każdej z nich. Żadna ze Stron nie ujawnia publicznie i nie zezwala swoim organom na ujawnianie informacji wymienianych w ramach niniejszej Umowy i dotyczących tajemnicy handlowej lub poufnych informacji handlowych.

Artykuł 18

Wymiana informacji na temat wdrażania Umowy

1. Przedstawicielami Stron odpowiedzialnymi za oficjalną wymianę informacji dotyczących wdrażania niniejszej Umowy są:

w imieniu Indonezji:

W odniesieniu do Unii

Dyrektor Generalny ds. Leśnictwa

Szef Przedstawicielstwa

Eksploatacja, Ministerstwo Leśnictwa

Unii Europejskiej w Indonezji

2. Strony terminowo przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do wdrażania niniejszej Umowy, w tym dotyczące zmian w ust. 1.

Artykuł 19

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się na terytorium, na którym ma zastosowanie Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach określonych w tym Traktacie, z jednej strony, i na terytorium Indonezji, z drugiej strony.

Artykuł 20

Rozstrzygnięcie sporów

1. Strony starają się rozwiązywać wszelkie spory dotyczące stosowania lub wykładni niniejszej Umowy w drodze niezwłocznie przeprowadzanych konsultacji.

2. Jeżeli spór nie zostanie rozstrzygnięty w drodze konsultacji w terminie dwóch miesięcy od daty pierwotnego wniosku o przeprowadzenie konsultacji, każda ze Stron może skierować spór do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy, który postara się go rozstrzygnąć. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy otrzymuje wszelkie stosowne informacje potrzebne do dokładnego zbadania sytuacji w celu znalezienia rozwiązania możliwego do przyjęcia. W tym celu wymaga się zbadania wszelkich możliwości utrzymania właściwego wdrażania niniejszej Umowy.

3. Jeżeli wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy nie jest w stanie rozstrzygnąć sporu w terminie dwóch miesięcy, Strony mogą wspólnie zwrócić się do strony trzeciej o dobre usługi lub mediację.

4. W przypadku gdy nie jest możliwe rozstrzygnięcie sporu zgodnie z ust. 3, każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę o wyznaczeniu arbitra; druga Strona musi wówczas wyznaczyć drugiego arbitra w terminie trzydziestu dni kalendarzowych od wyznaczenia pierwszego arbitra. Strony wspólnie wyznaczają trzeciego arbitra w terminie dwóch miesięcy od wyznaczenia drugiego arbitra.

5. Decyzje arbitrów są podejmowane większością głosów w terminie sześciu miesięcy od wyznaczenia trzeciego arbitra.

6. Orzeczenie arbitrażowe jest wiążące dla Stron i nie przysługuje od niego odwołanie.

7. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy ustanawia procedury robocze dla arbitrażu.

Artykuł 21

Zawieszenie

1. Strona, która życzy sobie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy, powiadamia na piśmie drugą Stronę o takim zamiarze. Sprawa jest następnie przedmiotem dyskusji pomiędzy Stronami.
2. Każda ze Stron może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy. Decyzję w sprawie zawieszenia i powodach podjęcia tej decyzji notyfikuje się drugiej Stronie na piśmie.
3. Warunki niniejszej Umowy przestają mieć zastosowanie po upływie trzydziestu dni kalendarzowych od dnia takiej notyfikacji.
4. Stosowanie niniejszej Umowy zostaje wznowione po upływie trzydziestu dni kalendarzowych od dnia, w którym Strona, która zawiesiła jej stosowanie, poinformuje drugą Stronę o ustaniu przyczyny zawieszenia.

Artykuł 22

Zmiany

1. Strona pragnąca zmienić niniejszą Umowę przedkłada propozycję co najmniej trzy miesiące przed kolejnym posiedzeniem wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy. Komitet bada propozycję i w przypadku osiągnięcia porozumienia formułuje zalecenie. Jeśli Strony zgadzają się z zaleceniem, zatwierdzają je zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami.
2. Każda zmiana zatwierdzona w ten sposób przez Strony wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony notyfikowały sobie wzajemnie zakończenie niezbędnych w tym celu procedur.
3. Wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy może przyjmować zmiany do załączników do niniejszej Umowy.
4. Notyfikacje w sprawie wszelkich zmian wysyła się kanałami dyplomatycznymi do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i do Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Indonezji.

Artykuł 23

Wejście w życie, okres obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony notyfikowały sobie wzajemnie na piśmie zakończenie niezbędnych w tym celu procedur.
2. Notyfikację wysyła się kanałami dyplomatycznymi do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i do Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Indonezji.
3. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez okres pięciu lat. Umowa ulega przedłużeniu na kolejne pięcioletnie okresy, chyba że któraś ze Stron zrezygnuje z przedłużenia, notyfikując to drugiej Stronie na piśmie co najmniej na dwaście miesięcy przed wygaśnięciem niniejszej Umowy.
4. Każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę, notyfikując to drugiej Stronie na piśmie. Niniejsza Umowa przestaje być stosowana po upływie dwunastu miesięcy od daty takiej notyfikacji.

Artykuł 24

Załączniki

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

*Artykuł 25***Teksty autentyczne**

Niniejszą Umowę sporządza się w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i indonezyjskim (Bahasa Indonesia), a każdy z tych tekstów jest autentyczny. W przypadku rozbieżności w wykładni pierwszeństwo ma wersja angielska.

W DOWÓD CZEGO, odpowiednio upoważnieni niżej podpisani złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Брюксел на тридесети септември две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el treinta de septiembre de dos mil trece.

V Bruselu dne třicátého září dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den tredivte september to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten September zweitausenddreizehn.

Kahe tuhanda kolmeteistkümnenda aasta septembrikuu kolmekümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the thirtieth day of September in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le trente septembre deux mille treize.

Sastavljeno u Bruxellesu tridesetog rujna dvije tisuće trinaeste.

Fatto a Bruxelles, addì trenta settembre duemilatrecenti.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada trīsdesmitajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai trylikty metų rugsėjo trisdešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenharmadik év szeptember havának harmincadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tletin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u tlettax.

Gedaan te Brussel, de dertigste september tweeduizend dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia trzydziestego września roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em trinta de setembro de dois mil e treze.

Íntocmit la Bruxelles la treizeci septembrie două mii treisprezece.

V Bruseli tridsiateho septembra dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne tridesetega septembra leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den trettionde september tjugohundratretton.

Dibuat di Brussel, pada tanggal tiga puluh bulan September tahun dua ribu tiga belas.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Untuk Uni Eropa

За Република Индонезия
 Por la República de Indonesia
 Za Indonéskou republiku
 For Republikken Indonesien
 Für die Republik Indonesien
 Indoneesia Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ινδονησίας
 For the Republic of Indonesia
 Pour la République d'Indonésie
 Za Republiku Indoneziju
 Per la Repubblica di Indonesia
 Indonēzijas Republikas vārdā –
 Indonezijos Respublikos vardu
 Az Indonéz Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika tal-Indonezja
 Voor de Republiek Indonesië
 W imieniu Republiki Indonezji
 Pela República da Indonésia
 Pentru Republica Indonezia
 Za Indonézsku republiku
 Za Republiko Indonezijo
 Indonesian tasavallan puolesta
 För Republiken Indonesien
 Untuk Republik Indonesia

ZAŁĄCZNIK I

PRODUKTY OBJĘTE UMOWĄ

Wykaz zamieszczony w niniejszym załączniku odwołuje się do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów ustanowionego w Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej.

ZAŁĄCZNIK IA

ZHARMONIZOWANE KODY TOWARÓW DOTYCZĄCE DREWNA I PRODUKTÓW Z DREWNA OBJĘTYCH SYSTEMEM ZEZWOLEŃ FLEGT

rozdział 44:

Kody HS	Opis
4401.21	Drewno opałowe w postaci kłód, szczap, gałęzi, wiązek chrustu lub w podobnych postaciach; drewno w postaci wiórów lub kawałków; trociny, drewno odpadowe i ścinki drewniane, nawet aglomerowane w kłody, brykiety, granulki lub podobne formy.
4401.22	- Drewno w postaci wiórów lub kawałków – z drzew iglastych
Ex.4404	- Drewno w postaci wiórów lub kawałków – z drzew liściastych
Ex.4407	- Wióry i tym podobne
4408	Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, strugane, szlifowane lub łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm.
4409.10	Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego), na sklejkę lub na podobne drewno warstwowe i inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm.
4409.29	Drewno (włącznie z klepkami i listwami na parkiet, niepołączonymi), kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, ze ściętymi krawędziami, zaokrąglone, ze złączami w jaskółczy ogon i tym podobne) wzdłuż dowolnej krawędzi, końców lub powierzchni, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo.
4410	- Drewno z drzew iglastych
4411	- Drewno z drzew liściastych – inne
4412	Płyta wiórowa, płyta o wiórach zorientowanych („oriented strand board” OSB) i podobna płyta (na przykład płyta płatkowa (płyta ze średniodużych wiórów „waferboard”)) z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet aglomerowanych żywicami lub innymi organicznymi substancjami wiążącymi.
4413	Płyta pilśniowa, z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet związana za pomocą żywicy lub innych substancji organicznych.
4414	Sklejka, płyty fornirowane i podobne drewno warstwowe.
4415	Drewno utwardzone w postaci bloków, płyt, desek lub kształtowników profilowanych.
4416	Ramy do obrazów, fotografii, lusterek lub podobnych przedmiotów, drewniane.
4417	Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna; bębny do kabli, z drewna; palety, palety skrzyniowe i pozostałe platformy ładunkowe, z drewna; nadstawki do palet płaskich, z drewna.
4418	Beczki, baryłki, kadzie, cebry i pozostałe wyroby bednarskie oraz ich części, z drewna, włącznie z klepkami.

Kody HS	Opis
4417	Narzędzia, oprawy narzędzi, rękojeści narzędzi, oprawy lub trzonki mioteł, szczotek i pędzli, z drewna; kopyta lub prawidła do obuwia, z drewna.
4418	Wyroby stolarskie i ciesielskie dla budownictwa, z drewna, włącznie z drewnianymi płytami komórkowymi, połączonymi płytami podłogowymi, dachówkami i gontami.
Ex.4421.90	- Drewniane płyty chodnikowe

rozdział 47:

Kody HS	Opis
	Ścier z drewna lub z pozostałego włóknistego materiału celulozowego; papier lub tektura, z odzysku (makulatura i odpady):
4701	- Ścier drzewny mechaniczny
4702	- Masa celulozowa drzewna do przeróbki chemicznej
4703	- Masa celulozowa drzewna sodowa lub siarczanowa, inna niż masa celulozowa drzewna do przeróbki chemicznej.
4704	- Masa celulozowa drzewna siarczynowa, inna niż masa celulozowa drzewna do przeróbki chemicznej
4705	- Ścier drzewny otrzymany w połączonych mechanicznych i chemicznych procesach roztwarzania

rozdział 48:

Kody HS	Opis
4802	Papier i tektura niepowleczone, w rodzaju stosowanych do pisania, druku lub innych celów graficznych oraz nieperforowany papier na karty i taśmy dziurkowane, w zwojach lub arkuszach prostokątnych (włączając kwadratowe), dowolnego rozmiaru, inny niż papier objęty pozycją 4801 lub 4803; papier i tektura, czerpane:
4803	Papier do produkcji papieru toaletowego lub chusteczek higienicznych, ręczników lub pieluszek oraz podobny papier, w rodzaju stosowanego do celów gospodarczych lub sanitarnych, wata celulozowa i wstęgi, z włókien celulozowych, nawet krepowane, marszczone, tłoczone, perforowane, barwione powierzchniowo, z powierzchnią dekorowaną lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach.
4804	Papier i tektura siarczanowe, niepowleczone, w zwojach lub arkuszach, inne niż objęte pozycją 4802 lub 4803.
4805	Pozostały papier i tektura, niepowleczone, w zwojach lub arkuszach, niepoddane dalszej obróbce lub przetwarzaniu w inny sposób niż wymieniony w uwadze 3 do niniejszego działu.
4806	Pergamin roślinny, papiery tłuszczoodporne, kalki kreślarskie, papier pergaminowy satynowany oraz pozostałe satynowane papiery przezroczyste lub prześwitujące, w zwojach lub w arkuszach.
4807	Papier i tektura złożone (wykonane przez sklejenie płaskich warstw papieru lub tektury), niepowleczone powierzchniowo ani nieimpregnowane, nawet ze wzmocnieniem wewnętrznym, w zwojach lub arkuszach
4808	Papier i tektura faliste (z płaskimi arkuszami wklejonymi lub nie), krepowane, marszczone, tłoczone lub perforowane, w zwojach lub arkuszach, inne niż papier opisany w pozycji 4803.
4809	Kalka maszynowa, papier samokopiujący oraz pozostałe papiery do kopiowania lub papiery przedrukowe (włącznie z powleczonym lub impregnowanym papierem na matryce do powielania lub płyty offsetowe), nawet zadrukowane, w zwojach lub w arkuszach.

Kody HS	Opis
4810	Papier i tektura, powleczone jednostronnie lub obustronnie kaolinem (glinką białą) lub innymi substancjami nieorganicznymi, ze spoiwem lub bez, oraz bez żadnej innej powłoki, nawet barwione powierzchniowo, dekorowane na powierzchni lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach prostokątnych (włączając kwadratowe), o dowolnym wymiarze.
4811	Papier, tektura, wata celulozowa i wstęgi z włókien celulozowych, powleczone, impregnowane, pokryte, barwione powierzchniowo, dekorowane na powierzchni lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach prostokątnych (włączając kwadratowe), o dowolnym rozmiarze, inne niż towary objęte pozycją 4803, 4809 lub 4810.
4812	Bloki, płyty i płytki filtracyjne z masy papierniczej.
4813	Bibułka papierosowa, nawet pocięta do wymiaru lub w książeczkach, lub w tutkach.
4814	Tapety papierowe i podobne pokrycia ścienne; okienny papier przezroczysty.
4816	Kalka maszynowa, papier samokopiujący oraz pozostałe papiery do kopiowania lub papiery przedrukowe (inne niż te objęte pozycją 4809), matryce powielaczowe i płyty offsetowe z papieru, nawet pakowane w pudełka.
4817	Koperty, karty listowe, karty pocztowe i karty korespondencyjne, z papieru lub tektury; pudełka, torby, portfele i zestawy piśmienne, z papieru lub tektury, zawierające asortyment piśmiennych artykułów papierniczych.
4818	Papier toaletowy i podobny papier, wata celulozowa lub wstęgi z włókien celulozowych, w rodzaju stosowanych w gospodarstwach domowych lub do celów sanitarnych, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 36 cm lub pocięte do kształtu lub wymiaru; chusteczki do nosa, chusteczki kosmetyczne, ręczniki, obrusy, serwety, serwetki, pieluszki dla niemowląt, tampony, prześcieradła i podobne artykuły do użytku domowego, sanitarnego lub szpitalnego, artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, z masy papierniczej, papieru, waty celulozowej lub wstęg z włókien celulozowych.
4821	Etykiety wszelkich rodzajów z papieru lub tektury, nawet zadrukowane.
4822	Szpule, cewki, cewki przędzalnicze i podobne nośniki, z masy papierniczej, papieru lub tektury, nawet perforowane lub utwardzane.
4823	Pozostały papier, tektura, wata celulozowa i wstęgi z włókien celulozowych, pocięte do wymiaru lub kształtu; pozostałe artykuły z masy papierniczej, papieru, tektury, waty celulozowej lub wstęg z włókien celulozowych.

rozdział 94:

Kody HS	Opis
	Pozostałe meble do siedzenia, z drewnianą ramą:
9401.61.	- Tapicerowane
9401.69.	- Pozostałe
	Pozostałe meble i ich części
9403.30	- Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w biurze
9403.40	- Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w kuchni
9403.50	- Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w sypialni
9403.60	- Pozostałe meble drewniane
Ex. 9406.00.	- Konstrukcje prefabrykowane z drewna

ZAŁĄCZNIK IB

**ZHARMONIZOWANE KODY TOWARÓW DOTYCZĄCE DREWNA, CO DO KTÓREGO ZGODNIE Z PRAWEM
INDONEZJI ISTNIEJE ZAKAZ WYWOZU**

rozdział 44:

Kody HS	Opis
4403	Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli lub zgrubnie obrobione:
Ex. 4404	Obręcze drewniane; żerdzie rozszczepione; pale, paliki i kołki, z drewna, zaostrzone, ale nieprzetarte wzdłużnie; tyczki drewniane, zgrubnie przycięte, ale nietoczone, niewygięte lub w inny sposób obrobione, nadające się do produkcji lasek, parasoli, rękojeści do narzędzi, itp.
4406	Podkłady kolejowe lub tramwajowe, z drewna.
Ex. 4407	Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub obwodowo, nie strugane, nie szlifowane ani nie łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm.

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJA LEGALNOŚCI

Wprowadzenie

Indonezyjskie drewno uznaje się za legalne, jeśli zweryfikowano, że jego pochodzenie oraz proces produkcji, a także dalsza obróbka, transport oraz działania związane z handlem spełniają wymogi wszystkich przepisów i regulacji obowiązujących w Indonezji.

W Indonezji obowiązuje pięć norm w zakresie legalności obejmujące szereg zasad, kryteriów, wskaźników i punktów kontrolnych, wszystkie opracowane w oparciu o obowiązujące przepisy, rozporządzenia i procedury.

Poniżej wymieniono tych pięć norm:

- Norma legalności 1: Norma dotycząca koncesji w strefach lasu produkcyjnego na ziemiach będących własnością państwa;
- Norma legalności 2: Norma dotycząca wspólnotowych lasów plantacyjnych i lasów wspólnotowych w strefach lasu produkcyjnego na ziemiach będących własnością państwa;
- Norma legalności 3: Norma dotycząca lasów prywatnych;
- Norma legalności 4: Norma dotycząca praw do użytkowania drewna w strefach innych niż strefy leśne na ziemiach będących własnością państwa;
- Norma legalności 5: Norma dotycząca przemysłu surowcowego i przetwórczego produktów leśnych.

Tych pięć norm legalności ma zastosowanie do różnych rodzajów pozwoleń na drewno, zgodnie z poniższą tabelą:

Rodzaj pozwolenia	Opis	Własność gruntów/ zarządzanie zasobami lub użytkowanie	Norma mająca zastosowanie
IUPHHK-HA/HPH	Zezwolenie na użytkowanie produktów leśnych z lasów naturalnych	Własność państwa/ zarządzane przez przedsiębiorstwo	1
IUPHHK-HTI/HPHTI	Zezwolenie na utworzenie plantacji leśnej na potrzeby przemysłu i zarządzanie nią	Własność państwa/ zarządzane przez przedsiębiorstwo	1
IUPHHK-RE	Zezwolenie na odbudowę ekosystemu leśnego	Własność państwa/ zarządzane przez przedsiębiorstwo	1
IUPHHK- HTR	Zezwolenie na utworzenie wspólnotowej plantacji leśnej	Własność państwa/ zarządzane przez wspólnotę	2
IUPHHK-HKM	Zezwolenie na zarządzanie wspólnotową plantacją leśną	Własność państwa/ zarządzane przez wspólnotę	2
Grunty prywatne	Nie wymaga się zezwolenia	Własność prywatna/ wykorzystywane prywatnie	3
IPK/ILS	Zezwolenie na użytkowanie drewna ze stref innych niż strefy leśne	Własność państwa/ wykorzystywane prywatnie	4
IUIPHHK	Zezwolenie na utworzenie zakładu przemysłu surowcowego produktów leśnych i zarządzanie nim	Nie dotyczy	5
IUI Lanjutan lub IPKL	Zezwolenie na utworzenie zakładu przemysłu przetwórczego produktów leśnych i zarządzanie nim	Nie dotyczy	5

Powyższe normy legalności i powiązane z nimi punkty kontrolne są opisane poniżej.

ZAŁĄCZNIK II – NORMA LEGALNOŚCI 1: NORMY DOTYCZĄCE KONCESJI W STREFACH LASU PRODUKCYJNEGO

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy (!)
1	P1. Status prawny terenu i prawo do użytkowania	K1.1 Jednostka zarządzająca lasem (koncesjonariusze) jest zlokalizowana w strefie lasu produkcyjnego	1.1.1 Posiadacz zezwolenia może wykazać, że zezwolenie na użytkowanie drewna (IUPHHK) jest ważne	Świadectwo prawa do koncesji leśnej Dowód opłacenia pozwolenia na użytkowanie drzewnych produktów leśnych.	Rozporządzenie rządu PP72/2010 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P50/2010 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P12/2010
2.	P2. Zgodność z systemem i procedurami pozyskiwania drewna.	K2.1 Posiadacz zezwolenia ma plan pozyskania drewna dotyczący powierzchni cięć, który to plan został zatwierdzony przez właściwe organy administracyjne.	2.1.1 Właściwy organ administracyjny zatwierdził dokumenty dotyczące planu prac: plan główny i roczny plan prac wraz z załącznikami.	Zatwierdzony plan główny wraz z załącznikami, opracowany w oparciu o kompleksową inwentaryzację lasów przeprowadzoną przez technicznie kompetentny personel. Zatwierdzony roczny plan prac opracowany w oparciu o plan główny. Mapy opracowane przez technicznie kompetentny personel, które opisują powierzchnię i granice terenów objętych planem prac Mapa wskazująca strefy wyłączone z pozyskiwania drewna w ramach rocznego planu prac i dowód wdrożenia w terenie. Lokalizacje pozyskiwania drewna (bloki lub oddziały) na mapie są wyraźnie oznaczone i zweryfikowane w terenie	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P56/2009 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P60/2011

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy ⁽¹⁾
		K2.2 Plan prac jest ważny	2.2.1 Posiadacz zezwolenia na użytkowanie lasu ma ważny plan prac zgodny z obowiązującymi przepisami	Dokument zawierający plan główny użytkowania drzewnych produktów leśnych wraz z załącznikami (dopuszczalne są wnioski bieżące). Lokalizacja i możliwe do pozyskania objętości kłód pochodzących z lasów naturalnych na terenach przeznaczonych do pozyskiwania drewna odpowiadają planowi prac. Zezwolenia	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P56/2009 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P60/2011
			2.2.2 Pozwolenia dotyczące całego sprzętu do pozyskiwania drewna są ważne i zweryfikowane w terenie. (nie dotyczy państwowego przedsiębiorstwa leśnego)	Zezwolenie na wyposażenie i przenoszenie wyposażenia	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P53/2009
3.	P3. Legalność transportu lub zmiany własności Okrągłaków.	K3.1 Posiadacze pozwolenia dopilnowują, żeby wszystkie kłody drewna przewożone ze składnicy drewna w lesie do zakładów przemysłu surowcowego produktów leśnych lub do zarejestrowanego przedsiębiorcy zarejestrowanego przedsiębiorcy prowadzącego handel kłodami były fizycznie możliwe do zidentyfikowania i żeby towarzyszyła im ważna dokumentacja.	3.1.1 Wszystkie kłody drewna o dużej średnicy pozyskane lub komercyjnie uzyskane zostały zgłoszone w wykazie odbiorczym	Zatwierdzone dokumenty dotyczące wykazu odbiorczego drewna	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
			3.1.2 Wszystkim transportom drewna wywożonym z terenów objętych pozwoleniem towarzyszą ważne dokumenty przewozowe.	Ważne dokumenty przewozowe wraz z załącznikami towarzyszą kłodom drewna od składnicy drewna do zakładów przemysłu surowcowego produktów leśnych lub do zarejestrowanego przedsiębiorcy prowadzącego handel kłodami drewna, w tym przez składnicę przejściową.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
			3.1.3 Okrągłaki zostały pozyskane na terenach określonych w pozwoleniu na użytkowanie lasu	Oznakowanie/kody kreskowe (PUHH) organów administracji ds. drewna na kłodach. Posiadacz zezwolenia konsekwentnie stosuje oznakowanie drewna	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy (¹)
		K3.2 Posiadacz zezwolenia uiścił mające zastosowanie opłaty i należności za komercyjne uzyskanie drewna	3.2.1 Posiadacz zezwolenia wykazuje, że wpłaty należności do funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych, która to należność odpowiada wykazowi odbiorczemu drewna i mającej zastosowanie taryfie.	Zlecenia płatnicze dotyczące opłaty na rzecz funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych.	Rozporządzenie rządu PP22/1997 Rozporządzenie rządu PP 51/1998
				Dowód złożenia depozytu na rzecz opłacenia funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych oraz potwierdzenia przelewu.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P18/2007 Rozporządzenie Ministra Handlu 22/M-DAG/PER/4/2012
				Płatność na rzecz funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych odpowiada wykazowi odbiorczemu drewna i mającej zastosowanie taryfie.	Rozporządzenie rządu PP59/1998
		K3.3 Przewóz i handel między wyspami	3.3.1 Posiadacze zezwolenia, którzy transportują kłody drewna, są zarejestrowanymi podmiotami prowadzącymi handel drewnem między wyspami (PKAPT).	Dokumenty PKAPT	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu 68/2003 Wspólne rozporządzenie Ministra Leśnictwa, Ministra Transportu oraz Ministra Przemysłu i Handlu 22/2003
			3.3.2 Statek wykorzystywany do transportu okrągłaków pływa pod banderą indonezyjską i posiada ważne zezwolenie na działalność	Dokumenty rejestracyjne wskazujące nazwę statku oraz ważne zezwolenie.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu 68/2003 Wspólne rozporządzenie Ministra Leśnictwa, Ministra Transportu oraz Ministra Przemysłu i Handlu 22/2003
4.	P4. Zgodność z aspektami środowiskowymi i społecznymi związanymi z pozyskiwaniem drewna	K4.1 Posiadacz zezwolenia ma zatwierdzony dokument oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ) i wdrożył określone w nim środki	4.1.1 Posiadacz zezwolenia posiada dokumenty OOŚ zatwierdzone przez właściwe organy, które obejmują cały obszar prac.	Dokumenty OOŚ	Rozporządzenie rządu PP27/1999 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Plantacji 602/1998

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy ⁽¹⁾
			4.1.2 Posiadacz zezwolenia ma sprawozdania z wykonania planu zarządzania środowiskiem i monitorowania środowiska zawierające wyszczególnienie działań podejmowanych w celu łagodzenia oddziaływania na środowisko i dostarczania korzyści społecznych.	Plan zarządzania środowiskiem i plan monitorowania środowiska Dowód wykonania planu zarządzania środowiskiem i monitorowania znaczącego oddziaływania na środowisko i społeczeństwo	Rozporządzenie rządu PP27/1999
5.	P5. Zgodność z ustawodawczymi i wykonawczymi przepisami prawa pracy	K.5.1 Spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP)	5.1.1 Dostępność procedur BHP i ich wdrożenie	Wdrożenie procedur BHP Wyposażenie BHP Rejestry wypadków przy pracy	Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 01/1978 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P12/2009
		K.5.2 Przestrzeganie praw pracowników	5.2.1 Wolność zrzeszania się pracowników	Pracownicy należą do związków zawodowych lub polityka przedsiębiorstwa zezwala pracownikom na tworzenie związków zawodowych lub udział w działalności takich związków	Ustawa 21/2000 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2001
			5.2.2 Istnienie zbiorowych układów pracy	Dokumenty dotyczące zbiorowych układów pracy lub dokumenty na temat polityki przedsiębiorstwa w zakresie praw pracowniczych	Ustawa 13/2003 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2011
			5.2.3 Przedsiębiorstwo nie zatrudnia nieletnich/ niepełnoletnich pracowników	Nie ma pracowników niepełnoletnich	Ustawa 13/2003 Ustawa 23/2003 Ustawa 20/2009

(1) Określa główne przepisy z uwzględnieniem późniejszych zmian

NORMA LEGALNOŚCI NR 2: NORMA DOTYCZĄCA WSPÓLNOTOWYCH LASÓW PLANTACYJNYCH I LASÓW WSPÓLNOTOWYCH W STREFACH LASÓW PRODUKCYJNYCH

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
1.	P1. Status prawny terenu i prawo do użytkowania	K1.1 Jednostka zarządzająca lasem jest zlokalizowana w strefie lasu produkcyjnego	1.1.1 Posiadacz zezwolenia może wykazać, że zezwolenie na użytkowanie drewna (IUPHHK) jest ważne	Świadectwo prawa do koncesji leśnej	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2011
				Dowód opłacenia zezwolenia na użytkowanie drzewnych produktów leśnych	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P37/2007 Rozporządzenia Ministra Leśnictwa P49/2008 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P12/2010
2.	P2. Zgodność z systemem i procedurami pozyskiwania drewna	K2.1 Posiadacz zezwolenia ma plan pozyskania drewna dotyczący powierzchni cięć, który został zatwierdzony przez właściwe organy administracyjne	2.1.1 Właściwy organ administracyjny zatwierdził dokument zawierający roczny plan prac	Zatwierdzony dokument zawierający roczny plan prac.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008
				Mapa wskazująca strefy wyłączone z pozyskiwania drewna w ramach rocznego planu prac i dowód wdrożenia w terenie.	
				Lokalizacja bloku pozyskiwania drewna jest wyraźnie oznaczona i może być zweryfikowana w terenie.	
		K2.2 Plan prac jest ważny	2.2.1 Posiadacz zezwolenia na użytkowanie lasu ma ważny plan prac zgodny z obowiązującymi przepisami.	Dokument zawierający plan główny użytkowania drzewnych produktów leśnych wraz z załącznikami (dopuszczalne są wnioski bieżące)	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008
		Lokalizacja i możliwe do pozyskania objętości kłód na terenie przeznaczonym do pozyskiwania drewna odpowiadają planowi prac.			

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy	
			2.2.2 Zezwolenia dotyczące całego wyposażenia do pozyskiwania drewna są ważne i mogą być fizycznie zweryfikowane w terenie.	Zezwolenia na wyposażenie i przenoszenie wyposażenia.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P53/2009	
		K2.3 Posiadacze zezwolenia zapewniają, aby wszystkie kłody drewna transportowane ze składnicy drewna w lesie do zakładów przemysłu surowcowego produktów leśnych lub do zarejestrowanego przedsiębiorcy prowadzącego handel kłodami drewna, w tym przez składnicę przejściową były fizycznie możliwe do zidentyfikowania oraz aby towarzyszyła im ważna dokumentacja.	2.3.1 Wszystkie kłody drewna o dużej średnicy pozyskane lub komercyjnie uzyskane zostały zgłoszone w wykazie odbiorczym drewna.	Zatwierdzone dokumenty dotyczące wykazu odbiorczego drewna.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006	
			2.3.2 Wszystkim transportom kłód drewna z obszaru objętego zezwoleniem towarzyszą ważne dokumenty przewozowe.	Przewozowe dokumenty prawne wraz ze stosownymi załącznikami od składnicy drewna do składnicy przejściowej i od składnicy przejściowej do zakładów przemysłu surowcowego lub do zarejestrowanego przedsiębiorcy prowadzącego handel kłodami drewna.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006	
			2.3.3 Okrągłaki zostały pozyskane na obszarach określonych w zezwoleniu na użytkowanie lasu.	Oznakowanie/kody kreskowe organów administracji ds. drewna (PUHH) na kłodach	Posiadacz zezwolenia konsekwentnie stosuje oznakowanie drewna.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
			2.3.4 Posiadacz zezwolenia może wykazać istnienie dokumentów zezwalających na przewóz kłód towarzyszących kłodom transportowanym od składnicy drewna.	Dokument zezwalający na przewóz kłód, do którego załączono brulion odbiórki drewna.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006	

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
		K.2.4 Posiadacz zezwolenia uiścił mające zastosowanie opłaty i należności za komercyjne uzyskanie drewna	2.4.1 Posiadacz zezwolenia przedstawił dowód wpłaty należności do rezerwy zasobów leśnych, która to należność odpowiada wykazowi odbiorczemu drewna i mającej zastosowanie taryfie.	Zlecenie płatnicze dotyczące opłaty na rzecz rezerwy zasobów leśnych Dowód dokonania opłaty na rzecz rezerwy zasobów leśnych Opłata na rzecz rezerwy zasobów leśnych odpowiada wykazowi odbiorczemu drewna i mającej zastosowanie taryfie.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P18/2007 Rozporządzenie Ministra Handlu 22/M-DAG/PER/4/2012
3.	P3. Zgodność z aspektami środowiskowymi i społecznymi związanymi z pozyskiwaniem drewna	K3.1 Posiadacz zezwolenia ma zatwierdzony dokument oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ) i wdrożył określone w nim środki.	3.1.1 Posiadacz zezwolenia posiada dokumenty OOŚ zatwierdzone przez właściwe organy, które obejmują cały obszar prac. 3.1.2 Posiadacz zezwolenia ma sprawozdania z wykonania planu zarządzania środowiskowego i planu monitorowania środowiska, zawierające wyszczególnienie działań podejmowanych w celu łagodzenia oddziaływania na środowisko i dostarczania korzyści społecznych.	Dokumenty OOŚ Odpowiednie dokumenty dotyczące zarządzania środowiskowego i monitorowania Dowód wykonania planu zarządzania środowiskiem i monitorowania znaczącego oddziaływania na środowisko i społeczeństwo	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Plantacji 622/1999 Rozporządzenie rządu PP27/1999

NORMA LEGALNOŚCI NR 3: NORMA DOTYCZĄCA LASÓW PRYWATNYCH

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
1.	P1. Własność drewna może zostać zweryfikowana	K1.1 Legalność własności lub tytułu prawnego do gruntów w odniesieniu do terenu pozyskiwania drewna	1.1.1 Właściciel prywatnych gruntów lub lasów może dowieść własności lub prawa użytkowania gruntów	Ważne dokumenty potwierdzające własność lub prawa do gruntów (dokumenty dotyczące tytułu prawnego do gruntów uznane przez właściwe organy).	Ustawa 5/1960 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P33/2010
				Prawo do uprawy gruntów. Akt założycielski przedsiębiorstwa Zezwolenie na prowadzenie działalności dla przedsiębiorstw prowadzących działalność handlową (SIUP) Świadectwo rejestracji przedsiębiorstwa (TDP) Numer rejestracyjny podatnika (NPWP)	Rozporządzenie rządu PP12/1998 Rozporządzenie Ministra Handlu 36/2007 Rozporządzenie Ministra Handlu 37/2007 Ustawa 6/1983 Ustawa 13/2003 Ustawa 23/2003 Ustawa 20/2009
				Mapa obszaru lasu prywatnego i granic wyznaczonych w terenie.	
			1.1.2 Jednostki zarządzające (posiadane indywidualnie lub przez grupę) okazują ważne dokumenty zezwalające na przewóz drewna.	Świadectwo pochodzenia drewna lub dokumenty zezwalające na przewóz kłód Faktura/ paragon/ świadectwo odprawy ładunku	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P30/2012
			1.1.3 Jednostki zarządzające okazują dowód uiszczenia mających zastosowanie opłat związanych z drzewami znajdującymi się na danym obszarze przed przeniesieniem praw lub tytułu własności do niego.	Dowód dokonania opłaty na rzecz funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych oraz dowód wniesienia rekompensaty na rzecz państwa odpowiadającej wartości wyciętego drewna w lesie	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P18/2007

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
2.	P2. Zgodność z aspektami środowiskowymi i społecznymi związanymi z pozyskiwaniem drewna w przypadku terenów objętych prawami do uprawy gruntów	K2.1 Posiadacz zezwolenia ma zatwierdzony dokument oceny oddziaływania na środowisko (OOS) i wdrożył określone w nim środki	2.1.1 Posiadacz zezwolenia posiada dokumenty OOS zatwierdzone przez właściwe organy, które obejmują cały obszar prac.	Dokumenty OOS	Rozporządzenie rządu PP27/1999 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Plantacji 602/1998
3.	P3. Zgodność z ustawowymi i wykonawczymi przepisami prawa pracy w przypadku terenów objętych prawami do uprawy gruntów	K3.1 Spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP)	3.1.1 Dostępność procedur BHP i ich wdrożenie	Wdrożenie procedur BHP	Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 01/1978
				Wyposażenie BHP	
				Rejestry wypadków przy pracy	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P12/2009
		K3.2 Przestrzeganie praw pracowników	3.2.1 Wolność zrzeszania się pracowników	Pracownicy należą do związków zawodowych lub polityka przedsiębiorstwa zezwala pracownikom na tworzenie związków zawodowych lub udział w działalności takich związków	Ustawa 21/2000 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2001
3.2.2 Istnienie zbiorowych układów pracy	Dokumenty dotyczące zbiorowych układów pracy lub dokumenty na temat polityki przedsiębiorstwa w zakresie praw pracowniczych	Ustawa 13/2003 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2011			
3.2.3 Przedsiębiorstwo nie zatrudnia nieletnich/niepełnoletnich pracowników	Nie ma pracowników niepełnoletnich	Ustawa 13/2003 Ustawa 23/2003 Ustawa 20/2009			

NORMA LEGALNOŚCI NR 4: NORMA DOTYCZĄCA PRAW DO UŻYTKOWANIA DREWNA W STREFACH INNYCH NIŻ STREFY LEŚNE

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
1.	P1. Status prawny terenu i prawo do użytkowania	K1.1.1. Zezwolenie na pozyskiwanie drewna w strefie innej niż strefa leśna bez zmiany statusu prawnego lasu	1.1.1. Działania związane z pozyskiwaniem drewna zatwierdzone na mocy innego zezwolenia prawnego (ILS)/ zezwoleń na przekształcenie (IPK) dzierżawionego terenu	<p>Zezwolenia ILS/IPK na działania związane z pozyskiwaniem drewna na dzierżawionym terenie</p> <p>Załączone do zezwoleń ILS/IPK mapy dzierżawionego terenu oraz potwierdzenie zgodności w terenie.</p>	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P18/2011
		K1.2. Zezwolenie na pozyskiwanie drewna w strefie innej niż strefa leśna prowadzące do zmiany statusu prawnego lasu	1.2.1. Pozyskiwanie drewna zatwierdzone na mocy zezwolenia na przekształcenie gruntów (IPK).	<p>Zezwolenie na prowadzenie działalności wraz z mapami załączonymi do niego (wymóg ten dotyczy zarówno posiadaczy IPK, jak i posiadaczy zezwolenia na prowadzenie działalności)</p> <p>IPK na terenach objętych przekształceniem</p> <p>Mapy załączone do IPK</p> <p>Dokumenty zatwierdzające zmiany statusu prawnego lasu (wymóg ten dotyczy zarówno posiadaczy IPK, jak i posiadaczy zezwolenia na prowadzenie działalności)</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P14/2011</p> <p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P33/2010</p>
		K1.3. Zezwolenie na uzyskiwanie drzewnych produktów leśnych z terenu państwowego lasu na potrzeby działań dotyczących lasów plantacyjnych powstałych w wyniku ponownego zalesiania (HTHR)	1.3.1. Pozyskiwanie drewna jest dozwolone na podstawie zezwolenia na uzyskiwanie drzewnych produktów leśnych z lasów plantacyjnych powstałych w wyniku ponownego zalesiania (HTHR) na terenach przeznaczonych pod takie lasy	<p>Zezwolenie HTHR</p> <p>Mapy załączone do zezwolenia HTHR oraz potwierdzenie zgodności w terenie</p>	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P59/2011

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
2.	P2. Zgodność z systemami prawnymi i procedurami dotyczącymi pozyskiwania drzewa i przewozu kłód	K2.1 Plan dotyczący IPK/ILS i ich wdrożenie są zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego	2.1.1 Zatwierdzony plan prac dla terenów objętych IPK/ILS	Dokumenty zawierające plan prac dotyczący IPK/ILS	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008
				Ważne zezwolenie na wyposażenie	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P53/2009
			2.1.2 Posiadacz zezwolenia może wykazać, że transportowane kłody pochodzą z terenów objętych ważnym zezwoleniem na przekształcenie gruntów/innymi zezwoleniami na użytkowanie (IPK/ILS)	Dokumenty dotyczące inwentaryzacji lasów	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008
				Dokumenty dotyczące wykazu odbiorczego drewna (LHP)	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
		K2.2 Uiszczenie państwowych opłat i należności oraz zgodność z wymogami dotyczącymi przewozu drewna	2.2.1 Dowód uiszczenia opłat.	Dowód dokonania opłaty na rzecz funduszu ponownego zalesiania lub rezerwy zasobów leśnych oraz dowód wniesienia rekompensaty na rzecz państwa odpowiadającej wartości wyciętego drewna w lesie.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P18/2007
				2.2.2 Posiadacz zezwolenia ma ważne dokumenty pozwalające na przewóz drewna	Faktura za przewóz kłód i brulion odbiórki drewna dla kłód o małej średnicy
Dokument potwierdzający legalność kłód (SKSKB) oraz brulion odbiórki drewna dla kłód o dużej średnicy					
3.	P3. Zgodność z ustawodawczymi i wykonawczymi przepisami prawa pracy	K.3.1 Spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP)	3.1.1 Dostępność procedur BHP i ich wdrożenie	Wdrożenie procedur BHP	Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 01/1978
				Wyposażenie BHP	
				Rejestry wypadków przy pracy	

Nr	Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
		K.3.2 Przestrzeganie praw pracowników	3.2.1 Wolność zrzeszania się pracowników	Pracownicy należą do związków zawodowych lub polityka przedsiębiorstwa zezwala pracownikom na tworzenie związków zawodowych lub udział w działalności takich związków	Ustawa 21/2000 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2001
	3.2.2 Istnienie zbiorowych układów pracy		Dokumenty dotyczące zbiorowych układów pracy lub dokumenty na temat polityki przedsiębiorstwa w zakresie praw pracowniczych	Ustawa 13/2003 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2011	
	3.2.3 Przedsiębiorstwo nie zatrudnia nieletnich/niepełnoletnich pracowników		Nie ma pracowników niepełnoletnich	Ustawa 13/2003 Ustawa 23/2003 Ustawa 20/2009	

NORMA LEGALNOŚCI NR 5: NORMA DOTYCZĄCA PRZEMYSŁU SUROWCOWEGO I PRZETWÓRCZEGO PRODUKTÓW LEŚNYCH

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
P.1 Przemysł obróbki drzewnych produktów leśnych wspomagający legalny handel drewnem	K1.1. Części jednostki gospodarczej mające formę: a) zakładów obróbki oraz b) eksporterów produktów poddanych obróbce posiadają ważne zezwolenia	1.1.1 Zakłady obróbki posiadają ważne zezwolenia	Akt założycielski przedsiębiorstwa wraz z najnowszymi zmianami (akt założycielski przedsiębiorstwa)	Rozporządzenie Ministra Praw i Praw Człowieka M.01-HT.10/2006
			Zezwolenie na prowadzenie działalności handlowej (zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej/SIUP) lub zezwolenie na prowadzenie handlu, którym może być zezwolenie na prowadzenie działalności przemysłowej (IUI) lub stałe zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej (IUT) lub świadectwo rejestracji przemysłowej (TDI)	Rozporządzenie Ministra Handlu 36/2007 Rozporządzenie Ministra Handlu 37/2007 Ustawa 6/1983 Rozporządzenie rządu PP80/2007 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P53/2008
			Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej uciążliwej/powodującej zakłócenia (zezwolenie wydawane przedsiębiorstwu z powodu jego oddziaływania na środowisko otaczające obszar prowadzenia działalności)	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P16/2007 Rozporządzenie Ministra Handlu 39/2011
			Świadectwo rejestracji przedsiębiorstwa (TDP)	Rozporządzenie Ministra Przemysłu 41/2008
			Numer rejestracyjny podatnika (NPWP)	Rozporządzenie Ministra Środowiska 13/2010
			Dostępność dokumentów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko	
			Dostępność zezwolenia na prowadzenie działalności przemysłowej (IUI) lub stałe zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej (IUT) lub świadectwo rejestracji przemysłowej (TDI)	

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
			Dostępność planów zapasów surowców (RPBBI) dla przemysłu surowcowego produktów leśnych (IPHH).	
		1.1.2 Eksporterzy produktów z drewna poddanego obróbce posiadają ważne zezwolenia zarówno jako producenci, jak i eksporterzy produktów z drewna	Eksporterzy mają status zarejestrowanych eksporterów produktów przemysłu leśnego (ETPIK).	Rozporządzenie Ministra Handlu P64/2012
	K1.2 Części jednostki gospodarczej mające formę grup rzemieślników/ przedsiębiorstw domowych są zarejestrowane zgodnie z prawem	1.2.1 Grupy przedsiębiorstw (spółdzielnie, spółki komandytowe (CV) / inne grupy przedsiębiorstw) są utworzone zgodnie z prawem	Akt założycielski	Ustawa 6/1983
			Numer rejestracyjny podatnika (NPWP)	
	K1.2 Części jednostki gospodarczej mające formę grup rzemieślników/ przedsiębiorstw domowych są zarejestrowane zgodnie z prawem	1.2.2 Przedsiębiorstwa handlujące produktami z drewna poddanego obróbce mają ważną rejestrację jako eksporterzy i są zaopatrywani przez małe i średnie certyfikowane zakłady obróbki niezarejestrowane jako eksporterzy	Rejestracja przedsiębiorstw handlowych jako niebędących producentami eksporterów produktów przemysłu leśnego (ETPIK Non Produšen).	Rozporządzenie Ministra Handlu P64/2012
			Porozumienie lub umowa o współpracy z zakładem obróbki, który posiada świadectwo legalności drewna (S-LK)	
P2. Części jednostki gospodarczej stosują system śledzenia drewna, dzięki któremu można prześledzić pochodzenie drewna	K2.1 Istnienie i stosowanie systemu, który umożliwia śledzenie drewna w produktach leśnych	2.1.1 Części jednostki gospodarczej mogą wykazać, że otrzymane drewno pochodzi z legalnych źródeł	Dokumentom sprzedaży i zakupu lub umowie dostawy materiałów oraz dowodowi zakupu towarzyszą dokumenty potwierdzające legalność produktów leśnych/ świadectwo legalności produktów leśnych	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P30/2012 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P62/2008 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P56/2009

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
			Zatwierdzone sprawozdanie dotyczące zbycia drewna lub dowód zbycia lub urzędowe sprawozdanie z badania drewna; świadectwo legalności produktów leśnych	
			Importowanemu drewnu towarzyszą dokumenty powiadomienia o przywozie i informacje dotyczące pochodzenia drewna, a także dokumenty poświadczające legalność drewna i kraju jego pozyskania	
			Dokumenty zezwalające na przewóz kłód	
			Dokumenty przewozowe (SKAU/ Nota) wraz z odpowiednimi urzędowymi sprawozdaniami urzędnika organu lokalnego dotyczącymi użytego drewna pochodzącego z rozbiórki budynków i konstrukcji, drewna wykopanego i drewna zakopanego	
			Dokumenty przewozowe w formie FAKO/ Nota dotyczące przemysłowych odpadów drewna	
			Dokumenty/ sprawozdania dotyczące zmian w zapasach okrągłaków (LMKB) /sprawozdania dotyczące zmian w zapasach kłód o małej średnicy (LMKBK)/ sprawozdania dotyczące zmian w zapasach drzewnych produktów leśnych poddanych obróbce (LMHHOK)	
			Dokumenty uzupełniające, tj. plany zapasów surowców (RPBBI), pismo w sprawie decyzji o urzędowym poświadczeniu rocznego planu prac (SK RKT)	

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
		2.1.2 Części jednostki gospodarczej stosują system śledzenia drewna i prowadzą działalność w ramach dozwolonych poziomów produkcji	<p>Ilościowe zestawienia wykorzystania surowców i wielkości produkcji.</p> <p>Sprawozdania z wielkości produkcji produktów poddanych obróbce.</p> <p>Produkcja jednostki nie przekracza dozwolonej zdolności produkcyjnej.</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006</p> <p>Rozporządzenie Ministra Przemysłu 41/2008</p> <p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P35/2008</p>
		2.1.3 Proces produkcji we współpracy z innym podmiotem (innym sektorem przemysłu lub innymi rzemieślnikami/przedsiębiorstwami domowymi) przewiduje śledzenie drewna	<p>Umowa o współpracy lub umowa o świadczenie usług dotycząca obróbki produktu zawarta z innym podmiotem</p> <p>Podmiot współpracujący posiada ważne zezwolenia określone w ramach zasady 1</p> <p>Segregacja/ rozdzielanie wytworzonych produktów</p> <p>Dokumentacja dotycząca surowców, procesów, produkcji i w stosowych przypadkach wywożonych towarów, jeżeli wywóz odbywa się za pośrednictwem części jednostki gospodarczej / innego przedsiębiorstwa, z którym zawarta została umowa o współpracy.</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Handlu 37/M-DAG/PER/9/2007</p> <p>Ustawa 6/1983</p> <p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P35/2008</p> <p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P16/2007</p> <p>Rozporządzenie Ministra Handlu 39/M-DAG/PER/12/2011</p> <p>Rozporządzenie Ministra Przemysłu 41/M- IND/PER/6/2008</p> <p>Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006</p>

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
P3. Legalność handlu lub zmiany własności drewna poddanego obróbce	K3.1 Przewóz i handel między wyspami są zgodne z obowiązującymi przepisami	3.1.1 Części jednostki gospodarczej transportujące między wyspami produkty z drewna poddane obróbce są zarejestrowanymi podmiotami prowadzącymi handel drewnem między wyspami (PKAPT)	Dokumenty PKAPT	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu 68/MPP/Kep/2/2003
			Dokumenty sprawozdania z PKAPT	Wspólne rozporządzenie Ministra Leśnictwa, Ministra Transportu oraz Ministra Przemysłu i Handlu 22/2003
		3.1.2 Statek wykorzystywany do transportu drewna poddanego obróbce pływa pod banderą indonezyjską i posiada ważne zezwolenia na działalność	Dokumenty wskazujące nazwę statku. Dokumenty rejestracyjne wskazujące nazwę statku oraz ważne zezwolenie.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
			Nazwa statku zgadza się z nazwą wymienioną w dokumentach zezwalających na przewóz kłód lub drewna	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P30/2012 Rozporządzenie Ministra Transportu KM71/2005 Wspólne rozporządzenie Ministra Leśnictwa, Ministra Transportu oraz Ministra Przemysłu i Handlu 22/2003
		3.1.3 Zarejestrowane podmioty prowadzące handel drewnem między wyspami (PKAPT) mogą wykazać, że transportowane drewno pochodzi z legalnych źródeł	Dokumenty zezwalające na przewóz kłód lub drewna	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P55/2006
			Oznakowanie/kody kreskowe organów administracji ds. drewna (PUHH) na kłodach	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P30/2012 Wspólne rozporządzenie Ministra Leśnictwa, Ministra Transportu oraz Ministra Przemysłu i Handlu 22/2003

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
	K3.2 Przewóz drewna poddanego obróbce na potrzeby wywozu jest zgodny z mającym zastosowanie ustawodawstwem	3.2.1 Przewozowi drewna poddanego obróbce na potrzeby wywozu towarzyszą dokumenty powiadomienia o wywozie (PEB).	PEB	Ustawa 17/2006 (Organy celne)
			Wykaz opakowań	Rozporządzenie Ministra Finansów 223/PMK.011/2008.
			Faktura	Rozporządzenie Dyrekcji Generalnej ds. Ceł P-40/BC/2008
			B/L (konosament)	Rozporządzenie Dyrekcji Generalnej ds. Ceł P-06/BC/2009
			Dokumenty pozwolenia na wywóz (V-Legal)	Rozporządzenie Dyrekcji Generalnej ds. Ceł P-06/BC/2009
			Wyniki weryfikacji technicznej (sprawozdanie rzeczoznawcy) w odniesieniu do produktów, dla których weryfikacja techniczna jest obowiązkowa	Rozporządzenie Ministra Handlu P64/2012 Dekret prezydencki 43/1978
			W stosownych przypadkach dowód uiszczenia należności celnych wywozowych.	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa 447/2003
			Inne istotne dokumenty (w tym zezwolenia CITES) w odniesieniu do rodzajów drewna, którymi obrót jest ograniczony	
P4. Przestrzeganie przepisów prawa pracy w przemyśle przetwórczym	K.4.1 Spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP)	4.1.1 Dostępność procedur BHP i ich wdrożenie	Wdrożenie procedur BHP	Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 01/1978
			Wyposażenie BHP, takie jak lekkie gaśnice i środki ochrony indywidualnej, oraz droga ewakuacyjna	Rozporządzenie Ministra Leśnictwa P12/2009
			Rejestry wypadków przy pracy	

Zasady	Kryteria	Wskaźniki	Punkty kontrolne	Powiązane przepisy
	K.4.2 Przestrzeganie praw pracowników	4.2.1 Wolność zrzeszania się pracowników	Związek zawodowy lub polityka przedsiębiorstwa, która pozwala pracownikom/robotnikom na założenie związku zawodowego lub angażowanie się w działalność takiego związku	Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2001
		4.2.2 Istnienie zbiorowych układów pracy lub polityki przedsiębiorstwa w zakresie praw pracowniczych	Dostępność zbiorowego układu pracy lub dokumentów na temat polityki przedsiębiorstwa w zakresie praw pracowniczych	Ustawa 13/2013 Rozporządzenie Ministra Pracy i Migracji 16/2011
		4.2.3 Przedsiębiorstwo nie zatrudnia nieletnich/ niepełnoletnich pracowników	Nie ma pracowników niepełnoletnich	Ustawa 13/2003 Ustawa 23/2003 Ustawa 20/2009

ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI DOTYCZĄCE DOPUSZCZENIA DO SWOBODNEGO OBROTU W UNII INDONEZYJSKICH PRODUKTÓW Z DREWNA OBJĘTYCH ZEZWOLENIEM FLEGT

1. ZGŁASZANIE ZEZWOLENIA

- 1.1. Zezwolenie składa się we właściwym organie państwa członkowskiego Unii, w którym dostawa objęta zezwoleniem jest zgłaszana do dopuszczenia do swobodnego obrotu. Można tego dokonać drogą elektroniczną lub inną szybką metodą.
- 1.2. Zezwolenie zostaje uznane, jeżeli spełnia wszystkie wymogi określone w załączniku IV i nie uznano za konieczne przeprowadzenia dalszej weryfikacji zgodnie z sekcjami 3, 4 i 5 niniejszego załącznika.
- 1.3. Zezwolenie można złożyć przed przybyciem dostawy nim objętej.

2. UZNAWANIE ZEZWOLENIA

- 2.1. Zezwolenie, które nie spełnia wymogów i specyfikacji określonych w załączniku IV, jest nieważne.
- 2.2. Skreślenia lub zmiany w zezwoleniu są uznawane wyłącznie wówczas, gdy zostały zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.
- 2.3. Zezwolenie uznaje się za nieważne, jeżeli zostaje złożone we właściwym organie po wskazanej w nim dacie wygaśnięcia. Przedłużenie ważności zezwolenia nie jest uznawane, chyba że przedłużenie takie zostało zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.
- 2.4. Duplikaty zezwoleń lub dokumenty zastępcze nie są uznawane, chyba że zostały wydane i zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.
- 2.5. W przypadku gdy zgodnie z niniejszym załącznikiem wymagane są dalsze informacje na temat zezwolenia lub dostawy, zezwolenie uznaje się wyłącznie po otrzymaniu wymaganych informacji.
- 2.6. Jeżeli objętość lub masa produktów z drewna w dostawie zgłoszonej do dopuszczenia do swobodnego obrotu nie różni się o więcej niż dziesięć procent od objętości lub masy wskazanej w odnośnym zezwoleniu, uznaje się, że dostawa odpowiada informacjom przedstawionym w zezwoleniu odnośnie do objętości lub masy.
- 2.7. Właściwy organ informuje organy celne zgodnie z mającymi zastosowanie ustawodawstwem i procedurami, od momentu, gdy zezwolenie zostało uznane.

3. WERYFIKACJA WAŻNOŚCI I AUTENTYCZNOŚCI ZEZWOLENIA

- 3.1. W razie wątpliwości dotyczących ważności lub autentyczności zezwolenia, duplikatu zezwolenia lub zezwolenia zastępczego właściwy organ może wystąpić do jednostki ds. informacji o zezwoleniach z wnioskiem o dodatkowe informacje.
- 3.2. Jednostka ds. informacji o zezwoleniach może zwrócić się do właściwego organu o przesłanie kopii przedmiotowego zezwolenia.
- 3.3. W razie konieczności organ wydający zezwolenia wycofuje zezwolenie i wydaje skorygowany egzemplarz, który zostaje uwierzytelniony opieczetowaną adnotacją „Duplikat” i przekazany właściwemu organowi.
- 3.4. Jeżeli w ciągu 21 dni kalendarzowych właściwy organ nie otrzyma od jednostki ds. informacji o zezwoleniach odpowiedzi na wniosek o dodatkowe informacje, określony w sekcji 3.1. niniejszego załącznika, nie uznaje zezwolenia i postępuje zgodnie z mającymi zastosowanie ustawodawstwem i procedurami.

3.5. Jeżeli ważność zezwolenia zostanie potwierdzona, jednostka ds. informacji o zezwoleniach niezwłocznie powiadamia właściwy organ, najlepiej drogą elektroniczną. Odesłane egzemplarze zawierają opieczetowaną adnotację „Validated on” („Zatwierdzono dnia”).

3.6. Jeżeli po udzieleniu dodatkowych informacji i po dalszym postępowaniu wyjaśniającym ustalono, że zezwolenie jest nieważne lub nieautentyczne, właściwy organ nie uznaje zezwolenia i postępuje zgodnie z mającymi zastosowanie ustawodawstwem i procedurami.

4. WERYFIKACJA ZGODNOŚCI ZEZWOLENIA Z DOSTAWĄ

4.1. Jeżeli uznano, że konieczna jest dodatkowa weryfikacja dostawy, zanim właściwe organy będą mogły zdecydować, czy uznać zezwolenie, można przeprowadzić kontrole mające na celu ustalenie, czy przedmiotowa dostawa odpowiada informacjom przedstawionym w zezwoleniu lub zapisom odpowiadającym danemu zezwoleniu, będącym w posiadaniu organu wydającego zezwolenia.

4.2. W razie wątpliwości dotyczących zgodności dostawy z zezwoleniem zainteresowany właściwy organ może wystąpić do jednostki ds. informacji o zezwoleniach z wnioskiem o dalsze wyjaśnienia.

4.3. Jednostka ds. informacji o zezwoleniach może zwrócić się do właściwego organu o przesłanie kopii przedmiotowego zezwolenia lub dokumentu zastępczego.

4.4. W razie konieczności organ wydający zezwolenia wycofuje zezwolenie i wydaje skorygowany egzemplarz, który musi być uwierzytelniony opieczetowaną adnotacją „Duplicate” („Duplikat”) i przekazany właściwemu organowi.

4.5. Jeżeli w ciągu 21 dni kalendarzowych właściwy organ nie otrzyma odpowiedzi na wniosek o dalsze wyjaśnienia, określony w sekcji 4.2. powyżej, nie uznaje zezwolenia i postępuje zgodnie z mającymi zastosowanie ustawodawstwem i procedurami.

4.6. Jeżeli po udzieleniu dodatkowych informacji i po dalszym postępowaniu wyjaśniającym ustalono, że przedmiotowa dostawa nie odpowiada zezwoleniu lub zapisom odpowiadającym danemu zezwoleniu, będącym w posiadaniu organu wydającego zezwolenia, właściwy organ nie uznaje zezwolenia i postępuje zgodnie z mającymi zastosowanie ustawodawstwem i procedurami.

5. POZOSTAŁE KWESTIE

5.1. Koszty powstałe w trakcie przeprowadzania weryfikacji ponosi importer, chyba że mające zastosowanie ustawodawstwo i procedury zainteresowanego państwa członkowskiego Unii przewidują inaczej.

5.2. Jeżeli podczas weryfikacji zezwoleń pojawiają się stałe rozbieżności lub trudności, kwestia ta może zostać skierowana do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy.

6. ZGŁOSZENIE CELNE UE

6.1. W polu 44 jednolitego dokumentu administracyjnego, za pomocą którego dokonywane jest zgłoszenie celne, należy wpisać numer zezwolenia obejmującego produkty z drewna podlegające zgłoszeniu o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

6.2. Jeżeli zgłoszenie celne jest dokonywane przy użyciu technik przetwarzania danych, numer wpisuje się w odpowiednim polu.

7. DOPUSZCZENIE DO SWOBODNEGO OBROTU

7.1. Dostawy produktów z drewna są dopuszczone do swobodnego obrotu dopiero po należytych zakończeniu procedury opisanej w sekcji 2.7 powyżej.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI I SPECYFIKACJE TECHNICZNE DOTYCZĄCE ZEZWOLEŃ FLEGT

1. OGÓLNE WYMOGI DOTYCZĄCE ZEZWOLEŃ FLEGT

- 1.1. Zezwolenie FLEGT wydaje się w formie papierowej lub elektronicznej.
- 1.2. Zarówno zezwolenie w formie papierowej, jak i zezwolenie elektroniczne zawiera informacje określone w dodatku 1 zgodnie ze wskazówkami zawartymi w dodatku 2.
- 1.3. Zezwolenia FLEGT są numerowane w sposób pozwalający Stronom na odróżnienie zezwolenia FLEGT obejmującego dostawy przeznaczone na rynki Unii od dokumentu V-legal dotyczącego dostaw przeznaczonych na rynki poza Unią.
- 1.4. Zezwolenie FLEGT jest ważne od daty jego wydania.
- 1.5. Okres ważności zezwolenia FLEGT nie może przekraczać czterech miesięcy. Datę wygaśnięcia wskazuje się w zezwoleniu.
- 1.6. Po wygaśnięciu zezwolenie FLEGT uważa się za nieważne. W przypadku zaistnienia siły wyższej lub innych uzasadnionych przyczyn, na które posiadacz zezwolenia nie ma wpływu, organ wydający zezwolenia może przedłużyć okres ważności o dodatkowe dwa miesiące. Przyznając takie przedłużenie, organ wydający zezwolenia wprowadza i zatwierdza nową datę wygaśnięcia.
- 1.7. Zezwolenie FLEGT uznaje się za nieważne i odsyła do organu wydającego zezwolenia, jeżeli produkty z drewna nim objęte zostały utracone lub zniszczone przed dotarciem do Unii.

2. SPECYFIKACJE TECHNICZNE DOTYCZĄCE ZEZWOLEŃ FLEGT W FORMIE PAPIEROWEJ

- 2.1. Zezwolenia w formie papierowej są zgodne ze wzorem zezwolenia określonym w dodatku 1.
- 2.2. Papier ma rozmiary standardowego formatu A4. Papier opatrzony jest znakami wodnymi przedstawiającymi logo wytłoczone na papierze oraz okrągłą pieczęcią.
- 2.3. Zezwolenie FLEGT wypełnia się pismem maszynowym lub komputerowo. Można, jeśli to konieczne, wypełnić je pismem odręcznym.
- 2.4. Do wykonania odcisku pieczęci organu wydającego zezwolenia stosuje się pieczęć. Pieczęć organu wydającego zezwolenia można zastąpić wytłoczonym odciskiem lub perforacją.
- 2.5. W celu zapisu przydzielonych ilości w sposób uniemożliwiający wstawienie cyfr lub adnotacji organ wydający zezwolenia stosuje metodę zabezpieczającą przed sfalszowaniem.
- 2.6. Formularz nie może zawierać żadnych skreśleń ani zmian, chyba że te skreślenia lub zmiany zostały uwierzytelnione za pomocą pieczęci i podpisu organu wydającego zezwolenia.
- 2.7. Zezwolenie FLEGT drukuje się i wypełnia w języku angielskim.

3. EGZEMPLARZE ZEZWOLEŃ FLEGT

- 3.1. Zezwolenie FLEGT sporządza się w siedmiu egzemplarzach zgodnie z poniższymi wskazaniem:
 - (i) „Original” („Oryginał”) na białym papierze dla właściwego organu;

- (ii) „Copy for Customs at destination” („Kopia dla organu celnego w miejscu przeznaczenia”) na żółtym papierze;
 - (iii) „Copy for the Importer” („Kopia dla importera”) na białym papierze;
 - (iv) „Copy for the Licensing Authority” („Kopia dla organu wydającego zezwolenia”) na białym papierze;
 - (v) „Copy for the Licensee” („Kopia dla posiadacza zezwolenia”) na białym papierze;
 - (vi) „Copy for the Licence Information Unit” („Kopia dla jednostki ds. informacji o zezwoleniach”) na białym papierze;
 - (vii) „Copy for Indonesian Customs” („Kopia dla organów celnych Indonezji”) na białym papierze
- 3.2. Egzemplarze oznaczone jako „Original”, „Copy for Customs at destination” i „Copy for the Importer” wydaje się posiadaczowi zezwolenia, który przekazuje je importerowi. Importer przedkłada oryginał właściwemu organowi, a odpowiednią kopię organowi celnemu państwa członkowskiego Unii, w którym dostawę objętą danym zezwoleniem zgłasza się do dopuszczenia do swobodnego obrotu. Trzeci egzemplarz, oznaczony jako „Copy for the Importer”, zachowuje importer w celu ewidencji.
- 3.3. Czwarty egzemplarz, oznaczony jako „Copy for the Licensing Authority”, zachowuje organ wydający zezwolenia w celu ewidencji i ewentualnej przyszłej weryfikacji wydanych zezwoleń.
- 3.4. Piąty egzemplarz, oznaczony jako „Copy for the Licensee”, wydaje się posiadaczowi zezwolenia w celu ewidencji.
- 3.5. Szósty egzemplarz, oznaczony jako „Copy for the Licence Information Unit”, wydaje się jednostce ds. informacji o zezwoleniach w celu ewidencji.
- 3.6. Siódmy egzemplarz, oznaczony jako „Copy for Indonesian Customs”, wydaje się organom celnym Indonezji w celach związanych z wywozem.
4. UTRACONE, SKRADZONE LUB ZNISZCZONE ZEZWOLENIE FLEGT
- 4.1. W przypadku utraty, kradzieży lub zniszczenia egzemplarza „Original” lub „Copy for Customs at destination”, lub obu tych dokumentów posiadacz zezwolenia lub jego upoważniony przedstawiciel może wystąpić do organu wydającego zezwolenia o wydanie dokumentu zastępczego. Wraz z wnioskiem o dokument zastępczy posiadacz zezwolenia lub jego upoważniony przedstawiciel przedstawia wyjaśnienie dotyczące utraty oryginału lub kopii.
- 4.2. Jeżeli organ wydający zezwolenia jest usatysfakcjonowany wyjaśnieniem, wydaje zezwolenie zastępcze w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku posiadacza zezwolenia.
- 4.3. Dokument zastępczy zawiera informacje i wpisy znajdujące się na zezwoleniu, które zastępuje, w tym numer zezwolenia, oraz opatrzony jest adnotacją „Replacement Licence” („Zezwolenie zastępcze”).
- 4.4. W przypadku odzyskania utraconego lub skradzionego zezwolenia nie wykorzystuje się go i zwraca się je do organu wydającego zezwolenia.
5. SPECYFIKACJE TECHNICZNE DOTYCZĄCE ZEZWOLEŃ FLEGT W FORMIE ELEKTRONICZNEJ
- 5.1. Zezwolenie FLEGT może zostać wydane i przetworzone za pomocą systemów elektronicznych.
- 5.2. W państwach członkowskich Unii, które nie mają połączenia z systemem elektronicznym, udostępniane są zezwolenia w formie papierowej.
-

Dodatki

1. Formularz zezwolenia
 2. Wskazówki
-

Dodatek 1

FORMULARZ ZEZWOLENIA

A.		Indonesian V-legal logo		B.					
ORIGINAL	1	1 Issuing authority		2 Importer					
		Name		Name					
		Address		Address					
		Authority registration number:							
		3 V-Legal/FLEGT licence number		4 Date of Expiry					
				<table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"> <tr> <td style="width: 25%;"></td> <td style="width: 25%;"></td> <td style="width: 25%;"></td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> </table>					
		5 Country of export		7 Means of transport					
		6 ISO Code							
		8 Licensee							
	Name:		ETPIK Number:						
	Address:		Tax payer number:						
1	9 Commercial description of the timber products			10 HS-Heading					
	11 Common and Scientific Names		12 Countries of harvest		13 ISO Codes				
	14 Volume (m³)	15 Net Weight (kg)		16 Number of units					
	17 Distinguishing marks								
	18 Signature and stamp of issuing authority								
	Name								
	Place and date								

Dodatek 2

WSKAZÓWKI

Postanowienia ogólne:

- Wypełnić pismem drukowanym.
- Kody ISO, jeśli wskazane, odnoszą się do standardowego dwuliterowego kodu danego kraju.
- Pole 2 jest przeznaczone wyłącznie dla organów indonezyjskich
- Pozycje A i B należy wypełnić wyłącznie w przypadku zezwoleń FLEGT dotyczących dostaw do UE

Pozycja A	Miejsce przeznaczenia	Wpisać „Unia Europejska”, jeżeli zezwolenie obejmuje dostawę przeznaczoną dla Unii Europejskiej.
Pozycja B	Zezwolenie FLEGT	Wpisać „FLEGT”, jeżeli zezwolenie obejmuje dostawę przeznaczoną dla Unii Europejskiej.

Rubryka 1	Organ wydający zezwolenia	Podać nazwę, adres i numer rejestracyjny organu wydającego zezwolenia.
Rubryka 2	Informacje do użytku Indonezji	Podać nazwę i adres importera, łączną wartość (w USD) dostawy, jak również nazwę i dwuliterowy kod ISO kraju przeznaczenia oraz, w stosownym przypadku, kraju tranzytu.
Rubryka 3	Numer V-Legal/zezwolenia	Podać przyznany numer.
Rubryka 4	Data wygaśnięcia	Okres ważności zezwolenia.
Rubryka 5	Kraj wywozu	Oznacza kraj partnerski, z którego produkty z drewna wywieziono do UE.
Rubryka 6	Kod ISO	Podać dwuliterowy kod ISO kraju partnerskiego, o którym mowa w polu 5.
Rubryka 7	Środek transportu	Podać środek transportu w punkcie wywozu.
Rubryka 8	Posiadacz zezwolenia	Podać nazwę i adres eksportera, w tym numer eksportera zarejestrowanego w ETPIK i numer podatnika.
Rubryka 9	Nazwa handlowa	Podać nazwę handlową produktu/produktów z drewna. Powinna być ona na tyle szczegółowa, żeby umożliwić sklasyfikowanie w HS.
Rubryka 10	Kod HS	W przypadku oryginału („Original”), kopii dla organu celnego w miejscu przeznaczenia („Copy for Customs at Destination”) i kopii dla importera („Copy for Importer”) podać cztero- lub sześciocyfrowy kod towaru ustalony zgodnie ze zharmonizowanym systemem oznaczania i kodowania towarów. W przypadku egzemplarzy przeznaczonych do użytku w Indonezji (egzemplarze (iv)-(vii), jak określono w sekcji 3.1 załącznika IV) podać dziesięciocyfrowy kod towaru zgodnie z indonezyjską taryfą celną.
Rubryka 11	Nazwa i naukowa pospolita	Podać nazwy pospolite i naukowe gatunków drewna użytych w produkcji. W przypadku użycia w produkcji złożonym więcej niż jednego gatunku należy użyć osobnego wiersza. Można pominąć w przypadku materiałów kompozytowych lub produktów złożonych, składających się z wielu gatunków niemożliwych do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).

Rubryka 12	Kraje pozyskania	Wskazać kraje, w których zostały pozyskane gatunki drewna, o których mowa w polu 10. W przypadku produktu złożonego należy podać wszystkie źródła użytego drewna. Można pominąć w przypadku materiałów kompozytowych lub produktów złożonych, składających się z wielu gatunków niemożliwych do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).
Rubryka 13	Kody ISO	Podać kody ISO krajów, o których mowa w polu 12. Można pominąć w przypadku materiałów kompozytowych lub produktów złożonych, składających się z wielu gatunków niemożliwych do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).
Rubryka 14	Objętość (m ³)	Podać łączną objętość w m ³ . Można pominąć, chyba że pominięto informacje, o których mowa w polu 15.
Rubryka 15	Masa netto (kg)	Podać łączną masę dostawy w kilogramach w momencie pomiaru. Stanowi ona masę netto produktów z drewna bez masy opakowań bezpośrednich oraz innych opakowań innych niż wsporniki, przekładki, naklejki itd.
Rubryka 16	Liczba sztuk	Podać liczbę sztuk, jeżeli stanowi ona najlepszy wyznacznik ilości wytworzonego produktu. Można pominąć.
Rubryka 17	Oznakowanie odróżniające	W stosownych przypadkach podać kod kreskowy i wszelkie oznakowanie odróżniające, np. numer partii, numer konosamentu. Można pominąć.
Rubryka 18	Podpis i pieczęć organu wydającego zezwolenia	W polu umieszcza się podpis upoważnionego urzędnika i urzędową pieczęć organu wydającego. Należy również podać imię i nazwisko osób podpisujących oraz miejsce i datę.

ZAŁĄCZNIK V

INDONEZYJSKI SYSTEM ZAPEWNIANIA LEGALNOŚCI DREWNA

1. WPROWADZENIE

Cel: zapewnienie, by pozyskiwanie, transport, obróbka i sprzedaż okrągłaków oraz przetworzonych produktów z drewna były zgodne z wszelkimi odpowiednimi przepisami i regulacjami obowiązującymi w Indonezji.

Indonezja – znana ze swoich pionierskich działań na rzecz zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i produktów z drewna – była gospodarzem ministerialnej konferencji Azji Wschodniej w sprawie egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (Forest Law Enforcement and Governance – FLEG), która odbyła się na Bali we wrześniu 2001 r. i której efektem była deklaracja w sprawie egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (deklaracja z Bali). Od tego czasu Indonezja nieprzerwanie prowadzi międzynarodowej współpracy na rzecz zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z nim handlu.

W ramach międzynarodowych działań mających na celu rozwiązanie tego problemu coraz więcej krajów będących odbiorcami zobowiązuje się do podjęcia działań w celu zapobiegania handlowi nielegalnie pozyskanym drewnem na swoim rynku, a kraje będące producentami wprowadzają mechanizm zapewniania legalności produktów z drewna. Ważne jest ustanowienie niezawodnego systemu gwarantującego legalność pozyskiwania, transportu i obróbki drewna oraz handlu drewnem i przetworzonymi produktami z drewna.

Indonezyjski system zapewniania legalności drewna (TLAS) stanowi gwarancję, że drewno i produkty z drewna wyprodukowane i poddane obróbce w Indonezji pochodzą z legalnych źródeł oraz są w pełni zgodne z odpowiednimi przepisami i regulacjami obowiązującymi w Indonezji, co zostało zweryfikowane w ramach niezależnego audytu i podlega monitorowaniu przez społeczeństwo obywatelskie.

1.1. Przepisy i regulacje obowiązujące w Indonezji stanowiące podstawę dla systemu TLAS

Podstawą dla ustanowienia systemu TLAS oraz systemu kryteriów zrównoważonego rozwoju (zrównoważonej gospodarki leśnej) jest indonezyjskie rozporządzenie „Normy i wytyczne dotyczące oceny wydajności zrównoważonej gospodarki leśnej oraz weryfikacji legalności drewna w lasach państwowych i będących własnością prywatną” (rozporządzenie ministra leśnictwa P.38/Menhut-II/2009). Celem tych systemów jest poprawa zarządzania w dziedzinie leśnictwa, zwalczanie nielegalnego pozyskiwania drewna oraz związanego z nim handlu drewnem, a także zapewnienie wiarygodności oraz poprawienie wizerunku Indonezji w kontekście jej produktów z drewna.

TLAS obejmuje następujące elementy:

1. normy legalności,
2. kontrola łańcucha dostaw,
3. procedury weryfikacji,
4. system zezwoleń,
5. monitorowanie.

TLAS jest podstawowym systemem stosowanym w celu zapewnienia legalności drewna i produktów z drewna wyprodukowanych w Indonezji w celu ich wywozu do Unii oraz na inne rynki.

1.2. Opracowanie systemu TLAS: proces z udziałem wielu zainteresowanych stron

Od 2003 r. wiele podmiotów z Indonezji zainteresowanych leśnictwem aktywnie zajmuje się opracowywaniem, wdrażaniem i oceną systemu TLAS, zapewniając lepszy nadzór tego procesu, a także jego większą przejrzystość oraz wiarygodność. W 2009 r. w wyniku procesu z udziałem wielu zainteresowanych stron minister leśnictwa wydał rozporządzenie P.38/Menhut-II/2009, a następnie wydano także techniczne wytyczne Dyrekcji Generalnej ds. Użytkowania Zasobów Leśnych 6/VI-SET/2009 oraz 02/VI-BPPHH/2010.

2. ZAKRES TLAS

Zasoby leśne Indonezji można zasadniczo podzielić na dwa rodzaje pod względem formy własności: lasy państwowe oraz lasy/grunty będące własnością prywatną. Na lasy państwowe składają się lasy produkcyjne przeznaczone do długofalowej zrównoważonej produkcji drewna, na mocy różnego rodzaju pozwoleń, oraz obszary leśne, które mogą zostać przekształcone na grunty o przeznaczeniu innym niż leśnictwo, na przykład na potrzeby osadnictwa lub upraw. Zastosowanie systemu TLAS w odniesieniu do lasów państwowych oraz lasów/gruntów będących własnością prywatną określono w załączniku II.

TLAS obejmuje drewno i produkty z drewna w ramach wszystkich rodzajów pozwoleń, a także działalność wszystkich przedsiębiorców handlujących drewnem, przetwórców i eksporterów.

W ramach systemu TLAS wymaga się, by importowane drewno i produkty z drewna przeszły odprawę celną oraz były zgodne z regulacjami dotyczącymi przywozu obowiązującymi w Indonezji. Do importowanego drewna i produktów z drewna muszą zostać załączone dokumenty potwierdzające zapewnianie legalności drewna w kraju, w którym pozyskano takie drewno. Importowane drewno i produkty z drewna muszą zostać wprowadzone do kontrolowanego łańcucha dostaw, który jest zgodny z przepisami i regulacjami obowiązującymi w Indonezji. Indonezja zapewni wytyczne objaśniające, jak spełnić powyższe wymogi.

Pewne produkty z drewna mogą zawierać surowce poddane recyklingowi. Indonezja zapewnia wytyczne objaśniające, jak zastosowanie surowców poddanych recyklingowi będzie traktowane w ramach TLAS.

System TLAS nie obejmuje skonfiskowanego drewna i tym samym takie drewno nie może być przedmiotem zezwolenia FLEGT.

System TLAS obejmuje produkty z drewna przeznaczone do wprowadzenia na rynki krajowe i międzynarodowe. Wszyscy indonezyjscy producenci, przetwórcy i przedsiębiorcy (podmioty gospodarcze), w tym także podmioty zaopatrujące rynek krajowy, zostaną poddani weryfikacji pod kątem legalności.

2.1. Normy legalności systemu TLAS

W ramach TLAS wyróżniono pięć norm legalności drewna. Te normy i wytyczne dotyczące ich weryfikacji określono w załączniku II.

Część TLAS stanowi także dokument „Norma i wytyczne dotyczące oceny wydajności zrównoważonej gospodarki leśnej”. W ramach oceny zrównoważonej gospodarki leśnej za pomocą normy dotyczącej zrównoważonej gospodarki leśnej weryfikuje się także, czy podmiot poddawany audytowi spełnia odpowiednie kryteria legalności. Organizacje posiadające świadectwo zrównoważonej gospodarki leśnej i działające w strefach lasów produkcyjnych na gruntach państwowych (stały obszar leśny) przestrzegają zarówno norm legalności, jak i normy dotyczącej zrównoważonej gospodarki leśnej.

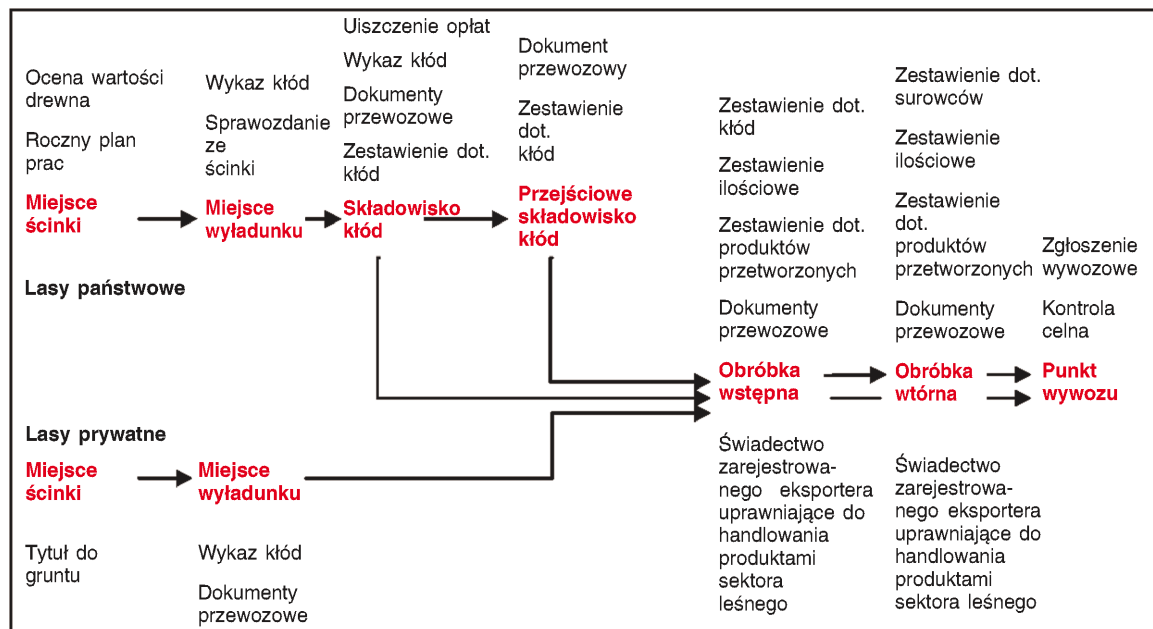
3. KONTROLA ŁAŃCUCHA DOSTAW DREWNA

Posiadacz zezwolenia (w przypadku koncesji leśnych), właściciel gruntu (w przypadku gruntów prywatnych) lub też przedsiębiorstwo (w przypadku przedsiębiorców handlowych, przetwórców i eksporterów) są zobowiązani wykazać, że każdy węzeł ich łańcucha dostaw podlega kontroli i dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniach ministra leśnictwa P.55/Menhut-II/2006 oraz P.30/Menhut-II/2012 (zwanym dalej rozporządzeniami). Rozporządzenia te zawierają wymóg zobowiązujący urzędników ds. leśnictwa na szczeblu prowincji i dystryktu do przeprowadzenia weryfikacji w terenie oraz do walidacji dokumentów przedstawionych przez posiadaczy pozwoleń, właścicieli gruntów lub przetwórców w ramach każdego węzła łańcucha dostaw.

Kontrole operacyjne w ramach każdego punktu łańcucha dostaw podsumowano za pomocą schematu 1. Wytyczne dotyczące wywozu są w trakcie opracowywania.

Do wszystkich przesyłek w ramach danego łańcucha dostaw należy dołączyć odpowiednie dokumenty przewozowe. Przedsiębiorstwa muszą stosować odpowiednie systemy umożliwiające oddzielenie drewna i produktów z drewna pochodzących ze zweryfikowanych źródeł oraz drewna i produktów z drewna pochodzących z innych źródeł, a także przechowywać dokumentację umożliwiającą rozróżnienie tych dwóch rodzajów źródeł. Przedsiębiorstwa są zobowiązane w każdym punkcie w ramach łańcucha dostaw odnotować, czy dane przesyłki z kłodami, produktami lub drewnem zweryfikowano w ramach systemu TLAS.

Podmioty gospodarcze działające w ramach łańcucha dostaw muszą prowadzić dokumentację dotyczącą otrzymanego, przechowywanego, poddawanego obróbce i dostarczanego drewna oraz produktów z drewna, aby umożliwić dalsze porównanie danych ilościowych pomiędzy węzłami łańcucha dostaw. Takie dane należy udostępnić urzędnikom ds. leśnictwa na szczeblu prowincji i dystryktu, aby umożliwić im zbadanie takich danych pod kątem ich porównania. Kluczowe działania i procedury dla każdego etapu łańcucha dostaw, w tym porównanie danych, objaśniono w sposób bardziej szczegółowy w dodatku do niniejszego załącznika.

Schemat 1: Kontrola łańcucha dostaw, gdzie przedstawione są kluczowe dokumenty wymagane w każdym punkcie łańcucha dostaw.

4. STRUKTURA INSTYTUCJONALNA PROCESU WERYFIKACJI I WYDAWANIA ZEZWOLEŃ

4.1. Wprowadzenie

Indonezyjski TLAS opiera się na podejściu znanym jako „wydawanie zezwoleń podmiotom gospodarczym”, które ma wiele elementów wspólnych z systemami certyfikacji gospodarki leśnej lub certyfikacji produktów. Indonezyjskie Ministerstwo Leśnictwa powołało liczne organy oceny zgodności (organy dokonujące oceny oraz organy weryfikacyjne), które upoważniło do przeprowadzania audytów legalności działań producentów drewna, przedsiębiorców zajmujących się handlem drewnem, przetwórców drewna oraz eksporterów drewna („podmioty gospodarcze”).

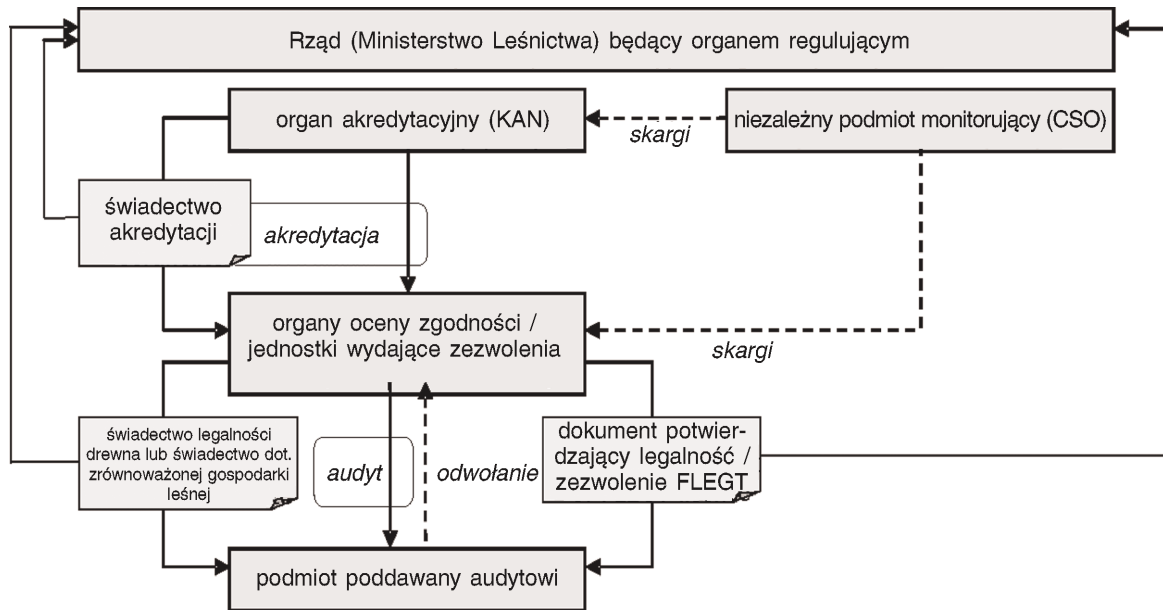
Organy oceny zgodności są akredytowane przez indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN). Organy oceny zgodności podpisują umowy z podmiotami gospodarczymi, które chcą uzyskać świadectwo potwierdzające legalność ich działań, oraz które są zobowiązane do działania zgodnie z odpowiednimi wytycznymi ISO. Wynik audytu przedstawia się podmiotowi poddawanemu audytowi oraz Ministerstwu Leśnictwa.

Organy oceny zgodności zapewniają, by podmioty poddawane audytowi działały zgodnie z obowiązującą w Indonezji definicją legalności przedstawioną w załączniku II, w tym stosowały kontrole zapobiegające wprowadzaniu do ich łańcuchów dostaw surowców z nieznanymi źródłami. Jeśli badanie wykaże, że podmiot poddany audytowi działa zgodnie z wymogami, wydaje się mu świadectwo legalności ważne przez okres 3 (trzech) lat.

Organy weryfikacyjne działają także jako organy wydające pozwolenia na wywóz oraz sprawdzają systemy kontroli łańcucha dostaw zweryfikowanych eksporterów. Jeśli eksporterzy spełniają wymogi, wydaje się im pozwolenia na wywóz w formie dokumentów potwierdzających legalność (V-Legal Documents). Tym samym wywóz bez uprzedniego uzyskania pozwolenia na wywóz jest zabroniony.

W Indonezji wprowadzono przepisy, które zezwalają grupom społeczeństwa obywatelskiego zgłaszanie zastrzeżeń co do weryfikacji legalności działań podmiotu gospodarczego przez organ oceny zgodności lub w przypadku wykrycia podczas operacji nielegalnych działań. W przypadku skarg na działania organu oceny zgodności grupy społeczeństwa obywatelskiego mogą złożyć takie skargi do Krajowego Organu Akredytacyjnego.

Relacje między różnymi jednostkami zaangażowanymi we wdrażanie systemu TLAS przedstawiono na schemacie 2:

4.2. Organy oceny zgodności

Organy oceny zgodności odgrywają ważną rolę w indonezyjskim systemie. Podpisują one umowy w sprawie weryfikowania legalności działań w ramach produkcji, obróbki oraz handlu prowadzonych przez poszczególne przedsiębiorstwa z łańcucha dostaw, w tym w celu zweryfikowania spójności łańcucha dostaw. Organy weryfikacyjne wystawiają także dokumenty potwierdzające legalność poszczególnych wysyłek eksportowanego drewna.

Istnieją dwa rodzaje organów ds. oceny zgodności: (i) organy przeprowadzające ocenę (Lembaga Penilai/LP), które przeprowadzają audyty wydajności jednostek zarządzających lasami w kontekście normy dotyczącej zrównoważonego rozwoju; oraz (ii) organy weryfikacyjne (Lembaga Verifikasi/LV), które przeprowadzają audyty jednostek zarządzających lasami oraz przedsiębiorstw działających w sektorze leśnym w kontekście norm legalności.

W celu zapewnienia, by audyty weryfikujące przestrzeganie określonych w załączniku II norm legalności były jak najwyższej jakości, organy przeprowadzające ocenę oraz organy weryfikacyjne opracowują konieczne systemy zarządzania obejmujące kwestie związane z kompetencjami, spójnością, bezstronnością, przejrzystością oraz wymogami dotyczącymi procesu oceny, zgodnie z normą ISO/IEC 17021 (norma dotycząca zrównoważonej gospodarki leśnej dla organów przeprowadzających ocenę) lub przewodnikiem ISO/IEC Guide 65 (normy legalności dla organów weryfikacyjnych). Wymogi te określono w wytycznych dotyczących systemu TLAS.

Organy weryfikacyjne mogą także działać jako organy wydające zezwolenia. W tym przypadku organy weryfikacyjne wydają pozwolenia na wywóz produktów z drewna przeznaczonych na rynki międzynarodowe. W przypadku rynków poza UE organy wydające pozwolenia wydają dokumenty potwierdzające legalność, zaś w przypadku rynku unijnego zezwolenia FLEGT, zgodnie z wymogami określonymi w załączniku IV. W Indonezji opracowuje się obecnie szczegółowe procedury dotyczące wydawania dokumentów potwierdzających legalność lub zezwoleń FLEGT dla przesyłek wywozowych.

Organy weryfikacyjne podpisują umowy z podmiotami poddawanymi audytowi w celu przeprowadzenia audytów legalności oraz wydają świadectwa legalności TLAS, a także dokumenty potwierdzające legalność lub zezwolenia FLEGT dla wywozu przeznaczzonego na rynki międzynarodowe. Organy przeprowadzające ocenę przeprowadzają audyty koncesji leśnych produkujących drewno w kontekście normy zrównoważonej gospodarki leśnej. Organy przeprowadzające ocenę nie wydają pozwoleń na wywóz.

4.3. Centrum akredytacji

Indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (Komite Akreditasi Nasional – KAN) jest odpowiedzialny za akredytację organów oceny zgodności. W przypadku problemów związanych z organami przeprowadzającymi ocenę lub organami weryfikacyjnymi skargi można składać do Krajowego Organu Akredytacyjnego.

Dnia 14 lipca 2009 r. Krajowy Organ Akredytacyjny podpisał porozumienie z Ministerstwem Leśnictwa dotyczące świadczenia usług akredytacyjnych w związku z systemem TLAS. Krajowy Organ Akredytacyjny jest niezależną jednostką akredytacyjną ustanowioną rozporządzeniem rządowym (Peraturan Pemerintah/PP) nr 102/2000 w sprawie normalizacji, oraz dekretem prezydenckim (Keputusan Presiden/Keppres) nr 78/2001 w sprawie krajowego komitetu akredytacyjnego.

Krajowy Organ Akredytacyjny działa zgodnie z wytycznymi ISO/IEC 17011 (Wymagania ogólne dla jednostek akredytujących prowadzących akredytację jednostek oceniających zgodność). Krajowy Organ Akredytacyjny opracował wewnętrzne dokumenty dotyczące systemu TLAS związane z akredytacją organów przeprowadzających ocenę (DPLS 13) oraz organów weryfikacyjnych (DPLS 14). Ponadto Krajowy Organ Akredytacyjny opracuje wymogi i wytyczne dotyczące akredytacji organów weryfikacyjnych w kontekście wydawania pozwoleń na wywóz.

Krajowy Organ Akredytacyjny jest jednostką uznaną przez takie organizacje międzynarodowe jak Organizacja Współpracy Jednostek Akredytacyjnych Krajów Pacyfiku (PAC) oraz Międzynarodowe Forum Akredytacji, jako jednostka uprawniona do akredytacji jednostek certyfikujących w ramach systemów zarządzania jakością, systemów zarządzania środowiskowego oraz certyfikacji produktów. Krajowy Organ Akredytacyjny należy także do Organizacji na rzecz Współpracy Krajów Azjatyckich i Pacyfiku w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów (APLAC) oraz Międzynarodowej Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów (ILAC).

4.4. Podmioty poddawane audytowi

Podmioty poddawane audytowi stanowią podmioty gospodarcze, których działania bada się pod kątem ich legalności. Wśród takich podmiotów są jednostki zarządzające lasami (koncesjonariusze lub posiadacze pozwoleń na użytkowanie drewna, posiadacze pozwoleń na korzystanie z zasobów leśnych w ramach danej społeczności, właściciele lasów lub gruntów prywatnych) a także przedsiębiorstwa działające w sektorze leśnym. Jednostki zarządzające lasami oraz przedsiębiorstwa działające w sektorze leśnym muszą spełniać odpowiednią normę TLAS. W przypadku wywozu przedsiębiorstwa działające w sektorze leśnym muszą spełniać wymogi dotyczące wydawania pozwoleń na wywóz. W ramach tego systemu podmioty poddawane audytowi mają możliwość odwoływania się do organów przeprowadzających ocenę lub organów weryfikacyjnych w odniesieniu do przeprowadzania lub wyników audytów.

4.5. Niezależny podmiot monitorujący

Spółeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w niezależnym monitorowaniu systemu TLAS. Ustalenia niezależnego podmiotu monitorującego mogą zostać wykorzystane w ramach okresowej oceny, która jest wymagana na mocy niniejszej Umowy.

W przypadku nieprawidłowości związanych z oceną podmioty społeczeństwa obywatelskiego mogą składać skargi bezpośrednio do danego organu przeprowadzającego ocenę lub organu weryfikacyjnego. W przypadku nieotrzymania właściwej odpowiedzi na takie skargi podmioty społeczeństwa obywatelskiego mogą donieść o tym Krajowemu Organowi Akredytacyjnemu. W przypadku nieprawidłowości związanych z akredytacją skargi należy składać bezpośrednio do Krajowego Organu Akredytacyjnego. Jeśli podmioty społeczeństwa obywatelskiego odkryją nieprawidłowe działania podmiotów gospodarczych, mogą złożyć skargę do odpowiedniego organu przeprowadzającego ocenę lub organu weryfikacyjnego.

4.6. Rząd

Ministerstwo Leśnictwa reguluje funkcjonowanie systemu TLAS oraz upoważnia akredytowane organy przeprowadzające ocenę do przeprowadzania ocen jednostek zarządzających lasami, a organy weryfikacyjne do przeprowadzenia weryfikacji legalności oraz wystawienia dokumentów potwierdzających legalność.

Ponadto Ministerstwo Leśnictwa reguluje także działanie jednostki ds. informacji o zezwoleniach, która jest jednostką odpowiedzialną za wymianę informacji oraz która przyjmuje i przechowuje odpowiednie dane oraz informacje na temat wystawiania dokumentów potwierdzających legalność, a także odpowiada na zapytania otrzymywane od właściwych organów i zainteresowanych stron.

5. WERYFIKACJA LEGALNOŚCI

5.1. Wprowadzenie

Indonezyjskie drewno uznaje się za legalne, jeśli zweryfikowano, że jego pochodzenie oraz proces produkcji, a także dalsza obróbka, transport oraz działania związane z handlem spełniają wymogi wszystkich przepisów i regulacji obowiązujących w Indonezji, określonych w załączniku II. Organy weryfikacyjne przeprowadzają oceny zgodności, aby zweryfikować, czy wymogi te zostały spełnione.

5.2. Proces weryfikacji legalności

Zgodnie z przewodnikiem ISO/IEC Guide 65 oraz wytycznymi TLAS proces weryfikacji legalności składa się z następujących etapów:

Złożenie wniosku i podpisanie umowy: Posiadacz zezwolenia składa do organu weryfikacyjnego wnioski, w którym definiuje zakres weryfikacji, określa profil posiadacza zezwolenia oraz podaje inne niezbędne informacje. Przed rozpoczęciem działań weryfikacyjnych wymaga się podpisania umowy między posiadaczem pozwolenia a organem weryfikacyjnym, w której określa się warunki weryfikacji.

Sporządzenie planu weryfikacji: Po podpisaniu umowy dotyczącej weryfikacji organ weryfikacyjny przygotowuje plan weryfikacji, w którym wskazuje zespół przeprowadzający audyt, program weryfikacji oraz harmonogram działań. Plan przedstawia się podmiotowi poddawanemu audytowi i uzgadnia się daty działań weryfikacyjnych. Takie informacje udostępnia się z wyprzedzeniem niezależnym podmiotom monitorującym poprzez strony internetowe organów weryfikacyjnych oraz Ministerstwa Leśnictwa lub środki masowego przekazu.

Działania weryfikacyjne: Audyt weryfikacyjny składa się z trzech etapów: (i) spotkania otwierającego audyt; (ii) weryfikacji dokumentacji oraz obserwacji w terenie oraz (iii) spotkania kończącego audyt.

- Spotkanie otwierające audyt: wraz z podmiotem poddawany audytowi omawia się cel, zakres, harmonogram oraz metodologię przeprowadzania audytu, aby umożliwić podmiotowi zadawanie pytań dotyczących metod i przeprowadzania działań weryfikacyjnych;
- Weryfikacja dokumentacji oraz obserwacja w terenie: w celu zgromadzenia dowodów potwierdzających spełnianie wymogów indonezyjskiego TLAS przez podmiot poddawany audytowi organ weryfikacyjny bada systemy i procedury oraz odpowiednie dokumenty i akta podmiotu. Organ weryfikacyjny przeprowadza kontrole w terenie w celu zweryfikowania spełniania wymogów, w tym przeprowadza kontrole krzyżowe ustaleń zawartych w sprawozdaniach z kontroli urzędowych. Organ weryfikacyjny bada także system identyfikowalności drewna podmiotu poddawanego audytowi, aby upewnić się, z pomocą odpowiednich dowodów, że całe drewno spełnia wymogi legalności.
- Spotkanie kończące audyt: podmiotowi poddawanemu audytowi przedstawia się wyniki weryfikacji, a w szczególności wszelkie wykryte przypadki niespełniania wymogów. Podmiot może zadawać pytania dotyczące wyników weryfikacji oraz udzielać wyjaśnień odnośnie do dowodów przedstawionych przez organ weryfikacyjny.

Sprawozdawczość i podejmowanie decyzji: Zespół przeprowadzający audyt sporządza sprawozdanie z weryfikacji, na podstawie wzoru przedstawionego przez Ministerstwo Leśnictwa. Sprawozdanie udostępnia się podmiotowi poddawanemu audytowi w ciągu czternastu dni kalendarzowych od spotkania kończącego audyt. Kopię sprawozdania, w którym przedstawiono wszelkie ustalenia dotyczące przypadków niespełniania wymogów, przedkłada się Ministerstwu Leśnictwa.

Sprawozdanie wykorzystuje się przede wszystkim do podjęcia decyzji w sprawie wyniku weryfikacji przez organ weryfikacyjny. Organ weryfikacyjny podejmuje decyzję o wydaniu świadectwa legalności w oparciu o sprawozdanie z weryfikacji przygotowane przez zespół przeprowadzający audyt.

W przypadku niespełniania wymogów organ weryfikacyjny nie wydaje świadectwa legalności, co uniemożliwia wprowadzanie takiego drewna do łańcucha dostaw ze zweryfikowanym legalnym drewnem. Po rozwiązaniu problemu związanego z niespełnianiem wymogów podmiot gospodarczy może złożyć ponowny wniosek o weryfikację legalności.

Naruszeniami wykrytymi przez organ weryfikacyjny podczas weryfikacji i opisanymi w sprawozdaniu przedłożonym Ministerstwu Leśnictwa zajmują się odpowiednie organy zgodnie z procedurami administracyjnymi lub sądowymi. Jeśli podejrzewa się, że podmiot gospodarczy naruszył przepisy, organy krajowe bądź organy na szczeblu prowincji lub dystryktu mogą podjąć decyzję o wstrzymaniu działalności podmiotu.

Wydawanie świadectwa legalności i ponowna certyfikacja: Organ weryfikacyjny wydaje świadectwo legalności, jeśli stwierdzono, że podmiot poddawany audytowi spełnia wszystkie wskaźniki normy legalności, w tym przepisy dotyczące kontroli łańcucha dostaw drewna.

Organ weryfikacyjny może w dowolnej chwili zgłosić Ministerstwu Leśnictwa wydane, zmienione, zawieszono lub cofnięte świadectwa i co trzy miesiące sporządza odpowiednie sprawozdanie w tym zakresie. Ministerstwo Leśnictwa publikuje wtedy takie sprawozdania na swojej stronie internetowej.

Świadectwo legalności jest ważne przez okres trzech lat, a po upływie tego okresu podmiot gospodarczy poddawany jest audytowi w celu ponownej certyfikacji. Proces ponownej certyfikacji przeprowadza się przed datą wygaśnięcia ważności świadectwa.

Nadzór: Podmioty gospodarcze posiadające świadectwo legalności poddawane są corocznej kontroli nadzorczej przeprowadzanej według zasad przeprowadzania działań weryfikacyjnych opisanych powyżej. Organ weryfikacyjny może także przeprowadzić kontrolę nadzorczą wcześniej niż planowany coroczny audyt, jeśli rozszerzono zakres weryfikacji.

Zespół przeprowadzający kontrolę nadzorczą sporządza sprawozdanie z takiej kontroli. Kopię takiego sprawozdania, włącznie z opisem jakichkolwiek wykrytych przypadków niespełniania wymogów, przedkłada się Ministerstwu Leśnictwa. Przypadki niespełniania wymogów wykryte w trakcie kontroli nadzorczej skutkują zawieszeniem lub cofnięciem świadectwa legalności.

Naruszeniami wykrytymi przez organ weryfikujący w trakcie kontroli nadzorczej i zgłoszonymi Ministerstwu Leśnictwa zajmują się odpowiednie organy, zgodnie z procedurami administracyjnymi lub sądowymi.

Specjalne audyty: Podmioty gospodarcze posiadające świadectwo legalności mają obowiązek zgłaszania organowi weryfikacyjnemu wszelkich istotnych zmian w strukturze własności, strukturze organizacyjnej, zarządzaniu i operacjach, które mają wpływ na jakość kontroli legalności działań takiego podmiotu w trakcie okresu ważności świadectwa. Organ weryfikacyjny może przeprowadzić specjalne audyty w celu zbadania skarg lub kwestii spornych zgłoszonych przez niezależne podmioty monitorujące, instytucje rządowe lub inne zainteresowane strony, lub też po otrzymaniu sprawozdania podmiotu na temat zmian, które mają wpływ na jakość kontroli legalności jego działań.

5.3. Odpowiedzialność rządu za egzekwowanie prawa

Ministerstwo Leśnictwa, a także urzędy ds. leśnictwa na szczeblu prowincji i dystryktu odpowiadają za kontrole łańcuchów dostaw drewna oraz sprawdzanie powiązanej dokumentacji (np. rocznych planów prac, sprawozdań ze ścinki, raportów z przychodu-rozchodu kłód, dokumentacji przewozowej, raportów z przychodu-rozchodu kłód/surowców/produktów przetworzonych oraz zestawień ilościowych dotyczących produkcji). W przypadku niezgodności urzędnicy ds. leśnictwa mogą wstrzymać zatwierdzenie dokumentów kontrolnych, co skutkuje zawieszeniem operacji.

O naruszeniach wykrytych przez urzędników lub niezależne podmioty monitorujące informuje się organ weryfikacyjny, który po weryfikacji może zawiesić lub wycofać przyznane świadectwo legalności. Urzędnicy ds. leśnictwa mogą podjąć odpowiednie działania następcze zgodnie z procedurami określonymi w przepisach.

Ministerstwo Leśnictwa także otrzymuje kopie sporządzonych przez organ weryfikacyjny sprawozdań z weryfikacji oraz z dalszych kontroli nadzorczych, a także ze specjalnych audytów. Naruszenia wykryte przez organy weryfikacyjne, urzędników ds. leśnictwa lub niezależne podmioty monitorujące poddaje się odpowiednim procedurom administracyjnym i sądowym. Jeśli podejrzewa się, że podmiot gospodarczy naruszył przepisy, organy krajowe bądź organy na szczeblu prowincji lub dystryktu mogą podjąć decyzję o zawieszeniu lub wstrzymaniu działalności podmiotu.

6. UDZIELANIE ZEZWOLEŃ FLEGT

Indonezyjskie zezwolenie FLEGT znane jest pod nazwą dokumentu potwierdzającego legalność (V-Legal Document). Jest to pozwolenie na wywóz, które potwierdza, że eksportowane produkty z drewna spełniają obowiązującą w Indonezji normę legalności określoną w załączniku II oraz zostały pozyskane z łańcucha dostaw odpowiednio kontrolowanego w celu przeciwdziałania napływowi drewna z nieznanymi źródłami. Dokument potwierdzający legalność wystawiają organy weryfikacyjne, które działają jako organy wydające zezwolenia, a po uzgodnionym rozpoczęciu stosowania systemu FLEGT dokument taki będzie stosowany jako zezwolenie FLEGT w odniesieniu do wysyłek do Unii.

Indonezja określi jasne procedury wystawiania dokumentów potwierdzających legalność oraz poinformuje o nich eksporterów i inne zainteresowane strony poprzez swoje organy wydające zezwolenia (organy weryfikacyjne) oraz stronę internetową Ministerstwa Leśnictwa.

Ministerstwo Leśnictwa ustanowiło jednostkę ds. informacji o zezwoleniach w celu prowadzenia bazy danych z kopiami wszystkich dokumentów potwierdzających legalność oraz sprawozdań organów weryfikujących na temat przypadków niespełniania wymogów. W przypadku zapytania dotyczącego autentyczności, kompletności czy ważności dokumentu potwierdzającego legalność lub zezwolenia FLEGT właściwe organy Unii skontaktują się z jednostką ds. informacji o zezwoleniach w Ministerstwie Leśnictwa w celu uzyskania dalszych informacji. Jednostka ta następnie skontaktuje się z odpowiednim organem weryfikacyjnym. Po otrzymaniu informacji od organu weryfikacyjnego jednostka ds. informacji o zezwoleniach udzieli odpowiedzi właściwym organom.

Dokument potwierdzający legalność wystawia się w punkcie, w którym dokonuje się przesyłki wywozowej przed transportem do punktu wywozu. Procedura ta wygląda następująco:

6.1. Dokument potwierdzający legalność wystawia organ weryfikujący, który podpisał z eksporterem umowę, w odniesieniu do przesyłki produktów z drewna przeznaczonych do wywozu.

- 6.2. Wewnętrzny system identyfikowalności eksportera umożliwia przedstawienie dowodów potwierdzających legalność drewna przeznaczonego do objęcia pozwoleniem na wywóz. System ten obejmuje co najmniej wszystkie kontrole związane z łańcuchem dostaw, od etapu przygotowania surowców (takich jak kłody lub produkty częściowo przetworzone) do ich dostawy do tartaku, w ramach operacji przeprowadzanych w tartaku oraz od ich wysyłki z tartaku do przyjęcia w punkcie wywozu.
- 6.2.1. W odniesieniu do przemysłu opartego na surowcach naturalnych system identyfikowalności eksportera obejmuje co najmniej transport ze składnicy przyrębowej lub składnicy drewna oraz wszystkie dalsze etapy aż do punktu wywozu.
- 6.2.2. W odniesieniu do przemysłu opartego na produktach przetworzonych system identyfikowalności obejmuje co najmniej transport z zakładów przemysłu opartego na surowcach naturalnych oraz wszystkie dalsze etapy aż do punktu wywozu.
- 6.2.3. Jeśli eksporter zarządza także wcześniejszymi etapami łańcucha dostaw, o których mowa w punktach 6.2.1 i 6.2.2, wewnętrzny system identyfikowalności eksportera obejmuje także te etapy.
- 6.2.4. Jeśli takie etapy podlegają podmiotowi prawnemu innemu niż eksporter, organ weryfikacyjny sprawdza, czy wcześniejsze etapy łańcucha dostaw, o których mowa w punkcie 6.2.1 oraz 6.2.2, kontrolują dostawcy lub poddostawcy eksportera oraz czy w dokumentach przewozowych stwierdzono, czy drewno pochodzi z miejsca ścinki, dla którego nie uzyskano świadectwa legalności.
- 6.2.5. Aby można było wystawić dokument potwierdzający legalność, wszyscy dostawcy w łańcuchu dostaw eksportera właściwego dla przesyłki muszą posiadać ważne świadectwo legalności lub świadectwo zrównoważonej gospodarki leśnej, a także muszą wykazać, że na wszystkich etapach łańcucha dostaw zapewniono oddzielenie dostaw drewna zweryfikowanego jako legalne od dostaw nieobjętych ważnym świadectwem legalności lub świadectwem zrównoważonej gospodarki leśnej.
- 6.3. Aby otrzymać dokument potwierdzający legalność, przedsiębiorstwo musi być zarejestrowanym eksporterem (posiadaczem świadectwa ETPIK), posiadającym ważne świadectwo legalności. Posiadacz świadectwa ETPIK przedkłada organowi weryfikacyjnemu wniosek, wraz z następującymi załączonymi dokumentami potwierdzającymi, że drewno w produkcji pochodzi wyłącznie ze zweryfikowanych legalnych źródeł:
- 6.3.1. streszczenie dokumentów przewozowych dotyczących drewna/wszystkich surowców otrzymanych przez zakład od czasu ostatniego audytu (maksymalnie do dwunastu miesięcy wstecz); oraz
- 6.3.2. streszczenia raportów z przychodu-rozchodu drewna/surowców oraz raportów z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce od czasu ostatniego audytu (maksymalnie do dwunastu miesięcy wstecz);
- 6.4. Następnie organ weryfikacyjny przeprowadza weryfikację, na którą składają się następujące działania:
- 6.4.1. uzgadnianie danych na podstawie streszczeń dokumentów przewozowych, raportu z przychodu-rozchodu drewna/surowców oraz raportu z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce;
- 6.4.2. kontrola współczynnika/współczynników odzysku dla każdego rodzaju produktu, na podstawie analizy raportu z przychodu-rozchodu drewna/surowców oraz raportu z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce;
- 6.4.3. w razie konieczności, po porównaniu danych można przeprowadzić wizytę w terenie, aby upewnić się co do spójności informacji, jakie mają zostać określone w dokumencie potwierdzającym legalność. Można tego dokonać, badając próbkę przesyłki wywozowej lub sprawdzając działanie zakładu i prowadzenie dokumentacji.
- 6.5. Wynik weryfikacji:
- 6.5.1. Jeśli posiadacz świadectwa ETPIK spełnia wymogi dotyczące legalności oraz łańcucha dostaw, organ weryfikacyjny wystawia dokument potwierdzający legalność w formacie przedstawionym w załączniku IV;

6.5.2. Posiadacz świadectwa ETPIK spełniający wymienione powyżej wymogi może stosować oznakowanie zgodności na swoich produktach lub opakowaniu. Opracowano wytyczne dotyczące stosowania oznakowania zgodności.

6.5.3. Jeśli posiadacz świadectwa ETPIK nie spełnia wymogów dotyczących legalności i łańcucha dostaw, organ weryfikacyjny zamiast dokumentu potwierdzającego legalność sporządza sprawozdanie opisujące przypadki niespełniania wymogów.

6.6. Organ weryfikujący:

6.6.1. przesyła kopię dokumentu potwierdzającego legalność lub sprawozdania opisującego przypadki niespełniania wymogów do Ministerstwa Leśnictwa w ciągu dwudziestu czterech godzin od chwili podjęcia decyzji;

6.6.2. co trzy miesiące przedkłada Ministerstwu Leśnictwa obszerne sprawozdanie oraz ogólnodostępne streszczenie sprawozdania wraz ze wskazaniem liczby wystawionych dokumentów potwierdzających legalność, a także liczby i rodzaju przypadków niespełniania wymogów, a kopie tych dokumentów przesyła do Krajowego Organu Akredytacyjnego, Ministerstwa Handlu oraz Ministerstwa Przemysłu.

7. MONITOROWANIE

Indonezyjski system TLAS obejmuje monitorowanie przez społeczeństwo obywatelskie (niezależne monitorowanie) oraz ocenę kompleksową. Aby sprawić, by system był jeszcze bardziej niezawodny w odniesieniu do dobrowolnej umowy o partnerstwie FLEGT, dodano element oceny okresowej.

Niezależnego monitorowania dokonuje społeczeństwo obywatelskie w celu ocenienia, czy podmioty gospodarcze, organy przeprowadzające ocenę i organy weryfikacyjne spełniają wymogi indonezyjskiego systemu TLAS, w tym standardy i wytyczne dotyczące akredytacji. Społeczeństwo obywatelskie definiuje się w tym kontekście jako indonezyjskie podmioty prawne, w tym organizacje pozarządowe zajmujące się leśnictwem, społeczności żyjące w lasach lub w ich otoczeniu, oraz obywateli Indonezji.

Ocenę kompleksową przeprowadza zespół złożony z zainteresowanych stron, który dokonuje przeglądu indonezyjskiego systemu TLAS oraz wskazuje luki i potencjalne możliwości usprawnienia systemu zgodnie z uprawnieniami nadanymi przez Ministerstwo Leśnictwa.

Celem oceny okresowej jest uzyskanie dowodów potwierdzających, że indonezyjski TLAS działa zgodnie z założeniami, tym samym przyczyniając się do zwiększania wiarygodności wystawianych zezwoleń FLEGT. Przy przeprowadzaniu oceny okresowej korzysta się z ustaleń i zaleceń sformułowanych w ramach niezależnego monitorowania i oceny kompleksowej. Zakres zadań dotyczący oceny okresowej opisano w załączniku VI.

Dodatek

KONTROLA ŁAŃCUCHA DOSTAW

1. OPIS KONTROLI DZIAŁANIA ŁAŃCUCHA DOSTAW DREWNA Z LASÓW PAŃSTWOWYCH

1.1. Miejsce ścinki

a) Główne działania:

- wyznaczanie drzew do wycięcia (wykaz drzew) przez posiadacza pozwolenia;
- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia raportu z wyznaczania drzew do wycięcia;
- weryfikacja i zatwierdzenie raportu z wyznaczania drzew do wycięcia przez urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu;
- przedłożenie proponowanego rocznego planu prac przez posiadacza pozwolenia;
- zatwierdzenie rocznego planu prac przez urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu prowincji;
- działania związane z pozyskiwaniem drewna przeprowadzane przez posiadacza pozwolenia, w tym zrywka kłód do składowania przyrzębowej.

b) Procedury:

- wyznaczanie drzew do wycięcia (wykaz drzew) jest dokonywane przez posiadacza pozwolenia za pomocą etykiet. Takie etykiety składają się z trzech dających się oderwać części, dołączanych do pniaków, pozyskanych kłód i raportu podmiotu gospodarczego. Każda z części etykiety zawiera konieczne informacje wymagane do śledzenia drewna, w tym numer drzewa i miejsce jego położenia;
- posiadacz zezwolenia sporządza raport z wyznaczania drzew do wycięcia, w którym znajdują się informacje na temat liczby, szacowanej wartości, wstępnego określenia gatunków oraz położenia drzew, z których ma zostać pozyskane drewno, a także streszczenie takiego raportu, sporządzone za pomocą formularzy Ministerstwa Leśnictwa;
- posiadacz zezwolenia przedkłada raport z wyznaczania drzew do wycięcia urzędnikowi ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu. Urzędnik przeprowadza weryfikację takiego raportu za pomocą kontroli próbki dokumentacji oraz kontroli w terenie. Jeśli wszystko się zgadza, urzędnik zatwierdza raport;
- raport z wyznaczania drzew do wycięcia stanowi podstawę dla sporządzenia proponowanego rocznego planu prac, który posiadacz zezwolenia przygotowuje i przedkłada urzędnikowi ds. leśnictwa na szczeblu prowincji w celu przeglądu i zatwierdzenia takiego raportu. Urzędnik dokonuje przeglądu i kontroli krzyżowej proponowanego rocznego planu prac na podstawie raportu z wyznaczania drzew do wycięcia i jeśli wszystko się zgadza, zatwierdza plan prac;
- po zatwierdzeniu rocznego planu prac przez urzędnika, posiadacz zezwolenia może zacząć działania związane z pozyskiwaniem drewna;
- w trakcie działań związanych z pozyskiwaniem drewna stosuje się etykiety w celu zapewnienia, by kłody pochodziły z zatwierzonego miejsca ścinki, jak zostało to opisane powyżej.

1.2. Składowanie przyrzębowa

a) Główne działania:

- w razie potrzeby, przerzynka kłód wykonywana przez posiadacza pozwolenia, oraz znakowanie takich kłód, aby zapewnić spójność z wykazem odbiorczym drewna;
- pomiar i określenie jakości kłód przez posiadacza pozwolenia;
- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia brulionu odbiórki drewna;

- złożenie przez posiadacza pozwolenia proponowanego wykazu odbiorczego drewna;
- zatwierdzenie wykazu odbiorczego drewna przez urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu.

b) Procedury:

- posiadacz zezwolenia oznacza wszystkie kłody poddane przerzynce;
- permanentne fizyczne oznaczenie kłód składa się z indywidualnego numeru identyfikacyjnego drzewa oraz innych oznaczeń umożliwiających powiązanie kłody z zatwierdzonym miejscem ścinki;
- posiadacz zezwolenia dokonuje oceny wielkości i jakości wszystkich kłód oraz zapisuje takie informacje w brulionie odbiórki drewna, stosując urzędowy formularz Ministerstwa Leśnictwa;
- na podstawie brulionu odbiórki drewna posiadacz zezwolenia sporządza okresowy wykaz odbiorczy drewna oraz wykaz podsumowujący, stosując urzędowe formularze Ministerstwa Leśnictwa;
- posiadacz zezwolenia okresowo przedkłada wykaz odbiorczy drewna oraz wykaz podsumowujący urzędnikowi ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu w celu ich zatwierdzenia;
- urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu przeprowadza fizyczną weryfikację sprawozdań na podstawie próbek. Wynik fizycznej weryfikacji podsumowuje się na liście kontrolnej kłód, stosując urzędowy formularz Ministerstwa Leśnictwa;
- w przypadku pozytywnego wyniku fizycznej weryfikacji urzędnik zatwierdza wykaz odbiorczy drewna;
- po zweryfikowaniu kłód przez urzędnika należy je składować tak, by były one oddzielone od niezwyfikowanych kłód;
- wykaz odbiorczy drewna jest podstawą do obliczenia wymaganej kwoty, jaką należy wpłacić do rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania (w stosownych przypadkach).

c) Zestawianie danych:

W przypadku koncesji leśnych w lasach naturalnych:

Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu sprawdza liczbę kłód, etykiety oraz całkowitą łączną objętość kłód pozyskanych oraz zadeklarowanych w wykazie odbiorczym drewna z wartościami z zatwierdzonego rocznego planu prac.

W przypadku koncesji leśnych będących plantacjami w celu pozyskania drewna:

Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu sprawdza całkowitą łączną objętość kłód pozyskanych oraz zadeklarowanych w wykazie odbiorczym drewna z wartościami z zatwierdzonego rocznego planu prac.

1.3. Składnica drewna

Kłody transportuje się ze składnicy przyrzębowej do składnicy drewna, a następnie bezpośrednio do tartaku lub do składnicy przejściowej.

a) Główne działania:

- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia brulionu odbiórki drewna;
- wystawienie rachunku przez biuro leśnictwa na szczeblu dystryktu oraz zapłacenie przez posiadacza pozwolenia odpowiednich opłat na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania. Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu w oparciu o brulion odbiórki drewna przeprowadza kontrolę w terenie;

- w przypadku pozytywnego wyniku kontroli w terenie wystawienie przez urzędnika dokumentu zezwalającego na przewóz kłód, do którego załącza się brulion odbiórki drewna;
- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia raportów z przychodu-rozchodu kłód.

b) Procedury:

- posiadacz zezwolenia składa do urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu odpowiedzialnego za wystawianie rachunków podanie o rozliczenie odpowiednich opłat, na podstawie brulionu odbiórki drewna, załączonego do podania;
- w oparciu o wymienione powyżej podanie urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu wystawia rachunek/rachunki w celu uiszczenia opłat przez posiadacza pozwolenia;
- posiadacz zezwolenia uiszcza opłaty określone na rachunku/rachunkach na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania, a urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu wystawia pokwitowanie takich opłat;
- posiadacz zezwolenia składa wniosek o wystawienie dokumentów zezwalających na przewóz kłód, wraz z pokwitowaniem dokonania płatności, brulionem odbiórki drewna oraz raportem z przychodu-rozchodu kłód;
- urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu przeprowadza administracyjną i fizyczną weryfikację kłód przeznaczonych do transportu i sporządza sprawozdanie z takiej weryfikacji;
- w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu wystawia dokumenty zezwalające na przewóz kłód;
- posiadacz zezwolenia sporządza/aktualizuje raport z przychodu-rozchodu kłód w celu odnotowania liczby kłód przywiezionych do składnicy, przechowywanych w składnicy oraz wywiezionych ze składnicy.

c) Zestawianie danych:

Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu sprawdza raport z przychodu-rozchodu kłód, porównując dane dotyczące kłód przywiezionych do składnicy, przechowywanych w składnicy oraz wywiezionych ze składnicy z wykazem odbiorczym drewna oraz odpowiednimi dokumentami zezwalającymi na przewóz kłód.

1.4. Składnica przejściowa

Składnicę przejściową stosuje się, jeśli kłody nie są transportowane z obszaru koncesji leśnej bezpośrednio do składnicy tartaku. Składnicę przejściową stosuje się w szczególności w przypadku transportu kłód wewnątrz wyspy lub jeśli dokonuje się zmiany sposobu ich transportu.

Zezwolenie na prowadzenie składnicy przejściowej wydaje urzędnik ds. leśnictwa na podstawie wniosku złożonego przez posiadacza pozwolenia. Zezwolenie na prowadzenie składnicy przejściowej jest ważne przez okres pięciu lat, ale okres ten może zostać wydłużony po dokonaniu przez urzędnika ds. leśnictwa przeglądu i zatwierdzenia.

a) Główne działania:

- zakończenie ważności dokumentu zezwalającego na przewóz kłód przez urzędnika;
- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia raportu z przychodu-rozchodu kłód;
- sporządzenie przez posiadacza pozwolenia brulionu odbiórki drewna;
- posiadacz zezwolenia uzupełnia dokument zezwalający na przewóz kłód zgodnie z formatem przedstawionym przez Ministerstwo Leśnictwa.

b) Procedury:

- urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu dokonuje fizycznej weryfikacji liczby, gatunków oraz wymiarów przywiezionych kłód poprzez ich przeliczenie (spis) lub na podstawie próbki, jeśli liczba kłód przekracza 100;

- w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji urzędnik pozbawia ważności dokument zezwalający na przewóz przywiezionych kłód;
- posiadacz zezwolenia sporządza raport z przychodu-rozchodu kłód, który ma być środkiem kontroli kłód przywożonych do składnicy przejściowej i z niej wywożonych;
- w odniesieniu do wywożonych kłód posiadacz zezwolenia sporządza brulion odbiórki drewna, który jest powiązany z wcześniejszymi dokumentami zezwalającymi na przewóz kłód;
- dokument zezwalający na przewóz kłód wywożonych ze składnicy przejściowej uzupełnia posiadacz zezwolenia.

c) Zestawianie danych:

Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu sprawdza, czy dane dotyczące kłód transportowanych ze składnicy drewna oraz kłód przywiezionych do składnicy przejściowej są zgodne.

Posiadacz zezwolenia aktualizuje raport z przychodu-rozchodu kłód, w którym odnotowuje liczbę kłód przywiezionych do składnicy przejściowej, wywiezionych ze składnicy przejściowej oraz przechowywanych w takiej składnicy, na podstawie odpowiednich dokumentów zezwalających na przewóz kłód.

2. OPIS KONTROLI DZIAŁANIA ŁAŃCUCHÓW DOSTAW DREWNA Z LASÓW/GRUNTÓW BĘDĄCYCH WŁASNOŚCIĄ PRYWATNĄ

Działania związane z pozyskiwaniem drewna przeprowadzane w lasach/na gruntach będących własnością prywatną reguluje rozporządzenie ministra leśnictwa P.30/Menhut-II/2012 (zwane dalej rozporządzeniem).

Nie ma prawnych wymogów zobowiązujących prywatnych właścicieli lasów/gruntów do przymocowania oznaczeń z numerami identyfikacyjnymi do drzew przeznaczonych do ścięcia lub też do kłód. Składnica drewna i składnica przejściowa zazwyczaj nie są stosowane w przypadku drewna pozyskiwanego z lasów/gruntów będących własnością prywatną.

Procedury kontrolne dotyczące drewna z lasów/gruntów będących własnością prywatną różnią się dla kłód z drzew, które rosły na danym obszarze w chwili uzyskania tytułu prawnego do gruntu, oraz dla kłód z drzew, które zasadzono na danym obszarze po uzyskaniu takiego tytułu. Takie procedury różnią się także w zależności od gatunku drzew przeznaczonych do pozyskania z nich drewna. Opłaty na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania dotyczą kłód z drzew, które rosły na danym obszarze w chwili uzyskania tytułu prawnego do gruntu, a nie dotyczą kłód z drzew zasadzonych na danym obszarze po uzyskaniu takiego tytułu.

W przypadku kłód pozyskanych z drzew, które zasadzono po uzyskaniu tytułu prawnego do gruntu możliwe są dwa scenariusze:

- w przypadku gatunków wymienionych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia właściciel sporządza rachunek, który stanowi dokument przewozowy;
- w przypadku pozostałych gatunków dokument przewozowy wystawia zarządca miejscowości lub wyznaczony urzędnik.

W przypadku kłód z drzew rosnących na danym obszarze przed uzyskaniem tytułu prawnego do gruntu dokument przewozowy wystawia urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu.

Miejsce ścinki/składnica przyrzębowa

a) Główne działania:

- uznanie prawa własności;
- w stosownych przypadkach – przerzynka;
- pomiar kłód;
- sporządzenie brulionu odbiórki drewna;

- wystawienie przez urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu rachunku oraz dokonanie przez właściciela płatności kwoty widniejącej na rachunku na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania;
- wystawienie lub sporządzenie dokumentu przewozowego;

b) Procedury:

- właściciel prywatny lasu/gruntu składa podanie o uznanie jego prawa własności;
- po uznaniu prawa własności do danego lasu/gruntu właściciel, po pomiarze kłód, sporządza brulion odbiórki drewna;

W przypadku kłód pozyskanych z drzew, które rosły na danym obszarze przed uzyskaniem tytułu prawnego do gruntu:

- właściciel składa do urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu brulion odbiórki drewna oraz podanie o dokonanie stosownej opłaty na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania;
- urzędnik przeprowadza kontrolę dokumentacji oraz fizyczną weryfikację kłód (wymiarów, gatunków drzew oraz liczby kłód);
- w przypadku pozytywnego wyniku kontroli dokumentacji i fizycznej weryfikacji urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu wystawia rachunek do uiszczenia przez właściciela opłaty na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania;
- właściciel przedkłada zarządcy miejscowości pokwitowanie wykonania opłaty na konto rezerwy zasobów leśnych i funduszu ponownego zalesiania, wraz z podaniem o wystawienie dokumentu zezwalającego na przewóz kłód;
- zarządca miejscowości przeprowadza kontrolę dokumentacji oraz fizyczną weryfikację kłód (wymiarów, gatunków drzew oraz liczby kłód);
- na podstawie takiej kontroli i weryfikacji zarządca miejscowości wystawia dokument zezwalający na przewóz kłód.

W przypadku kłód pozyskanych z drzew, które zasadzono po uzyskaniu tytułu prawnego do gruntu:

Gatunki wymienione w art. 5 ust. 1 rozporządzenia:

- właściciel oznacza kłody i określa gatunki drzew;
- właściciel sporządza brulion odbiórki drewna;
- na podstawie powyższych działań właściciel sporządza rachunek, stosując format przedstawiony przez Ministerstwo Leśnictwa, który stanowi także dokument przewozowy;

Pozostałe gatunki niewymienione w art. 5 ust. 1 rozporządzenia:

- właściciel oznacza kłody i określa gatunki drzew;
- właściciel sporządza brulion odbiórki drewna;
- właściciel przedkłada brulion odbiórki drewna wraz z podaniem o wystawienie dokumentu zezwalającego na przewóz kłód do zarządcy miejscowości lub wyznaczonego urzędnika;
- zarządca miejscowości lub wyznaczony urzędnik przeprowadza kontrolę dokumentacji oraz fizyczną weryfikację kłód (gatunków drzew, liczby kłód, miejsc, z których je pozyskano);
- na podstawie powyższych działań zarządca miejscowości lub powołany urzędnik wystawia dokument zezwalający na przewóz kłód, stosując format przedstawiony przez Ministerstwo Leśnictwa;

c) Zestawianie danych:

Zarządca miejscowości, wyznaczony urzędnik lub urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu porównuje objętość pozyskanych kłód z brulionem odbiórki drewna.

3. OPIS KONTROLI DZIAŁANIA ŁAŃCUCHÓW DOSTAW DREWNA DLA PRZEMYSŁU I NA WYWÓZ

3.1. Przemysł oparty na surowcach naturalnych/przemysł zintegrowany

a) Główne działania:

- sporządzenie przed tartak raportu z przychodu-rozchodu kłód;
- fizyczna weryfikacja kłód przeprowadzana przez urzędnika ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu;
- pozbawienie przez urzędnika ważności dokumentu zezwalającego na przewóz kłód;
- sporządzenie przez tartak zestawienia dotyczącego surowców i zestawienia ilościowego dotyczącego produktów;
- sporządzenie przez tartak raportu z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce;
- tartak uzupełnia dokument zezwalający na przewóz produktów z drewna zgodnie z formatem przedstawionym przez Ministerstwo Leśnictwa;
- sporządzenie przez tartak sprawozdania ze sprzedaży.

b) Procedury:

- tartak sporządza raport z przychodu-rozchodu kłód w celu zarejestrowania przepływu kłód do tartaku oraz w ramach tartaku;
- tartak przekłada urzędnikowi ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu kopie dokumentów zezwalających na przewóz kłód dla każdej partii kłód otrzymanej przez tartak;
- urzędnik weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach poprzez porównanie ich z fizycznymi produktami. Można tego dokonać na podstawie próbki, jeśli kłód jest ponad 100;
- w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji urzędnik pozbawia ważności dokumenty zezwalające na przewóz kłód;
- urzędnik archiwizuje kopie dokumentów zezwalających na przewóz kłód oraz sporządza streszczenie dokumentów zezwalających na przewóz kłód, stosując format przedstawiony przez Ministerstwo Leśnictwa;
- kopie dokumentów zezwalających na przewóz kłód, które urzędnik pozbawił ważności, przekazuje się przedsiębiorstwu w celu ich archiwizacji;
- streszczenie dokumentów zezwalających na przewóz kłód przedkłada się do biura leśnictwa na szczeblu dystryktu pod koniec każdego miesiąca;
- tartak sporządza zestawienia ilościowe dotyczące surowców oraz produktów z podziałem na linie produkcyjne, aby kontrolować liczbę wejściowych kłód oraz wyjściowych produktów z drewna oraz obliczyć współczynnik odzysku;
- tartak sporządza raportu z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce, w którym odnotowuje przepływy produktów z drewna w ramach tartaku oraz z tartaku, a także zapasy;
- przedsiębiorstwo lub tartak regularnie wysyła sprawozdania ze sprzedaży dotyczące tartaku do biura leśnictwa na szczeblu dystryktu.

c) Zestawianie danych:

Przedsiębiorstwo sprawdza raport z przychodu-rozchodu kłód, porównując dane dotyczące przywożonych, wywożonych i przechowywanych kłód na podstawie dokumentów zezwalających na przewóz kłód.

Zestawienia ilościowego dotyczącego produkcji używa się do porównania wejściowego i wyjściowego wolumenu na liniach produkcyjnych, a współczynnik odzysku porównuje się z opublikowanym średnim współczynnikiem.

Przedsiębiorstwo sprawdza raport z przychodu-rozchodu przetworzonych produktów, porównując dane dotyczące przywożonych, wywożonych i przechowywanych produktów na podstawie dokumentów zezwalających na przewóz produktów z drewna.

Urzędnik ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu sprawdza wynik porównania danych przeprowadzonego przez przedsiębiorstwo.

3.2. Przemysł oparty na produktach przetworzonych

a) Główne działania:

- sporządzenie przez zakład raportów z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce (częściowo przetworzonych produktów) oraz przetworzonych produktów;
- sporządzenie przez zakład rachunków, które stanowią także dokumenty przewozowe dla przetworzonych produktów z drewna;
- sporządzenie przez zakład raportu z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce;
- sporządzenie przez przedsiębiorstwo lub zakład sprawozdania ze sprzedaży.

b) Procedury:

- zakład sporządza dokumenty zezwalające na przewóz drewna poddanego obróbce (dla przywożonych surowców) oraz streszczenie takich dokumentów, które przedkłada się urzędnikowi ds. leśnictwa na szczeblu dystryktu;
- zakład korzysta z zestawienia ilościowego dotyczącego drewna poddanego obróbce oraz przetworzonych produktów z podziałem na linie produkcyjne w celu odnotowania przepływów surowców do zakładu oraz wyprodukowanych produktów, a także w celu obliczenia współczynnika odzysku surowców;
- zakład sporządza raport z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce w celu sprawdzenia przepływów surowców do tartaku, wyprodukowanych produktów z drewna oraz przechowywanych zapasów. Przedsiębiorstwo lub zakład sporządza rachunek dotyczący takich przetworzonych produktów, który stanowi także dokument przewozowy, oraz archiwizuje kopie rachunków. Do każdego rachunku załącza się wykaz produktów z drewna;
- przedsiębiorstwo lub zakład wysyła sprawozdanie ze sprzedaży do biura leśnictwa na szczeblu dystryktu.

c) Zestawianie danych:

Zakład sprawdza raport z przychodu-rozchodu drewna poddanego obróbce, porównując wejściową, wyjściową i przechowywaną ilość surowców na podstawie dokumentów zezwalających na przewóz drewna poddanego obróbce oraz zestawienia ilościowego dotyczącego drewna poddanego obróbce.

Zestawienia ilościowego dotyczącego produkcji używa się do porównania wejściowego i wyjściowego wolumenu na liniach produkcyjnych oraz w celu określenia współczynnika odzysku.

Przedsiębiorstwo sprawdza raport z przychodu-rozchodu przetworzonych produktów, porównując dane dotyczące wejściowych, wyjściowych i przechowywanych produktów na podstawie rachunków.

Powyższe podlega kontroli na mocy ogólnego rozporządzenia w sprawie użytkowania zasobów leśnych P.8/VI-BPPHH/2011.

4. WYWÓZ

Procedury oraz procesy dotyczące porównywania danych w przypadku wywozu drewna pochodzącego z lasów państwowych oraz lasów/gruntów będących własnością prywatną są takie same.

a) Główne działania:

- Ministerstwo Handlu wystawia danemu eksporterowi świadectwo zarejestrowanego eksportera produktów przemysłu leśnego (ETPIK);
- eksporter składa podanie o wydanie dokumentu potwierdzającego legalność/zezwoienia FLEGT dla każdej przesyłki wywozowej;
- organ weryfikacyjny sprawdza, czy spełniono odpowiednie warunki i wystawia dokument potwierdzający legalność/zezwoienie FLEGT;
- eksporter sporządza zgłoszenie wywozowe, które przedstawia służbom celnym;
- służby celne wystawiają zatwierdzenie wywozu na potrzeby kontroli celnej.

b) Procedury:

- eksporter składa do organu weryfikacyjnego wnioski o wystawienie dokumentu potwierdzającego legalność/zezwoienie FLEGT;
- organ weryfikacyjny wystawia dokument potwierdzający legalność/zezwoienie FLEGT po przeprowadzeniu fizycznej weryfikacji i kontroli dokumentacji, aby upewnić się, że drewno lub produkty z drewna pochodzą ze zweryfikowanych legalnych źródeł i tym samym są produkowane zgodnie z definicją legalności opisaną w załączniku II;
- eksporter przedstawia służbom celnym do zatwierdzenia zgłoszenie wywozowe, do którego załącza rachunek, wykaz opakowań, pokwitowanie opłacenia cel wywozowych/*Bukti Setor Bea Keluar* (jeśli wymagają tego regulacje), świadectwo ETPIK, dokument potwierdzający legalność/zezwoienie FLEGT, pozwolenie na wywóz/*Surat Persetujuan Ekspor* (jeśli wymagają tego regulacje), sprawozdanie rzeczoznawcy (jeśli wymagają tego regulacje), oraz dokument CITES (w stosownych przypadkach);
- w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji zgłoszenia wywozowego służby celne wystawiają zatwierdzenie wywozu/*Nota Pelayanan Ekspor*.

ZAŁĄCZNIK VI

ZAKRES ZADAŃ W RAMACH OCENY OKRESOWEJ

1. CEL

Ocena okresowa jest niezależną oceną przeprowadzaną przez niezależną stronę trzecią nazywaną podmiotem oceniającym. Celem oceny okresowej jest zapewnienie dowodów potwierdzających, że indonezyjski system TLAS działa zgodnie z założeniami, tym samym przyczyniając się do zwiększania wiarygodności zezwoleń FLEGT wystawionych na mocy niniejszej Umowy.

2. ZAKRES

Ocena okresowa obejmuje:

1. działanie środków kontrolnych, od punktu produkcji w lesie do punktu wywozu produktów z drewna;
2. systemy zarządzania danymi oraz systemy identyfikowalności drewna w ramach TLAS, wydawanie zezwoleń FLEGT, a także produkcję, wydawanie zezwoleń oraz statystyki dotyczące handlu istotne z punktu widzenia niniejszej Umowy.

3. WYNIKI

W wyniku oceny okresowej regularnie sporządza się sprawozdania przedstawiające ustalenia oceny oraz zalecenia dotyczące środków, jakie należy podjąć w celu uzupełnienia luk oraz wyeliminowania słabych stron systemu wskazanych w ramach oceny.

4. GŁÓWNE DZIAŁANIA

Działania w ramach oceny okresowej obejmują między innymi:

- a) audyty sprawdzające spełnianie wymogów przez wszystkie jednostki pełniące funkcje kontrolne w ramach systemu TLAS;
- b) ocenę skuteczności kontroli łańcucha dostaw, od punktu produkcji w lesie do punktu wywozu z Indonezji;
- c) ocenę adekwatności systemów zarządzania danymi oraz identyfikowalności drewna wspierających system TLAS, oraz wydawania zezwoleń FLEGT;
- d) określenie oraz odnotowanie przypadków niespełniania wymogów oraz błędów systemowych, oraz określenie koniecznych działań naprawczych;
- e) ocenę skutecznego wdrażania uprzednio określonych i zaleconych działań naprawczych; oraz
- f) informowanie o ustaleniach wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy.

5. METODYKA PRZEPROWADZANIA OCENY

5.1. Podmiot oceniający stosuje udokumentowaną i opartą na dowodach metodykę, która spełnia wymogi ISO/IEC 19011 lub metodykę równorzędną. Taka metodyka obejmuje odpowiednie kontrole właściwej dokumentacji, procedur operacyjnych oraz dokumentacji z działań organizacji odpowiedzialnych za wdrażanie systemu TLAS, wskazywanie wszelkich przypadków niespełniania wymogów i błędów systemowych, oraz wskazanie odpowiednich działań naprawczych.

5.2. Podmiot oceniający, między innymi:

- a) dokonuje przeglądu procesu akredytacji niezależnych organów ds. oceny i weryfikacji (organów przeprowadzających ocenę i organów weryfikacyjnych);
- b) dokonuje przeglądu udokumentowanych procedur działania każdej jednostki zaangażowanej w kontrole wdrażania systemu TLAS, sprawdzając ich kompletność i spójność;

- c) bada wdrażanie udokumentowanych procedur i dokumentację, w tym stosowane praktyki, podczas wizyt w urzędach, na obszarach pozyskiwania drewna w lasach, w składnicach drewna/przy zbiornikach do składowania wodnego, na leśnych stacjach kontrolnych, w tartakach oraz punktach wywozu i przywozu;
- d) bada informacje zgromadzone przez organy odpowiedzialne za tworzenie prawa i jego egzekwowanie, organy przeprowadzające ocenę oraz organy weryfikacyjne, a także inne jednostki określone w ramach systemu TLAS, w celu zweryfikowania spełniania wymogów;
- e) bada proces gromadzenia danych przez organizacje z sektora prywatnego zaangażowane we wdrażanie systemu TLAS;
- f) ocenia dostępność upublicznionych informacji określonych w załączniku IX, w tym skuteczność mechanizmów ujawniania informacji;
- g) korzysta z ustaleń oraz zaleceń sformułowanych w sprawozdaniach z niezależnego monitorowania i oceny kompleksowej, a także w sprawozdaniach niezależnych podmiotów monitorujących rynek;
- h) zasięga opinii zainteresowanych stron oraz wykorzystuje informacje otrzymane od zainteresowanych stron, które są bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane we wdrażanie systemu TLAS; oraz
- i) stosuje odpowiednie metody pobierania próbek i kontroli w celu oceny pracy agencji ds. leśnictwa, organów przeprowadzających ocenę i organów weryfikacyjnych, podmiotów z sektora, a także innych istotnych podmiotów na wszystkich szczeblach działań związanych z lasami, kontroli łańcucha dostaw, obróbki drewna i wydawania pozwoleń na wywóz, w tym przeprowadza kontrole krzyżowe z wykorzystaniem zapewnianych przez Unię informacji na temat przywozu drewna z Indonezji.

6. KWALIFIKACJE PODMIOTU OCENIAJĄCEGO

Podmiot oceniający jest kompetentną, niezależną i bezstronną stroną trzecią, która spełnia następujące wymogi:

- a) podmiot oceniający musi wykazać, że posiada kwalifikacje oraz zdolność do spełnienia wymogów przewodnika ISO/IEC Guide 65 oraz ISO/IEC 17021, lub równoważne kwalifikacje, w tym kwalifikacje uprawniające go do oferowania usług przeprowadzania oceny w sektorze leśnym oraz oceny łańcuchów dostaw produktów leśnych;
- b) podmiot oceniający nie jest bezpośrednio zaangażowany w zarządzanie lasami, obróbkę drewna, handel drewnem ani w kontrolę sektora leśnego w Indonezji lub UE;
- c) podmiot oceniający jest niezależny od wszystkich innych elementów systemu TLAS oraz od indonezyjskich agencji ds. leśnictwa, oraz posiada systemy, dzięki którym unika wszelkich konfliktów interesów. Podmiot oceniający zgłasza wszelkie potencjalne konflikty interesów, jakie mogą się pojawić, oraz podejmuje skuteczne działania w celu ich złagodzenia;
- d) podmiot oceniający oraz jego pracownicy wykonujący zadania związane z oceną posiadają udowodnione doświadczenie w przeprowadzaniu audytów zarządzania lasami tropikalnymi, sektorów obróbki drewna oraz powiązanych kontroli łańcucha dostaw;
- e) podmiot oceniający stosuje mechanizm umożliwiający mu otrzymywanie i rozpatrywanie skarg, jakie mogą zostać zgłoszone w związku z jego działaniami lub ustaleniami.

7. SPRAWOZDAWCZOŚĆ

- 7.1. Sprawozdanie z oceny okresowej zawiera: (i) pełną wersję sprawozdania zawierającą wszelkie istotne informacje na temat oceny, jej ustaleń (w tym przypadków niespełniania wymogów oraz błędów systemowych) oraz zaleceń; oraz (ii) dostępne publicznie streszczenie sprawozdania oparte na pełnej wersji sprawozdania, obejmujące kluczowe ustalenia i zalecenia.
- 7.2. Pełną wersję sprawozdania oraz publicznie dostępne streszczenie sprawozdania należy przedłożyć do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy w celu dokonania przeglądu i zatwierdzenia przed ich upublicznieniem.

- 7.3. Na wniosek komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy podmiot oceniający przedstawia dodatkowe informacje na poparcie swoich ustaleń lub w celu ich objaśnienia.
- 7.4. Podmiot oceniający powiadamia wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy o wszystkich otrzymanych skargach oraz o działania podjętych w celu rozwiązania takich problematycznych kwestii.
8. POUFNOŚĆ
Podmiot oceniający zachowuje poufność danych, jakie otrzyma podczas przeprowadzania swoich działań.
9. POWOŁANIE, OKRESOWOŚĆ I FINANSOWANIE
- 9.1. Podmiot oceniający powołuje Indonezja, po konsultacjach z Unią oraz wspólnym komitetem odpowiedzialnym za wdrażanie Umowy.
- 9.2. Ocenę okresową przeprowadza się w odstępach czasowych nie dłuższych niż dwanaście miesięcy od daty uzgodnionej przez wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy, zgodnie z art. 14 ust. 5 lit. e) Umowy.
- 9.3. O finansowaniu oceny okresowej decyduje wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy.
-

ZAŁĄCZNIK VII

ZAKRES ZADAŃ DOTYCZĄCYCH NIEZALEŻNEGO MONITOROWANIA RYNKU

1. CEL NIEZALEŻNEGO MONITOROWANIA RYNKU

Niezależne monitorowanie rynku jest wykonywane przez niezależną stronę trzecią, zwaną podmiotem monitorującym. Celem niezależnego monitorowania rynku jest zbieranie i analiza informacji dotyczących akceptowania indonezyjskiego drewna objętego zezwoleniem FLEGT na rynku unijnym oraz przegląd skutków rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna oraz związanych z tym inicjatyw, takich jak polityki zamówień publicznych i prywatnych.

2. ZAKRES

Niezależne monitorowanie rynku obejmuje:

- 2.1. dopuszczanie do wolnego obrotu indonezyjskiego drewna objętego zezwoleniem FLEGT w miejscach wprowadzania do Unii;
- 2.2. wyniki sprzedaży indonezyjskiego drewna objętego zezwoleniem FLEGT na rynku unijnym oraz wpływ podjętych w Unii działań związanych z rynkiem na popyt na indonezyjskie drewno objęte zezwoleniem FLEGT;
- 2.3. wyniki sprzedaży indonezyjskiego drewna nieobjętego zezwoleniem FLEGT na rynku unijnym oraz wpływ podjętych w Unii działań związanych z rynkiem na popyt na indonezyjskie drewno nieobjęte zezwoleniem FLEGT;
- 2.4. badanie skutków innych podejmowanych w Unii działań związanych z rynkiem, takich jak polityki zamówień publicznych, kodeksy budownictwa ekologicznego oraz działania sektora prywatnego, w tym kodeksy praktyk handlowych oraz działania związane ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw.

3. WYNIKI

Efekty prac w zakresie niezależnego monitorowania obejmują regularne sprawozdania wysyłane do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy, zawierające ustalenia i zalecenia podmiotu monitorującego w sprawie środków mających wzmocnić pozycję na unijnym rynku indonezyjskiego drewna objętego zezwoleniem FLEGT oraz usprawnić wdrażanie działań związanych z rynkiem w celu zapobiegania wprowadzaniu na unijny rynek nielegalnie pozyskanego drewna.

4. NAJWAŻNIEJSZE DZIAŁANIA

Niezależne monitorowanie rynku obejmuje między innymi:

4.1. ocenę:

- a) postępów we wdrażaniu środków politycznych ukierunkowanych na zwalczanie handlu nielegalnie pozyskanym drewnem w Unii oraz oddziaływania tych środków,
- b) tendencji w przywozie do Unii drewna i produktów z drewna z Indonezji, jak również z innych krajów eksportujących drewno, zarówno tych, z którymi podpisane zostały dobrowolne umowy o partnerstwie, jak i pozostałych,
- c) działań grup nacisku, które mogłyby wpłynąć na zapotrzebowanie na drewno i produkty z drewna lub na rynki zbytu produktów sektora leśnictwa w Indonezji;

4.2. zgłaszanie ustaleń i zaleceń wspólnemu komitetowi odpowiedzialnemu za wdrażanie Umowy.

5. METODYKA MONITOROWANIA

- 5.1. Podmiot monitorujący stosuje udokumentowaną metodykę opartą na dowodach. Obejmuje ona adekwatną analizę odpowiedniej dokumentacji, identyfikację niespójności w dostępnych danych i informacjach dotyczących handlu oraz obszerne wywiady z istotnymi podmiotami w sprawie kluczowych wskaźników skutków i efektywności działań związanych z rynkiem.

5.2. Podmiot monitorujący przeprowadza obserwacje i analizy dotyczące m.in:

- a) aktualnej sytuacji na rynku i tendencji w Unii w zakresie drewna i produktów z drewna,
- b) polityk zamówień publicznych w Unii oraz ujęcia w nich drewna i produktów z drewna objętych oraz nieobjętych zezwoleniem FLEGT,
- c) prawodawstwa mającego wpływ na przemysł drzewny oraz handel drewnem i produktami z drewna w Unii, jak również na przywóz drewna i produktów z drewna do Unii,
- d) rozpiętości cen w Unii pomiędzy drewnem i produktami z drewna objętymi i nieobjętymi zezwoleniem FLEGT,
- e) akceptacji i postrzegania na rynku oraz udziału rynkowego w Unii drewna i produktów z drewna objętych certyfikatami i zezwoleniami FLEGT,
- f) statystyk i tendencji w zakresie objętości i wartości drewna i produktów z drewna, objętych i nieobjętych zezwoleniem FLEGT, przywożonych do różnych portów Unii z Indonezji oraz z innych krajów eksportujących drewno, zarówno tych, z którymi podpisane zostały dobrowolne umowy o partnerstwie, jak i pozostałych,
- g) opisów instrumentów prawnych i procesów, według których właściwe organy oraz organy kontroli granicznej w Unii zatwierdzają zezwolenia FLEGT oraz dopuszczają dostawy do wolnego obrotu, w tym wszelkich zmian w tych instrumentach i procesach, jak również kar nakładanych za niespełnienie wymogów,
- h) możliwych problemów i ograniczeń, jakie napotykają eksporterzy i importerzy przy sprowadzaniu do Unii drewna objętego zezwoleniem FLEGT,
- i) skuteczności kampanii promocyjnych drewna objętego zezwoleniem FLEGT w Unii.

5.3. Podmiot monitorujący zaleca działania w zakresie promocji rynkowej w celu dalszego podniesienia stopnia akceptacji na rynku indonezyjskiego drewna objętego zezwoleniem FLEGT.

6. KWALIFIKACJE NIEZALEŻNEGO PODMIOTU MONITORUJĄCEGO RYNEK

Podmiot monitorujący:

- a) jest niezależną stroną trzecią o udokumentowanym dorobku charakteryzującym się profesjonalizmem i rzetelnością w monitorowaniu unijnego rynku drewna i produktów z drewna oraz w powiązanych kwestiach handlowych;
- b) dysponuje wiedzą na temat rynku indonezyjskiego drewna i produktów z drewna oraz handlu nimi, w szczególności w odniesieniu do drewna liściastego, jak również na temat tych krajów w Unii, które wytwarzają podobne produkty;
- c) dysponuje systemami mającymi na celu uniknięcie konfliktu interesów. Podmiot monitorujący zgłasza wszelkie potencjalne konflikty interesów, jakie mogą się pojawić, oraz podejmuje skuteczne działania w celu ich złagodzenia.

7. SPRAWOZDAWCZOŚĆ

- 7.1. Sprawozdania składane są co dwa lata i obejmują: (i) pełną wersję sprawozdania zawierającą wszelkie istotne ustalenia i zalecenia; oraz (ii) streszczenie sprawozdania oparte na pełnej jego wersji.
- 7.2. Pełną wersję sprawozdania oraz streszczenie sprawozdania należy przedłożyć do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy w celu dokonania przeglądu i zatwierdzenia przed ich upublicznieniem;
- 7.3. Na wniosek komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy podmiot monitorujący przedstawia dodatkowe informacje na poparcie swoich ustaleń lub w celu ich objaśnienia.

8. POUFNOŚĆ

Podmiot monitorujący zachowuje poufność danych, jakie otrzyma podczas przeprowadzania swoich działań.

9. POWOŁANIE, OKRESOWOŚĆ I FINANSOWANIE

9.1. Podmiot monitorujący powołuje Unia po konsultacjach z Indonezją oraz wspólnym komitetem odpowiedzialnym za wdrażanie Umowy.

9.2. Ocenę okresową przeprowadza się w odstępach czasowych nie dłuższych niż dwadzieścia cztery miesiące od daty uzgodnionej przez wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy, zgodnie z art. 14 ust. 5 lit. e) Umowy.

9.3. O finansowaniu niezależnego monitorowania rynku decyduje wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy.

ZAŁĄCZNIK VIII

KRYTERIA OCENY FUNKCJONOWANIA INDONEZYJSKIEGO SYSTEMU ZAPEWNIANIA LEGALNOŚCI DREWNA

KONTEKST

Przed rozpoczęciem wydawania zezwoleń FLEGT na wywóz drewna do Unii zostanie przeprowadzona niezależna ocena techniczna indonezyjskiego systemu zapewniania legalności drewna (TLAS). Jej celem będzie: (i) ocena funkcjonowania w praktyce systemu zapewniania legalności drewna w celu stwierdzenia, czy przynosi on zakładane efekty oraz (ii) ocena wszelkich zmian wprowadzonych do systemu zapewniania legalności drewna po podpisaniu dobrowolnej umowy o partnerstwie FLEGT;

Kryteria przeprowadzenia oceny są następujące:

1. definicja legalności
2. kontrola łańcucha dostaw
3. procedury weryfikacji
4. wydawanie pozwoleń na wywóz
5. niezależne monitorowanie

1. DEFINICJA LEGALNOŚCI

Drewno wyprodukowane legalnie należy zdefiniować na podstawie przepisów obowiązujących w Indonezji. Stosowana definicja musi być jednoznaczna, obiektywnie weryfikowalna i wykonalna w praktyce; ponadto powinna obejmować co najmniej przepisy, które dotyczą następujących dziedzin:

- prawa do poboru drewna: przyznawania praw do pozyskiwania drewna w prawnie wyznaczonych lub określonych granicach;
- gospodarki leśnej: zgodności z wymogami prawnymi w zakresie gospodarki leśnej, w tym zgodności z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi środowiska i pracy;
- opłat i podatków: zgodności z wymogami prawnymi dotyczącymi podatków, opłat licencyjnych i opłat bezpośrednio związanych z prawami do pozyskiwania i pozyskiwaniem drewna,
- innych użytkowników: w stosownych przypadkach, poszanowania prawa własności innych stron lub ich praw użytkownika gruntu i zasobów, na które mogą wpłynąć prawa do pozyskiwania drewna;
- handlu i cel: zgodności z wymogami prawnymi w zakresie procedur handlowych i celnych.

Najważniejsze pytania:

- Czy od czasu zawarcia niniejszej Umowy zmieniono definicję legalności i normy zapewnienia legalności?
- Czy w definicji legalności zostały uwzględnione stosowne przepisy ustawowe i wykonawcze z zakresu prawa pracy zgodne z załącznikiem II?

W przypadku zmian w definicji legalności, najważniejsze pytania to:

- Czy te zmiany i jakiegokolwiek dalsze zmiany w systemie weryfikacji legalności konsultowano ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi podmiotami w procesie, który uwzględnił odpowiednio ich stanowiska?

- Czy można wyraźnie wskazać, jaki akt prawny stanowi podstawę każdego nowego elementu definicji? Czy określono kryteria i wskaźniki, które można stosować w celu zbadania zgodności z każdym elementem definicji? Czy kryteria/wskaźniki są jasne, obiektywne i wykonalne w praktyce?
- Czy kryteria i wskaźniki pozwalają jasno zidentyfikować role i obowiązki poszczególnych podmiotów i czy weryfikacja pozwala na ocenę wyników ich działania?
- Czy definicja legalności uwzględnia główne wymienione wyżej obszary obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych? Jeżeli nie, dlaczego niektóre obszary obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych pominięto w definicji?

2. KONTROLA ŁAŃCUCHA DOSTAW

Systemy mające na celu kontrolę łańcucha dostaw muszą dawać wiarygodną gwarancję, że produkty z drewna można zidentyfikować w całym łańcuchu dostaw od miejsca pozyskania lub przywozu do punktu wywozu. Utrzymanie fizycznej identyfikowalności kłód drewna, ładunku kłód lub produktu z drewna od punktu wywozu do lasu, z którego pochodzą, nie zawsze będzie konieczne, ale zawsze należy zapewnić identyfikowalność między lasem a pierwszym punktem łączenia (np. składnicą drewna lub zakładem obróbki).

2.1. Prawa użytkowania

Występują jasno wyznaczone obszary, w których przyznano prawa do użytkowania zasobów leśnych, a posiadacze tych praw zostali określani.

Najważniejsze pytania:

- Czy system kontroli gwarantuje, że do łańcucha dostaw trafia wyłącznie drewno pochodzące z obszaru leśnego o ważnych prawach użytkowania?
- Czy system kontroli gwarantuje, że przedsiębiorstwom pozyskującym drewno przyznano odpowiednie prawa użytkowania danych obszarów leśnych?
- Czy procedury przyznawania praw do pozyskiwania i informacje o przyznanych prawach i ich posiadaczach są dostępne publicznie?

2.2. Metody kontroli łańcucha dostaw

Istnieją skuteczne mechanizmy identyfikowania drewna w całym łańcuchu dostaw od miejsca pozyskania do punktu wywozu. Metody stosowane do identyfikacji drewna mogą się różnić i polegać zarówno na stosowaniu oznakowań poszczególnych artykułów, jak i na korzystaniu z dokumentacji towarzyszącej ładunkowi lub partii. Wybrana metoda powinna odzwierciedlać rodzaj i wartość drewna oraz ryzyko zanieczyszczenia drewnem nielegalnym lub niezwyfikowanym.

Najważniejsze pytania:

- Czy wszystkie możliwe łańcuchy dostaw, w tym różne źródła drewna, są wskazane i opisane w ramach systemu kontroli?
- Czy wszystkie etapy łańcucha dostaw są zidentyfikowane i opisane w ramach systemu kontroli?
- Czy zdefiniowano i udokumentowano metody umożliwiające identyfikację pochodzenia produktu oraz zapobieganie łączeniu z drewnem z nieznanymi źródłami na następujących etapach łańcucha dostaw?
 - drewno na pniu
 - kłody w lesie
 - transport i tymczasowe składowanie (składnice drewna/zbiorniki do składowania wodnego, tymczasowe składnice drewna/zbiorniki do składowania wodnego)

- przybycie surowca do zakładu obróbki i jego składowanie
- wejście na linie produkcyjne i zejście z linii produkcyjnych w zakładzie obróbki
- składowanie przetworzonych produktów w zakładzie obróbki
- wyjście z zakładu obróbki i transport
- przybycie do punktu wywozu
- Które organizacje odpowiadają za kontrolę przepływów drewna? Czy posiadają one odpowiednie zasoby ludzkie i inne do prowadzenia czynności kontrolnych?
- Czy w przypadku dokonania konkretnego ustalenia, że niezweryfikowane drewno zostało wprowadzone do łańcucha dostaw, zidentyfikowano słabe punkty w systemie kontroli np. brak inwentaryzacji zapasu na pniu przed pozyskaniem z lasów/gruntów prywatnych?
- Czy w Indonezji obowiązuje strategia dotycząca uwzględnienia surowców poddanych recyklingowi w indonezyjskim systemie TLAS, a jeśli tak, to czy opracowano wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania surowców poddanych recyklingowi?

2.3. Zarządzanie danymi ilościowymi:

Istnieją solidne i skuteczne mechanizmy mierzenia i ewidencjonowania ilości drewna lub produktów z drewna na każdym etapie łańcucha dostaw, w szczególności wiarygodne i dokładne szacunki przed pozyskaniem drewna dotyczące wielkości zapasu na pniu w każdym miejscu pozyskania.

Najważniejsze pytania:

- Czy system kontroli zapewnia dane ilościowe, w tym dane dotyczące produktów wchodzących i wychodzących oraz, w stosownych przypadkach, przeliczników, na następujących etapach łańcucha dostaw?
 - drewno na pniu
 - kłody w lesie (w składnicach przyrzębowych)
 - drewno przewożone i składowane (składnice drewna/zbiorniki do składowania wodnego, tymczasowe składnice drewna/zbiorniki do składowania wodnego)
- przybycie surowca do zakładu obróbki i jego składowanie
- wejście na linie produkcyjne i zejście z linii produkcyjnych
- składowanie przetworzonych produktów w zakładzie obróbki
- wyjście z zakładu obróbki i transport
- przybycie do punktu wywozu
- Które organizacje odpowiadają za rejestrację danych ilościowych? Czy są dostatecznie zaopatrzone w personel i sprzęt?
- Jaka jest jakość kontrolowanych danych?
- Czy wszystkie dane ilościowe rejestruje się w sposób umożliwiający terminową weryfikację ilości drewna na wcześniejszych i dalszych etapach łańcucha dostaw?
- Jaki informacje dotyczące kontroli łańcucha dostaw są podawane do publicznej wiadomości? W jaki sposób zainteresowane podmioty mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

2.4. Oddzielenie drewna zweryfikowanego pod względem legalności od drewna z nieznanymi źródłami

Najważniejsze pytania:

- Czy obowiązują wystarczające procedury kontrolne pozwalające wykluczyć drewno z nieznanymi źródłami lub pozyskane bez ważnego prawa do pozyskiwania?
- Jakie środki kontroli stosowane są dla zapewnienia, by surowiec zweryfikowany i surowiec niezweryfikowany pozostawały oddzielone na każdym etapie łańcucha dostaw?

2.5. Przywożone produkty z drewna

W celu zapewnienia, by przywóz drewna i produktów z drewna odbywał się legalnie, przeprowadzane są odpowiednie kontrole.

Najważniejsze pytania:

- W jaki sposób wykazuje się legalność przywozu drewna i produktów z drewna?
- Jakich dokumentów wymaga się, by określić kraj pozyskania i zagwarantować, że przywożone produkty pochodzą z legalnie pozyskanego drewna zgodnie z załącznikiem V?
- Czy system weryfikacji legalności drewna umożliwia identyfikację przywożonego drewna i produktów z drewna w całym łańcuchu dostaw aż do etapu ich łączenia w celu wyrobu produktów przetworzonych?
- Jeżeli wykorzystuje się drewno przywożone, czy na zezwoleniu FLEGT można zidentyfikować kraj pochodzenia drewna (może być pominięty w przypadku produktów odtworzonych)?

3. PROCEDURY WERYFIKACJI

Weryfikacja polega na przeprowadzeniu odpowiednich kontroli w celu zagwarantowania legalności drewna. Weryfikacja musi być wystarczająco rygorystyczna i skuteczna, aby pozwalała na wykrycie wszelkich niezgodności z wymogami zarówno w lesie, jak i w łańcuchu dostaw, oraz na podjęcie natychmiastowych działań.

3.1. Organizacja

Weryfikację przeprowadza organizacja będąca osobą trzecią, dysponująca odpowiednimi zasobami, systemami zarządzania, wykwalifikowanym i przeszkolonym personelem oraz rygorystycznymi i skutecznymi mechanizmami kontroli konfliktu interesów.

Najważniejsze pytania:

- Czy organy odpowiedzialne za weryfikację dysponują ważnym świadectwem akredytacji wystawionym przez Indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN)?
- Czy rząd wyznaczył organy odpowiedzialne za działania weryfikacyjne? Czy zakres mandatu (i związanych z nim obowiązków) jest jasny i podany do publicznej wiadomości?
- Czy obowiązki i role instytucjonalne są jasno określone i stosowane?
- Czy organy weryfikacyjne posiadają odpowiednie zasoby do prowadzenia weryfikacji w odniesieniu do definicji legalności i weryfikacji systemów kontroli łańcucha dostaw drewna?
- Czy organy weryfikacyjne posiadają w pełni udokumentowany system zarządzania, który:
 - gwarantuje kompetencje personelu i doświadczenie niezbędne do prowadzenia skutecznej weryfikacji?
 - stosuje wewnętrzną kontrolę / nadzór?
 - zawiera mechanizmy kontroli konfliktu interesów?

- zapewnia przejrzystość systemu?
- określa i stosuje metodykę weryfikacji?

3.2. Weryfikacja w odniesieniu do definicji legalności

Istnieje jasna definicja określająca, co podlega weryfikacji. Metodyka weryfikacji jest udokumentowana i ma na celu zagwarantowanie, że proces jest systematyczny, przejrzysty, oparty na dowodach, przeprowadzany regularnie i że obejmuje wszystkie elementy zawarte w definicji.

Najważniejsze pytania:

- Czy metodyka weryfikacji stosowana przez organy weryfikacyjne obejmuje wszystkie elementy definicji legalności i obejmuje sprawdzenie zgodności ze wszystkimi wskaźnikami?
- Czy organy weryfikacyjne:
 - kontrolują dokumentację, rejestry pozyskiwania drewna i działania w terenie (w tym poprzez kontrole na miejscu)?
 - zbierają informacje od zewnętrznych zainteresowanych podmiotów?
 - rejestrują swoje działania weryfikacyjne?
- Czy wyniki weryfikacji są podawane do publicznej wiadomości? W jaki sposób zainteresowane podmioty mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

3.3. Weryfikacja systemów kontroli integralności łańcucha dostaw

Istnieje jasny zakres kryteriów i wskaźników do weryfikacji, który obejmuje cały łańcuch dostaw. Metodyka weryfikacji jest udokumentowana i ma na celu zapewnienie, by proces był systematyczny, przejrzysty, oparty na dowodach i przeprowadzany regularnie, oraz by obejmował wszystkie określone kryteria i wskaźniki. Metodyka przewiduje również regularne i terminowe uzgadnianie danych na każdym etapie łańcucha.

Najważniejsze pytania:

- Czy metodyka weryfikacji w pełni obejmuje weryfikacje kontroli łańcucha dostaw? Czy jest to jasno określone w metodyce weryfikacji?
- Jakie dowody pozwalają wykazać rzeczywiste przeprowadzenie weryfikacji kontroli łańcucha dostaw?
- Jakie organizacje odpowiadają za weryfikację danych? Czy dysponują one odpowiednimi zasobami ludzkimi i innymi zasobami umożliwiającymi wykonanie czynności w zakresie zarządzania danymi?
- Czy istnieją metody oceny spójności między zapasem na pniu, pozyskanymi kłodami a drewnem wchodzącym do zakładu lub punktu wywozu?
- Czy istnieją metody oceny spójności między wprowadzanym drewnem surowym a wychodzącymi przetworzonymi produktami w tartakach i innych zakładach? Czy metody te obejmują specyfikację i okresową aktualizację przeliczników?
- Jakie systemy i techniki informacyjne są stosowane w celu przechowywania i weryfikowania danych oraz ich rejestracji? Czy istnieją skuteczne systemy zabezpieczania danych?
- Czy wyniki weryfikacji dotyczące kontroli łańcucha dostaw są podawane do publicznej wiadomości? W jaki sposób zainteresowane podmioty mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

3.4. Mechanizmy rozpatrywania skarg

Istnieją odpowiednie mechanizmy rozpatrywania skarg i rozwiązywania sporów wynikających z procesu weryfikacji.

Najważniejsze pytania:

- Czy organy weryfikacyjne dysponują mechanizmem rozpatrywania skarg, który jest dostępny dla wszystkich zainteresowanych podmiotów?
- Czy organy weryfikacyjne dysponują mechanizmami do przyjmowania zastrzeżeń niezależnych podmiotów monitorujących i reagowania na nie?
- Czy organy weryfikacyjne dysponują mechanizmami do rejestrowania naruszeń wykrytych przez urzędników państwowych i reagowania na nie?
- Czy jasno określono sposób przyjmowania, dokumentowania i przekazywania skarg na wyższy szczebel (w razie potrzeby) oraz sposób reagowania na nie?

3.5. Mechanizmy postępowania w przypadku niezgodności

Istnieją odpowiednie mechanizmy postępowania w przypadku niezgodności wykrytej w procesie weryfikacji lub ujawnionej w skardze bądź w wyniku niezależnego monitorowania.

Najważniejsze pytania:

- Czy istnieje skuteczny i działający mechanizm żądania i egzekwowania odpowiedniej decyzji o podjęciu środków naprawczych w związku z wynikami weryfikacji i działań w przypadku wykrycia naruszeń?
- Czy system weryfikacji określa powyższy wymóg?
- Czy opracowano mechanizmy postępowania w przypadku niezgodności? Czy stosuje się je w praktyce?
- Czy dostępna jest odpowiednia ewidencja naruszeń i środków naprawczych podjętych w związku z wynikami weryfikacji lub innych tego rodzaju działań? Czy ocenia się skuteczność takich działań?
- Czy istnieje mechanizm składania organom rządowym sprawozdań w sprawie ustaleń z weryfikacji prowadzonej przez organy weryfikacyjne?
- Jakie informacje dotyczące przypadków naruszeń są podawane do wiadomości publicznej?

4. WYDAWANIE POZWOLEŃ NA WYWÓZ

W Indonezji za wydawanie dokumentu potwierdzającego legalność („V-legal”) lub zezwoleń FLEGT odpowiedzialne są organy wydające zezwolenia. Zezwolenia FLEGT wydaje się na poszczególne dostawy przeznaczone do wywozu do Unii.

4.1. Struktura organizacyjna

Najważniejsze pytania:

- Jakim organom powierzono wydawanie zezwoleń FLEGT?
- Czy organ wydający zezwolenia dysponuje ważnym świadectwem akredytacji wystawionym przez Indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN)?
- Czy funkcje organu wydającego zezwolenia i jego personelu w zakresie wydawania zezwoleń FLEGT są jasno określone i podane do wiadomości publicznej?
- Czy określono wymogi w zakresie kompetencji i czy ustanowiono kontrole wewnętrzne w odniesieniu do pracowników organu wydającego zezwolenia?
- Czy organ wydający zezwolenia posiada odpowiednie zasoby do wykonywania swoich zadań?

4.2. Wydawanie dokumentów potwierdzających legalność („V-legal”) i ich zastosowanie przy wydawaniu zezwoleń FLEGT

Poczyniono odpowiednie ustalenia w celu korzystania z dokumentów potwierdzających legalność („V-legal”) do celów wydawania zezwoleń FLEGT.

Najważniejsze pytania:

- Czy organ wydający zezwolenia posiada publicznie dostępne udokumentowane procedury wydawania dokumentów potwierdzających legalność („V-legal”)?
- Jakie istnieją dowody na to, że procedury te są prawidłowo stosowane w praktyce?
- Czy istnieje odpowiednia ewidencja wydanych dokumentów potwierdzających legalność („V-legal”) i przypadków, w których nie wydano takich dokumentów? Czy ewidencja jasno wskazuje dowody, na podstawie których wydaje się dokumenty potwierdzające legalność?
- Czy organ wydający zezwolenia posiada odpowiednie procedury, by zagwarantować, że każda dostawa drewna spełnia wymogi definicji legalności i kontroli łańcucha dostaw?
- Czy warunki dotyczące wydawania zezwoleń są jasno określone i przedstawione eksporterom i pozostałym zainteresowanym podmiotom?
- Które informacje dotyczące wydanych zezwoleń są podawane do publicznej wiadomości?
- Czy zezwolenia FLEGT są zgodne ze specyfikacjami technicznymi zawartymi w załączniku IV?
- Czy władze Indonezji opracowały system numerowania zezwoleń FLEGT, który umożliwia odróżnienie zezwoleń FLEGT na wywóz na rynek Unii od dokumentów potwierdzających legalność („V-legal”) przeznaczonych na rynki poza Unią?

4.3. Zapytania w sprawie wydanych zezwoleń FLEGT

Istnieje odpowiedni mechanizm rozpatrywania zapytań właściwych organów w sprawie zezwoleń FLEGT, jak określono w załączniku III.

Najważniejsze pytania:

- Czy została powołana i ustanowiona jednostka ds. informacji o zezwoleniach dla celów m.in. przyjmowania zapytań od właściwych organów i udzielania na nie odpowiedzi?
- Czy ustanowiono przejrzyste procedury komunikacji między jednostką ds. informacji o zezwoleniach a właściwymi organami?
- Czy ustanowiono przejrzyste procedury komunikacji między jednostką ds. informacji o zezwoleniach a organami wydającymi zezwolenia?
- Czy istnieją kanały, w ramach których indonezyjskie lub międzynarodowe podmioty mogą składać zapytania w sprawie wydanych zezwoleń FLEGT?

4.4. Mechanizm rozpatrywania skarg

Istnieje odpowiedni mechanizm rozpatrywania skarg i rozwiązywania sporów wynikających z wydawania zezwoleń. Mechanizm ten pozwala na rozpatrzenie wszelkich skarg dotyczących funkcjonowania systemu zezwoleń.

Najważniejsze pytania:

- Czy istnieje udokumentowana procedura rozpatrywania skarg dostępna dla wszystkich zainteresowanych podmiotów?
- Czy jasno określono sposób przyjmowania, dokumentowania i przekazywania skarg na wyższy szczebel (w razie potrzeby) oraz sposób reagowania na nie?

5. NIEZALEŻNE MONITOROWANIE

Niezależne monitorowanie prowadzone jest w Indonezji przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i jest odrębne od innych elementów systemu zapewnienia legalności drewna (tych związanych z zarządzaniem zasobami leśnymi lub ich regulacją i tych związanych z niezależnym audytem). Jednym z głównych celów jest utrzymanie wiarygodności systemu zapewnienia legalności przez monitorowanie, jak realizowana jest weryfikacja.

Indonezja formalnie uznała rolę niezależnego monitorowania i umożliwiła przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego składanie skarg, w przypadku gdy zostaną wykryte nieprawidłowości w procesie akredytacji, oceny i wydawania zezwoleń.

Najważniejsze pytania:

- Czy rząd podał do wiadomości publicznej wytyczne dotyczące niezależnego monitorowania?
 - Czy wspomniane wytyczne określają jasno wymogi dotyczące organizacji kwalifikujących się do pełnienia funkcji niezależnego monitorowania, które pozwalają zapewnić bezstronność i uniknąć konfliktu interesów?
 - Czy wytyczne te określają procedury dostępu do informacji zawarte w załączniku IX?
 - Czy organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają w praktyce dostęp do informacji, o których mowa w załączniku IX?
 - Czy wytyczne określają procedury składania skarg? Czy te procedury są podane do wiadomości publicznej?
 - Czy sprecyzowano i ustanowiono przepisy mające zastosowanie do organów weryfikacyjnych dotyczące sprawozdawczości i podawania informacji do wiadomości publicznej?
-

ZAŁĄCZNIK IX

PODAWANIE INFORMACJI DO WIADOMOŚCI PUBLICZNEJ

1. WPROWADZENIE

Strony są zobowiązane zapewnić, by informacje dotyczące leśnictwa były podawane do wiadomości publicznej.

Na potrzeby realizacji tego celu w niniejszym załączniku określono (i) informacje dotyczące leśnictwa, które mają być podawane do wiadomości publicznej, (ii) organy odpowiedzialne za udostępnianie tych informacji oraz (iii) mechanizmy służące do uzyskania do nich dostępu.

Cel ten ma służyć zapewnieniu, by 1) działania wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie niniejszej Umowy w trakcie jej wdrażania były przejrzyste i zrozumiałe; 2) istniał mechanizm dostępu do najważniejszych informacji dotyczących leśnictwa dla Stron oraz zainteresowanych podmiotów; 3) funkcjonowanie systemu zapewniania legalności drewna było usprawnione dzięki dostępności informacji do celów niezależnego monitorowania; oraz 4) zostały osiągnięte nadrzędne cele niniejszej umowy o partnerstwie. Publiczny dostęp do informacji istotnie przyczynia się do usprawnienia zarządzania w dziedzinie leśnictwa w Indonezji.

2. MECHANIZMY DOSTĘPU DO INFORMACJI

Przepisy zawarte w niniejszym załączniku są zgodne z indonezyjską ustawą o wolności informacji nr 14/2008. Zgodnie z tą ustawą każda instytucja publiczna ma obowiązek opracować przepisy dotyczące publicznego dostępu do informacji. Ustawa rozróżnia cztery kategorie informacji: 1) informacje dostępne oraz regularnie i czynnie upowszechniane; 2) informacje, które należy bezzwłocznie podawać do publicznej wiadomości; 3) informacje, które są dostępne przez cały czas i przekazywane na żądanie; oraz 4) informacje, które są zastrzeżone lub poufne.

Ministerstwo Leśnictwa, urzędy na szczeblu prowincji i dystryktów, Krajowy Organ Akredytacyjny, organ oceny zgodności, organy wydające zezwolenia to instytucje istotne dla funkcjonowania systemu zapewniania legalności drewna, które są w związku z tym zobowiązane w ramach swoich obowiązków do podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących leśnictwa.

W celu wdrożenia wspomnianej ustawy Ministerstwo Leśnictwa, urzędy na szczeblu prowincji i dystryktów oraz wszystkie inne instytucje publiczne, w tym Krajowy Organ Akredytacyjny, opracowały lub opracowują procedury zapewniania publicznego dostępu do informacji.

Krajowy Organ Akredytacyjny podlega wymogowi podawania informacji do wiadomości publicznej na podstawie normy ISO/IEC 17011:2004, klauzuli 8.2 - Obowiązek organu akredytacyjnego. Organy weryfikacyjne i organy wydające zezwolenia podlegają wymogowi zapewnienia publicznego dostępu do informacji na mocy rozporządzeń Ministerstwa Leśnictwa oraz zawartej w normie ISO/IEC 17021:2006 klauzuli 8.1 Informacje dostępne publicznie, a także zawartej w przewodniku ISO/IEC Guide 65:1996 klauzuli 4.8 Dokumentacja.

Organizacje społeczeństwa obywatelskiego działają jako jedno ze źródeł informacji dotyczących leśnictwa na mocy rozporządzeń Ministra Leśnictwa.

Minister Leśnictwa wydał rozporządzenie nr P.7/Menhut-II/2011 z dnia 2 lutego 2011 r., które stanowi, że wnioski o udostępnienie informacji przechowywanych przez Ministerstwo Leśnictwa mają być kierowane do dyrektora Ośrodka Komunikacji Społecznej Ministerstwa Leśnictwa zgodnie ze strategią informacyjną „jednego okienka”. Ministerstwo Leśnictwa jest w trakcie opracowywania dalszych przepisów wykonawczych. Do informacji dostępnych w urzędach leśnictwa na poziomie regionów, prowincji i dystryktów można uzyskać bezpośredni dostęp.

Aby przepisy niniejszego załącznika mogły zostać wdrożone, należy opracować i zatwierdzić procedury, wytyczne i instrukcje skierowane do wyżej wspomnianych instytucji. Ponadto wyjaśnione zostaną przepisy dotyczące sprawozdawczości i podawania informacji do wiadomości publicznej, które mają zastosowanie do organów weryfikacyjnych i organów wydających zezwolenia.

3. KATEGORIE INFORMACJI, Z KTÓRYCH KORZYSTA SIĘ, BY USPRAWNIĆ MONITOROWANIE I OCENĘ FUNKCJONOWANIA SYSTEMU ZAPEWNIANIA LEGALNOŚCI DREWNA

Ustawy i rozporządzenia: Wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze, normy i wytyczne wymienione w normach legalności.

Przydział gruntów i lasu: mapy przydziału gruntów i plany zagospodarowania przestrzennego prowincji, procedury przyznawania gruntów, koncesji leśnych i praw użytkowania oraz innych praw eksploatacji i przetwarzania oraz dokumenty powiązane, takie jak mapy koncesji leśnych, pozwolenia na dopuszczenie do użytkowania gruntów leśnych, dokumenty określające tytuły prawne do gruntów i mapy gruntów objętych tymi tytułami.

Praktyki gospodarki leśnej: plany użytkowania lasu, roczne plany prac, w tym mapy i pozwolenia na wyposażenie, protokoły posiedzeń w ramach konsultacji z przedstawicielami społeczności zamieszkujących obszary objęte zezwoleniem lub obszary sąsiadujące, które są wymagane do celów opracowania rocznych planów pracy, plan prac związanych z użytkowaniem leśnych zasobów drzewnych z załącznikami, dokumentacja oceny oddziaływania na środowisko i protokoły posiedzeń w ramach konsultacji publicznych wymaganych do sporządzenia sprawozdań z takiej oceny, wykaz odbiorczy drewna i dane z inwentaryzacji zapasu na pniu w lasach państwowych.

Informacje dotyczące transportu i łańcucha dostaw np. dokumenty zezwalające na przewóz kłód lub produktów z drewna wraz załącznikami oraz sprawozdania zawierające porównanie ilości drewna, dokumenty rejestracyjne przewozu drewna między wyspami oraz dokumenty określające nazwę statku.

Informacja dotycząca przetwórstwa i przemysłu: np. akt założycielski przedsiębiorstwa, zezwolenie na prowadzenie działalności i numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, zezwolenie na prowadzenie działalności przemysłowej oraz numer w rejestrze przemysłowym, dla zakładów przemysłowych produktów pierwotnych plan zaopatrzenia w surowiec przemysłowy, rejestracja eksportera produktów przemysłu leśnego, sprawozdania dotyczące surowca i produktów przetworzonych, lista podmiotów uprawnionych do przetwarzania i informacja dotycząca przedsiębiorstw prowadzących obróbkę wtórną.

Opłaty związane z użytkowaniem lasu: np. opłaty z tytułu powierzchni gruntów i faktury, zlecenia płatnicze dotyczące opłat na rzecz funduszu ponownego zalesiania lub funduszu rezerwowego na rzecz zasobów leśnych.

Informacje dotyczące weryfikacji i wydawania zezwoleń: wytyczne dotyczące jakości i standardów w procedurach akredytacyjnych; nazwa i adres każdego akredytowanego organu oceny zgodności, daty przyznania akredytacji i jej wygaśnięcia; zakresy akredytacji; listy pracowników organu oceny zgodności (audytorów, osób odpowiedzialnych za wydawanie decyzji) związanych z wydaniem świadectwa; wyjaśnienie dotyczące tego, jakie informacje uznaje się za poufne informacje gospodarcze; plan audytu pod kątem ustalenia terminu konsultacji publicznych; powiadomienie o audycie przeprowadzanym przez organ oceny zgodności; protokół z konsultacji publicznych z udziałem organu oceny zgodności wraz z listą uczestników; podsumowanie wyników audytu do wiadomości publicznej; sprawozdania podsumowujące audyt w zakresie wydania świadectwa sporządzone przez organ przeprowadzający audyt; sprawozdanie dotyczące stanu prowadzonych audytów: świadectwa zaliczone lub niezaliczone bądź będące w trakcie procedury audytu, świadectwa wydane, zawieszane lub wycofane i wszelkie dokonane w nich zmiany; przypadki niezgodności mające znaczenie dla audytu lub wydania zezwolenia oraz działania podjęte w związku z nimi; wydane pozwolenia na wywóz; regularne sprawozdania podsumowujące od organów wydających zezwolenia.

Procedury monitorowania i składania skarg: standardowe procedury działania w związku ze skargami składanymi do Krajowego Organu Akredytacyjnego, organów weryfikacyjnych i wydających zezwolenia, w tym procedury monitorowania postępów dotyczących akt skargi i zamknięcia akt skargi.

Lista najważniejszych dokumentów mających znaczenie dla monitorowania lasu, organów dysponujących tymi dokumentami, a także procedura, za pomocą której można uzyskać informacje, zawarte są w dodatku do niniejszego załącznika.

4. KATEGORIE INFORMACJI WYKORZYSTYWANE DO WZMOCNIENIA NADRZĘDNYCH CELÓW UMOWY O PARTNERSTWIE

1. Protokół z debat wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy
2. Sprawozdanie roczne wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie umowy przedstawiające:
 - a) ilość produktów z drewna, uszeregowanych według odpowiednich pozycji HS, wywiezionych z Indonezji do Unii w ramach systemu zezwoleń FLEGT, oraz państwo członkowskie UE, w którym miał miejsce przywóz do Unii;
 - b) liczba zezwoleń FLEGT wydanych przez Indonezję;
 - c) postępy w osiągnięciu celów niniejszej Umowy i kwestie dotyczące jej wdrażania;

- d) działania mające na celu zapobiegania wywożeniu, przywożeniu, wprowadzaniu na rynek krajowy nielegalnie wyprodukowanych produktów z drewna oraz ich obrotowi;
 - e) ilość drewna i produktów z drewna przywożonych do Indonezji i działania podjęte w celu zapobiegania przywozowi nielegalnie wyprodukowanych produktów z drewna i zachowania integralności systemu zezwoleń FLEGT;
 - f) przypadki niezgodności z systemem zezwoleń FLEGT i podjęte działania zaradcze;
 - g) ilość produktów z drewna, uszeregowanych według odpowiednich pozycji HS, przywiezionych do Unii w ramach systemu zezwoleń FLEGT oraz państwo członkowskie UE, w którym miał miejsce przywóz do Unii;
 - h) liczba zezwoleń FLEGT z Indonezji otrzymanych przez Unię;
 - i) liczba przypadków i ilość produktów z drewna z nimi związanych, w których odbyły się konsultacje między właściwymi organami a indonezyjską jednostką ds. informacji o zezwoleniach.
3. Pełne sprawozdanie i sprawozdanie podsumowujące z oceny okresowej.
 4. Pełne sprawozdanie i sprawozdanie podsumowujące z niezależnego monitorowania rynku.
 5. Skargi dotyczące oceny okresowej oraz niezależnego monitorowania rynku oraz sposób ich rozpatrzenia;
 6. Harmonogram wdrażania niniejszej Umowy i przegląd podjętych działań.
 7. Wszelkie inne dane i informacje mające znaczenie dla wdrażania i realizacji niniejszej Umowy. Informacje te obejmują:

Informacje prawne:

- treść niniejszej Umowy, jej załączników i wszelkich zmian do Umowy
- treść wszelkich przepisów ustawowych i wykonawczych, o których mowa w załączniku II
- przepisy i procedury dotyczące wdrażania

Informacje na temat produkcji:

- roczna łączna produkcja drewna w Indonezji;
- roczna ilość wywiezionych produktów z drewna (łącznie oraz do Unii);

Informacje o przyznaniu koncesji leśnych:

- łączny obszar przyznanych koncesji leśnych;
- wykaz koncesji leśnych, nazwy przedsiębiorstw, którym zostały przyznane i nazwy przedsiębiorstw, które je urządzają;
- mapa umiejscowienia wszystkich koncesji leśnych;
- wykaz zarejestrowanych przedsiębiorstw leśnych (zajmujących się produkcją, obróbką, handlem i wywozem);
- wykaz przedsiębiorstw leśnych (zajmujących się produkcją, obróbką, handlem i wywozem), które uzyskały świadectwo w ramach indonezyjskiego systemu zapewniania legalności drewna;

Informacje na temat urzędzenia lasów

- wykaz urządzanych koncesji leśnych według rodzaju;
- wykaz certyfikowanych koncesji leśnych oraz rodzaj świadectwa, na podstawie którego są urządzane;

Informacje na temat organów:

- wykaz organów wydających zezwolenia w Indonezji, w tym ich adresy i dane kontaktowe;
- adres i dane kontaktowe jednostki ds. informacji o zezwoleniach;
- wykaz właściwych organów w Unii, w tym ich adresy i dane kontaktowe;

Informacje te zostaną udostępnione na stronach internetowych Stron.

5. WDRAŻANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PODAWANIA INFORMACJI DO WIADOMOŚCI PUBLICZNEJ

W ramach wdrażania przepisów niniejszego załącznika Strony ocenią:

- potrzebę tworzenia zdolności w zakresie korzystania z informacji publicznej do celów niezależnego monitorowania;
- potrzebę upowszechniania wiedzy w sektorze publicznym i wśród zainteresowanych podmiotów w zakresie zawartych w niniejszej Umowie przepisów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej.

—

INFORMACJE SŁUŻĄCE USPRAWNIENIU WERYFIKACJI, MONITOROWANIA I DZIAŁANIA SYSTEMU TLAS

Nr	Dokument, który ma być publicznie dostępny	Organy dysponujące dokumentem	Rodzaj informacji
DREWNO Z LASÓW POŁOŻONYCH NA GRUNTACH PAŃSTWOWYCH (IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE) oraz DREWNO Z LASÓW POŁOŻONYCH NA GRUNTACH PAŃSTWOWYCH, KTÓRYMI GOSPODARUJĄ WSPÓLNOTY LOKALNE (IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKM)			
1	Świadectwa praw wynikających z koncesji leśnej (SK IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE)	MINISTERSTWO LEŚNICTWA (BUK); odpisy w biurach dystryktów i prowincji	3
2	Mapy koncesji leśnych	MINISTERSTWO LEŚNICTWA (BAPLAN); odpisy w biurach dystryktów i prowincji	3
3	Świadectwa praw wynikających z koncesji leśnej (SK IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKm)	MINISTERSTWO LEŚNICTWA (BUK); odpisy w biurach dystryktów i prowincji	3
4	Mapy użytkowania leśnych zasobów drzewnych	MINISTERSTWO LEŚNICTWA (BAPLAN); odpisy w biurach dystryktów i prowincji	3
5	Plan użytkowania lasu (TGHK)	MINISTERSTWO LEŚNICTWA (BAPLAN); odpisy w biurach dystryktów i prowincji	3
6	Plan prac związanych z użytkowaniem leśnych zasobów drzewnych (RKUPHHK) z załącznikami, w tym zezwolenie na wyposażenie	Ministerstwo Leśnictwa (BUK);	3
7	Opłata za zezwolenie (IUPHHK) w oparciu o zlecenie płatnicze i potwierdzenie płatności	Ministerstwo Leśnictwa (BUK);	3
8	Roczny plan prac (RKT/ projekt), w tym mapa	Biura leśnictwa prowincji; odpisy w biurach leśnictwa dystryktów	3
9	Raporty z wyznaczania drzew do wycięcia oraz z produkcji (LHP i LHC)	Biura leśnictwa dystryktu; odpisy w biurach prowincji	3
10	Dokumenty przewozowe (SKSHH)	Biura leśnictwa dystryktu; odpisy w biurach leśnictwa prowincji	3
11	Sprawozdanie zawierające porównanie ilości drewna (LMKB)	Biuro leśnictwa dystryktu oraz jednostka lokalna Ministerstwa Leśnictwa (BP2HP)	3
12	Zlecenie płatnicze i potwierdzenie opłaty z tytułu produkcji (SPP) kłody/objętość	Biura leśnictwa dystryktu	3

Nr	Dokument, który ma być publicznie dostępny	Organy dysponujące dokumentem	Rodzaj informacji
13	Pokwitowanie wniesienia opłaty na fundusz rezerwowy na rzecz zasobów leśnych i opłaty na fundusz ponownego zalesiania (PSDH lub DR w przypadku posiadaczy zezwolenia dotyczącego lasów naturalnych lub PSDH dla posiadaczy zezwolenia dotyczącego plantacji)	Biura leśnictwa dystryktu	3
14	Dokumentacja oceny oddziaływania na środowisko (OOS) (AMDAL, ANDAL, RKL oraz RPL)	Lokalny urząd ds. środowiska (BAPEDALDA lub BLH); odpisy w Ministerstwie Leśnictwa (BUK)	3
DREWNO POCHODZĄCE Z GRUNTÓW PRYWATNYCH			
15	Ważny tytuł prawny do gruntu	Biuro krajowej agencji ds. gruntów lub agencji ds. gruntów na szczeblu prowincji bądź dystryktu (BPN)	3
16	Mapy rozmieszczenia gruntów/tytułów prawnych do gruntów	Biuro krajowej agencji ds. gruntów lub agencji ds. gruntów na szczeblu prowincji bądź dystryktu (BPN)	3
17	Dokument SKAU lub SKSKB zezwalający na przewóz kłód opatrzony pieczęcią KR (zasoby drewna wspólnoty lokalnej)	Zarządca miejscowości (w przypadku SKAU); odpisy w biurze leśnictwa dystryktu (SKSKB-KR i SKAU)	3
DREWNO POCHODZĄCE Z GRUNTÓW LEŚNYCH Z PRZEKSZTAŁCENIA (IPK)			
18	Zezwolenia na użytkowanie drewna: zezwolenia ILS/IPK w tym zezwolenie na wyposażenie	Biuro leśnictwa dystryktu/prowincji	3
19	Mapy załączone do zezwoleń ILS/IPK	Biuro leśnictwa dystryktu/prowincji	3
20	Zezwolenie na dopuszczenie do użytkowania gruntów leśnych	Ministerstwo Leśnictwa (BAPLAN) oraz jego oddział na obszarze prowincji (BPKH)	3
21	Plan prac IPK/ILS	Biura leśnictwa dystryktu	3
22	Dane z inwentaryzacji zapasu na pniu w lasach państwowych mających podlegać przekształceniu (część zawarta w planie prac IPK/ILS)	Biura leśnictwa dystryktu	3
23	Dokumenty dotyczące produkcji drewna (LHP)	Biura leśnictwa dystryktu	3
24	Pokwitowanie wniesienia opłaty DR i PSDH (zob. nr 13)	Biura leśnictwa dystryktu; odpisy w Ministerstwie Leśnictwa (BUK)	3
25	Dokumenty przewozowe FAKB oraz załączniki dla KBK i SKSKB oraz załączniki dla KB	Biura leśnictwa dystryktu	3

Nr	Dokument, który ma być publicznie dostępny	Organy dysponujące dokumentem	Rodzaj informacji
PRZEMYSŁ PRODUKTÓW LEŚNYCH			
26	Akt założycielski przedsiębiorstwa	Ministerstwo Prawa i Praw Człowieka; dla zakładów przemysłu surowcowego i zintegrowanego o wydajności powyżej 6 000 m ³ odpisy w Ministerstwie Leśnictwa (BUK), o wydajności poniżej 6 000 m ³ odpisy w biurach leśnictwa prowincji i dystryktu dla zakładów przemysłu opartego na produktach przetworzonych odpisy w Ministerstwie Przemysłu	3
27	Zezwolenie na prowadzenie działalności (SIUP)	Lokalne biuro inwestycji lub agencja koordynująca inwestycje (BKPM D), Ministerstwo Handlu. dla zakładów przemysłu opartego na produktach przetworzonych odpisy w Ministerstwie Przemysłu	3
28	Numer rejestracji przedsiębiorstwa (TDP)	Lokalne biuro inwestycji lub agencja koordynująca inwestycje (BKPM D), Ministerstwo Handlu.	3
29	Dokumentacja oceny oddziaływania na środowisko (OOS) (UKL/UPL oraz SPPL)	Urząd ds. środowiska prowincji lub dystryktu (BAPEDALDA lub BLH); Odpisy w lokalnym biurze handlowym lub agencji koordynującej inwestycje (BKPM D)	3
30	Zezwolenie na prowadzenie działalności przemysłowej (IUI) lub świadectwo rejestracji przemysłowej (TDI)	dla zakładów przemysłu surowcowego i zintegrowanego o wydajności powyżej 6 000 m ³ odpisy w Ministerstwie Leśnictwa (BUK), o wydajności poniżej 6 000 m ³ odpisy w biurach leśnictwa prowincji, o wydajności poniżej 2 000 m ³ odpisy w biurach leśnictwa dystryktu dla zakładów przemysłu opartego na produktach przetworzonych odpisy w Ministerstwie Przemysłu	3
31	Dostępność planów zapasów surowców (RPBBI) dla przemysłu surowcowego produktów leśnych (IPHH).	dla zakładów przemysłu surowcowego i zintegrowanego o wydajności powyżej 6 000 m ³ odpisy w Ministerstwie Leśnictwa (BUK), o wydajności poniżej 6 000 m ³ odpisy w biurach leśnictwa prowincji, o wydajności poniżej 2 000 m ³ odpisy w biurach leśnictwa dystryktu; odpisy w biurach leśnictwa dystryktów i prowincji.	3
32	Zarejestrowany eksporter produktów przemysłu leśnego (ETPIK).	Ministerstwo Handlu	3
33	Dokumenty przewozowe (SKSKB, FAKB, SKAU lub FAKO)	Zarządca miejscowości (w przypadku SKAU); Odpisy w biurach leśnictwa dystryktu (SKSB-KR, SKAU), odpisy FAKO w biurach leśnictwa prowincji	3
34	Dokumenty dotyczące zmian w zapasach okrągłaków (LMKB/LMKBK)	Biura leśnictwa dystryktu	3
35	Sprawozdania dotyczące zmian w zapasach drzewnych produktów leśnych poddanych obróbce (LMOHHK)	Biura leśnictwa dystryktu, odpisy w biurach leśnictwa prowincji	3
36	Dokument dotyczący handlu drewnem między wyspami (PKAPT)	Ministerstwo Handlu (Dyrekcja Generalna ds. Handlu Wewnętrznego)	3
37	Dokument wskazujący statku	biuro administracji lokalnego portu (zależne od Ministerstwa Transportu) Odpisy w Indonezyjskim Biurze ds. Klasyfikacji (BKI)	3

Nr	Dokument, który ma być publicznie dostępny	Organy dysponujące dokumentem	Rodzaj informacji
INNE ISTOTNE INFORMACJE			
38	Ustawy i rozporządzenia: Wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze, normy i wytyczne wymienione w normach legalności.	Ministerstwo Leśnictwa, biura leśnictwa prowincji lub dystryktu	3
39	Informacje dotyczące weryfikacji i wydawania zezwoleń:		
	a) wytyczne dotyczące jakości i norm w procedurach akredytacyjnych;	Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN)	1
	b) nazwa i adres każdego akredytowanego organu ds. oceny zgodności (LP i LV)	Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN)	1
	c) listy pracowników (audytorów, osób odpowiedzialnych za wydawanie decyzji) związanych z wydaniem świadectwa	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV), Ministerstwo Leśnictwa	1
	d) wyjaśnienie dotyczące tego, jakie informacje uznaje się za poufne informacje gospodarcze;	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	1
	e) plan audytu pod kątem ustalenia terminu konsultacji publicznych, powiadomienie o audycie przeprowadzanym przez organ oceny zgodności, podsumowanie wyników audytu do wiadomości publicznej, sprawozdania podsumowujące audyt w zakresie wydania świadectwa sporządzone przez organ przeprowadzający audyt	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	1
40	Sprawozdania dotyczące stanu prowadzonych audytów:		
	a) świadectwa zaliczone lub niezaliczone bądź będące w trakcie procedury audytu, świadectwa wydane, zawieszane lub wycofane i wszelkie dokonane w nich zmiany;	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	1
	b) przypadki niezgodności mające znaczenie dla audytu lub wydania zezwolenia oraz działania podjęte w związku z nimi;	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	3
	c) wydane pozwolenia na wywóz (V-Legal Documents) okresowe sprawozdania organu wydającego pozwolenia	Organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	1

Nr	Dokument, który ma być publicznie dostępny	Organy dysponujące dokumentem	Rodzaj informacji
41	Procedury monitorowania i składania skarg:		
	a) standardowe procedury rozpatrywania skarg stosowane przez organ akredytujący i organy przeprowadzające audyty	Indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN)	1
	b) społeczne procedury monitorowania i rozpatrywania skarg, sprawozdania z monitorowania przedstawiane przez przedstawiciela społeczeństwa obywatelskiego	Ministerstwo Leśnictwa, niezależny podmiot monitorujący	1
	c) dokumenty związane z monitorowaniem postępów w dotyczących akt skargi i zamknięcia akt skargi	Indonezyjski Krajowy Organ Akredytacyjny (KAN), organy ds. oceny zgodności (LP i LV)	3

Procedury mające na celu pozyskanie informacji:

- Ustawa o dostępie do informacji publicznej (UU 14/2008) rozróżnia cztery kategorie informacji: 1) informacje dostępne oraz regularnie i czynnie upowszechniane; 2) informacje, które należy bezzwłocznie podawać do publicznej wiadomości; 3) informacje, które są dostępne przez cały czas i przekazywane na żądanie oraz 4) informacje, które są zastrzeżone lub poufne.
- Informacje z kategorii 3 wymienionej w Ustawie o dostępie do informacji publicznej są podawane do wiadomości publicznej na żądanie wyznaczonego organu (PPID) w ramach odpowiedniej instytucji np. biura ds. public relations w Ministerstwie Leśnictwa. Każda instytucja ma swoje przepisy wykonawcze dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, opracowane w oparciu o Ustawę o dostępie do informacji publicznej.
- Niektóre informacje, pomimo że wchodzą w zakres kategorii 3 wymienionej w Ustawie o dostępie do informacji publicznej są publikowane między innymi na stronach internetowych odpowiednich instytucji: przepisy ustawodawcze i wykonawcze, mapy przydziału gruntów, plany użytkowania lasów.